

Zarządzanie i Kontrola
Funduszu Spójności
OGÓLNY PODRĘCZNIK

Ministerstwo Gospodarki i Pracy
Warszawa, grudzień 2004

Zatwierdzone przez:
Krystyna Gurbiel
Podsekretarz Stanu w MGiP

Data:

Spis treści

1. Wprowadzenie	5
2. Terminologia	7
2.1. Struktury organizacyjne	7
2.2. Podstawowe akty prawne.....	9
3. System zarządzania i kontroli	13
3.1 Instytucje w systemie zarządzania i kontroli i ich zadania	13
3.1.1 Instytucja Zarządzająca	14
3.1.2 Instytucja Płatnicza	16
3.1.3 Instytucje pośredniczące, Podmioty odpowiedzialne za realizację, beneficjenci ..	16
3.1.3.1 Sektor Środowiska.....	18
3.1.3.2 Sektor Transportu	19
3.2 System kontroli – pierwszy poziom kontroli	20
3.2.1 System wewnętrznej kontroli finansowej w każdej jednostce.....	20
3.2.1.1 Przepisy ogólne	20
3.2.1.2 Wykonywanie wewnętrznej kontroli finansowej	20
3.2.2 Audyt wewnętrzny	20
3.2.2.1 Standardy audytu wewnętrznego i podręczniki procedur	21
3.2.3 Audyt wewnętrzny i kontrola wewnętrzna w jednostkach nie należących do sektora finansów publicznych	21
3.2.4 Niezależny audyt zewnętrzny w jednostkach nie posiadających komórek audytu wewnętrznego	21
3.2.5 System nadzoru i kontroli przez jednostki wyżej usytuowane w systemie wdrażania projektu	22
3.3 Kontrole zewnętrzne – drugi poziom kontroli	22
3.3.1 Kontrola skarbowa	22
3.3.1.1 Podstawy prawne.....	22
3.3.1.2 Kontrola prawidłowości operacji na podstawie badania próby.....	23
3.3.1.3 Przekazywanie informacji o wdrożeniu kontroli 15%	24
3.3.1.4 Kontrole na wnioski Komisji Europejskiej.....	24
3.3.1.5 Pozostałe kontrole skarbowe	24
3.3.2 Inne kontrole zewnętrzne	25
3.4 Poświadczenie zamknięcia pomocy – trzeci poziom kontroli	25
4 Programowanie Funduszu Spójności	26
4.1 Podstawowe zasady	26
4.1.1 Strategiczne podejście	26
4.1.2 Wielkość projektów	27
4.1.3 Przygotowanie projektów	27
4.1.4 Udział Funduszu Spójności.....	27
4.1.5 Wybór projektów	27
4.1.6 Pomoc publiczna w Funduszu Spójności.....	28
4.1.6.1 Sektor transportu	28
4.1.6.2 Sektor ochrony środowiska	29
4.1.6.3 Proces weryfikacji wniosku o dofinansowanie z Funduszu Spójności pod względem pomocy publicznej i procedura notyfikacji	29
4.2 Proces programowania.....	30
4.2.1 Koordynacja programowania.....	30
4.2.1.1 Sektor środowiska	30

4.2.1.1.1 Wybór projektów	30
4.2.1.2 Sektor transportu	34
4.2.1.2.1 Wybór projektów	34
4.2.2 Ocena projektów	36
5 Mechanizmy wdrażania poszczególnych projektów	36
5.1 Aspekty ogólne	36
5.2 Wydanie decyzji przez Komisję Europejską oraz tryb wnioskowania o zmianę decyzji.....	36
5.2.1 Procedura wnioskowania o zmianę Decyzji	37
5.3 Realizacja projektu.....	37
5.4 System zamówień publicznych.....	43
5.4.1 Podstawy prawne	43
5.4.2. Podstawowe dokumenty	43
5.4.3. Instytucje zaangażowane w system.....	44
5.4.4 Podział zadań w procesie przetargowym w poszczególnych sektorach	44
5.4.5 Sankcje za naruszenie procedur	44
5.4.6 Zasady dla przetargów rozpoczętych dla projektów zatwierdzonych w ramach ISPA, a nie zakończonych przed dniem akcesji	45
5.5 Kwalifikowalność	45
6 Zasady finansowania	47
6.1 System naliczania rocznych zobowiązań.....	47
6.2 Zasady i procedury dotyczące zarządzania finansowego	48
6.2.1 Harmonogramy płatności	48
6.2.2 Współfinansowanie	48
6.2.2.1 Europejski Bank Inwestycyjny (EIB):	49
6.2.2.2 Pożyczki udzielane przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	50
6.2.2.3 Partnerstwo Publiczno – Prywatne (PPP)	50
6.2.2.4 Fundusz Rozwoju Inwestycji Komunalnych.....	51
6.2.3 Ustalenie kursu przeliczeniowego.....	51
6.2.4 Koszty bankowe	51
6.2.5 Odsetki	51
6.3 Przepływy środków finansowych na projekty współfinansowane z Funduszu Spójności ...	52
6.4 Struktura rachunków	53
6.5 Opis transferów z UE.....	56
6.5.1 Przekazywanie środków z Komisji Europejskiej.....	57
6.5.2 Wnioskowanie o płatność do Komisji Europejskiej – tzw. duża refundacja	57
6.5.2.1 Płatność zaliczkowa	57
6.5.2.2 Płatność pośrednia.....	57
6.5.2.3 Płatność końcowa	58
6.5.3 Wnioskowanie o płatność do Instytucji Płatniczej – tzw. mała refundacja	58
6.5.4 Prefinansowanie	59
7. Nieprawidłowości oraz sposób postępowania i informowanie w przypadku wykrycia nieprawidłowości.....	59
7.1 Definicja nieprawidłowości	59
7.2 Podmioty stwierdzające nieprawidłowość.....	60
7.3 Rodzaje nieprawidłowości	60
7.4 Sposób postępowania w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości	60
7.5 Informowanie o nieprawidłowościach.....	61
7.5.1 Przepływ informacji o nieprawidłowościach pomiędzy instytucjami w Polsce	61
7.5.2 Przekazywanie informacji o nieprawidłowościach do Komisji Europejskiej.....	63
7.6 Odzyskiwanie kwot nieprawidłowo wydatkowanych	64

7.6.1	Żądanie zwrotu kwoty niewłaściwie wydatkowanej.....	64
7.6.2	Postępowanie w przypadku nieskuteczności żądania zwrotu	65
7.6.3	Zwrot kwot odzyskanych do Komisji Europejskiej.....	65
7.7	Korekty finansowe pomocy finansowanej z Funduszu Spójności.....	65
8	System SIMIK	66
9	Monitorowanie	67
9.1	Ogólne zasady monitorowania.....	67
9.2	Komitet Monitorujący Funduszu Spójności	67
9.3	Sprawozdawczość	68
9.3.1	Sprawozdania <i>ad hoc</i>	69
9.3.2	Raport końcowy	69
9.4	Monitoring w miejscu realizacji przedsięwzięcia.....	69
10	Ocena <i>ex post</i> realizacji projektów	69
11	Archiwizacja	70
12	Działania informacyjne i promujące	70

Niniejszy podręcznik jest przeznaczony przede wszystkim dla instytucji odpowiedzialnych za zarządzanie, wdrażanie i kontrolę Funduszu Spójności w Polsce. Podręcznik ten jest także polecany potencjalnym beneficjentom Funduszu Spójności. Celem niniejszego podręcznika jest przedstawienie:

- regulacji prawnych stanowiących podstawę zarządzania i kontroli Funduszu Spójności;
- instytucjonalnego systemu zarządzania i kontroli Funduszu Spójności;
- podstawowych zadań poszczególnych instytucji;
- obowiązujących zasad związanych z wdrażaniem projektów współfinansowanych z Funduszu Spójności.

Stanowi on punkt wyjścia do przygotowania szczegółowych podręczników procedur wewnętrznych poszczególnych instytucji określonych w tym podręczniku.

Podręcznik jest zatwierdzany przez Podsekretarza Stanu w MGiP, po konsultacji z właściwymi jednostkami, i w tym trybie dokonywane są jego zmiany. Obowiązująca wersja podręcznika jest udostępniana na stronie internetowej MGiP (<http://www.funduszspojnosci.gov.pl>), zaś wszystkie instytucje zaangażowane we wdrażanie i kontrolę FS są informowane o nowej wersji Podręcznika w ciągu 7 dni od jej zatwierdzenia.

1. Wprowadzenie

Jednym z głównych celów Unii Europejskiej jest zmniejszenie dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zmniejszenie opóźnienia regionów najmniej uprzywilejowanych. W związku z powyższym, państwa członkowskie zobowiązane są do solidarnego postępowania w ramach prowadzonych polityk tak, aby urzeczywistniać postawione sobie założenia. Fundusz Spójności, jako instrument polityki spójności gospodarczej i społecznej, realizuje te założenia, wnosząc wkład finansowy do projektów w dziedzinie środowiska naturalnego oraz sieci transeuropejskich w zakresie infrastruktury transportu. Przyczynia on się także do zapewnienia równowagi gospodarczej i społecznej krajów członkowskich, między innymi w celu spełnienia kryteriów konwergencji określonych w art. 104 Traktatu o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej.

Fundusz Spójności został utworzony na mocy postanowień art. 161 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Rada Unii Europejskiej powołała do życia ten instrument finansowy, rozporządzeniem Rady nr 1164/94/WE z dnia 16 maja 1994 r. Rozporządzenie Rady nr 1164/94/WE zostało zmienione 21 czerwca 1999 r. dwoma rozporządzeniami Rady nr 1264/99/WE i 1265/99/WE. Teksty rozporządzeń w języku polskim dostępne są na stronie internetowej: www.funduszspojnosci.gov.pl

Zakres działania Funduszu Spójności obejmuje pomoc o zasięgu krajowym, a nie regionalnym jak to ma miejsce w przypadku funduszy strukturalnych. Instrument ten nie należy do funduszy strukturalnych. Początkowo wsparcie dla wybranych członków UE zaplanowano na lata 1993 – 99, jednak na szczycie Unii Europejskiej w Berlinie postanowiono przedłużyć jego funkcjonowanie do 2006 r. W Trzecim Raporcie Spójności, Komisja Europejska przewiduje utrzymanie tego instrumentu także w latach 2007-2013.

Środki finansowe Funduszu Spójności są kierowane do państw członkowskich, w których produkt narodowy brutto (PNB) *per capita* jest niższy niż 90% przeciętnej w państwach Unii Europejskiej, oraz, w których opracowany został program zmierzający do spełnienia kryteriów konwergencji ustalonych w art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Projekty finansowane z Funduszu Spójności powinny być zgodne z postanowieniami Traktatów, przyjętymi zgodnie z nimi instrumentami oraz politykami Wspólnoty łącznie z polityką ochrony środowiska, transportową, w dziedzinie sieci transeuropejskich, polityką konkurencji oraz polityką zamówień publicznych. Przedsięwzięcia finansowane z Funduszu Spójności nie mogą być równocześnie finansowane z funduszy strukturalnych.

Od 2000 r. Polska korzystała z Przedakcesyjnego Instrumentu Polityki Strukturalnej (ISPA), który został utworzony na mocy rozporządzenia Rady nr 1267/99 z 21 czerwca 1999 r. Z chwilą przystąpienia do Unii Europejskiej Polska przestała być beneficjentem tego instrumentu. Wszystkie projekty zatwierdzone do finansowania w ramach ISPA, dla których Komisja Europejska podpisała memoranda finansowe są kontynuowane jako projekty Funduszu Spójności. Oznacza to, iż zobowiązania (*commitments*) Unii Europejskiej zagwarantowane na kontynuację projektów ISPA w latach 2004 – 2006 będą pochodziły z Funduszu Spójności.

Uregulowania dotyczące włączenia Polski do korzystania z Funduszu Spójności zostały zawarte w zapisach Traktatu o Przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, w części dotyczącej zmian rozporządzenia Rady nr 1164/94.

Fundusz Spójności a ISPA

Opis systemu zarządzania i kontroli ISPA oraz sposób programowania i wdrażania tego instrumentu finansowego, który każdy z krajów beneficjentów zobowiązał się stworzyć na podstawie zobowiązań wynikających z memorandum finansowych został przedstawiony w oddzielnym dokumencie „*ISPA – Zasady Programowania i Wdrażania w Polsce*”. Dokument ten był zatwierdzany przez Komitet Integracji Europejskiej i w tym trybie dokonywane były jego zmiany.

Od dnia 1 maja 2004r. na mocy Traktatu o Przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej obowiązuje znowelizowane rozporządzenie nr 1164/1994/EWG. Zgodnie z art. 16 a) tego rozporządzenia w stosunku do wszystkich projektów ISPA zatwierdzonych do dofinansowania przed dniem akcesji, których realizacja nie została zakończona w tym terminie, będą obowiązywać przepisy rozporządzenia nr 1164/1994/EWG z wyjątkami określonymi w Traktacie o Przystąpieniu. W związku z powyższym, wdrażanie tych projektów będzie odbywało się zgodnie z zasadami obowiązującymi dla Funduszu Spójności z następującymi wyjątkami:

- Zasady przeprowadzania przetargów. Procedury przetargowe od dnia akcesji opierają się o polskie prawo zamówień publicznych, zgodne z prawem wspólnotowym. Natomiast przetargi ogłoszone przed dniem akcesji są kontynuowane zgodnie z procedurą, określoną w ogłoszeniu o przetargu zamieszczonym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- Udział środków z budżetu wspólnotowego we współfinansowaniu przedsięwzięcia. Udział pomocy nie został zmieniony. Traktat o Przystąpieniu przewiduje możliwość modyfikacji, lecz jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, na wniosek Państwa Członkowskiego i po szczegółowej analizie (m.in. kosztów i korzyści) danego przypadku przez Komisję Europejską.
- Zasady kwalifikacji wydatków. Dla projektów ISPA nadal będą miały zastosowanie przepisy rozporządzenia nr 1267/1999/WE i określone w memorandumach finansowych zasady regulujące kwalifikowanie wydatków.

Od dnia akcesji przepisy Załącznika III do memorandumów finansowych (z wyjątkiem Załącznika III.2 dot. wydatków kwalifikowanych) nie obowiązują. Zostały bowiem zastąpione przez odpowiednie zapisy w rozporządzeniach dotyczących Funduszu Spójności.

W związku z członkostwem Polski w Unii Europejskiej język polski stał się językiem urzędowym Unii. Co za tym idzie, strona polska ma prawo przekazywania do Komisji Europejskiej wszelkich oficjalnych dokumentów i informacji w języku polskim. Nie wyklucza to jednak możliwości równoczesnego wysyłania do Komisji tłumaczenia danego dokumentu na język angielski w celu przyspieszenia i ułatwienia pracy Komisji.

2. Terminologia

2.1. Struktury organizacyjne

Institucja Zarządzająca IZ <i>(Managing Authority)</i>	Institucja wyznaczona w celu zarządzania i koordynacji Funduszu Spójności w Polsce oraz przygotowania i nadzorowania realizacji strategii wykorzystania Funduszu Spójności. Główny partner Komisji Europejskiej odnośnie interwencji Funduszu Spójności. Rolę IZ pełni minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego (Minister Gospodarki i Pracy).
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki i Pracy PS w MGiP	PS w MGiP nadzoruje właściwą komórkę organizacyjną realizującą zadania wynikające z pełnienia przez ministra funkcji IZ. Pełni funkcję Przewodniczącego Komitetu Monitorującego Fundusz Spójności.
Institucja Płatnicza IP <i>(Paying Authority)</i>	Institucja wyznaczona w celu przygotowania i przedkładania wniosków o płatności oraz otrzymywania płatności z Komisji Europejskiej. Rolę IP pełni minister właściwy do spraw finansów publicznych.
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów PS w MF	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów nadzoruje właściwą komórkę organizacyjną realizującą zadania wynikające z pełnienia przez ministra funkcji IP.
Institucja Pośrednicząca IPZ <i>(Intermediate Body)</i>	Podmiot, któremu Institucja Zarządzająca delegowała część swoich zadań. W przypadku Funduszu Spójności Instytucjami Pośredniczącymi są: Minister Infrastruktury oraz Minister Środowiska (IPZ I szczebla), w sektorze środowiska są to również: Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (IPZ II szczebla) i wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej (IPZ III szczebla). Ministerstwo Finansów w umowach finansowania zawieranych z IPZ (MŚ/MI) ustala szczegółowe warunki wykorzystania i rozliczania przyznanych środków pochodzących z Funduszu Spójności.
Sektorowy Urzędnik Zatwierdzający SUZ <i>(Sectoral Authorising Officer)</i>	Powolany przez PS MGiP na wniosek ministra właściwego ds. środowiska bądź transportu, po uzgodnieniu z PS w MF. Odpowiedzialny za realizację zadań Instytucji Pośredniczącej w danym sektorze (odpowiednio Ministra Środowiska albo Ministra Infrastruktury) oraz za nadzór prac pozostałych Instytucji Pośredniczących lub Podmiotów odpowiedzialnych za realizację. Szczegółowy zakres obowiązków SUZ jest określony w umowach zawieranych pomiędzy Instytucją Pośredniczącą a Instytucją Płatniczą oraz Instytucją Pośredniczącą a Instytucją Zarządzającą.
Zastępca Sektorowego Urzędnika Zatwierdzającego SUB –SUZ <i>(Sub - Sectoral Authorising Officer)</i>	SUZ powierza całość lub część swoich funkcji Zastępcy Sektorowego Urzędnika Zatwierdzającego w porozumieniu z PS w MGiP oraz PS w MF. SUB – SUZ zostali powołani: - w NFOŚiGW oraz Ministerstwie Środowiska – w sektorze środowiska; - odpowiednio w PKP PLK S.A. oraz w GDDKIA - w sektorze transportu.

<p>Pełnomocnik ds. Realizacji Projektu MAO <i>(Measure Authorising Officer)</i></p>	<p>Nominowany przez beneficjenta FS w sektorze środowiska, zatwierdzany przez SUZ; odpowiedzialny za prawidłową realizację dofinansowywanego projektu.</p>
<p>Podmiot odpowiedzialny za realizację POZR <i>(Body responsible for implementation)</i></p>	<p>Publiczny lub prywatny podmiot odpowiedzialny za przeprowadzenie przetargów i podpisywanie kontraktów oraz ich realizację. Często jest on jednocześnie beneficjentem. Podmiot ten powinien być wskazany we wniosku o dofinansowanie z Funduszu Spójności oraz w Decyzji KE. Jeżeli nie wskazano inaczej tylko ten podmiot ponosi wydatki kwalifikowane. W sektorze transportu POZR są PKP PLK S.A. oraz GDDKiA, natomiast w sektorze środowiska będą to jednostki samorządu terytorialnego, związki jednostek samorządu terytorialnego, komunalne spółki prawa handlowego oraz inne podmioty publiczne (np. Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej) lub prywatne. Za Podmiot odpowiedzialny za realizację należy rozumieć również podmiot nie będący beneficjentem FS, który jest odpowiedzialny za realizację przedsięwzięcia – przykładowo będzie to koncesjonariusz. Każda zmiana podmiotu odpowiedzialnego za realizację musi być zatwierdzona przez Komisję Europejską.</p>
<p>Beneficjent FS <i>(Final Beneficiary)</i></p>	<p>Jednostka organizacyjna korzystająca z publicznych środków wspólnotowych i publicznych środków krajowych na podstawie decyzji KE o dofinansowanie z Funduszu Spójności oraz umowy o dofinansowanie projektu.</p>
<p>Komitety Sterujące dla Funduszu Spójności <i>(Cohesion Fund Steering Committees)</i></p>	<p>Komitety Sterujące są organami opiniodawczo – doradczymi, Ministra Środowiska oraz Ministra Infrastruktury przy wyborze projektów do współfinansowania z Funduszu Spójności. Komitety zostały powołane przez ww. ministrów w drodze zarządzeń.</p>
<p>Komitet Monitorujący strategię wykorzystania Funduszu Spójności KM FS <i>(Cohesion Fund Monitoring Committee)</i></p>	<p>Komitet jest ciałem monitorującym wdrażanie Funduszu Spójności powoływanym w drodze zarządzenia Ministra Gospodarki i Pracy, W jego skład wchodzi przedstawiciele Komisji Europejskiej oraz strony polskiej: PS w MGiP (przedstawiciel Instytucji Zarządzającej), PS w MF (przedstawiciel Instytucji Płatniczej), SUZ (przedstawiciel Instytucji Pośredniczących (Ministra Infrastruktury oraz Ministra Środowiska). Jeżeli zakres omawianych spraw tego wymaga, w obradach Komitetu, na pisemne zaproszenie przewodniczącego, mogą uczestniczyć eksperci, przedstawiciele beneficjentów oraz innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.</p>
<p>Międzynarodowe Instytucje Finansowe MIF <i>(International Financial Institutions)</i></p>	<p>Instytucje zaangażowane w finansowanie projektów Funduszu Spójności, takie jak: EBI czy EBOiR.</p>

2.2 Podstawowe akty prawne

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116 poz. 1206)	Ustawa o NPR ustanawiająca ramy prawne w zakresie koordynowania, programowania i wdrażania środków krajowych i funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności oraz definiująca rolę poszczególnych instytucji w procesie programowania i zarządzania środkami pochodzącymi z tych instrumentów finansowych.
Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie przyjęcia Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004-2006 (Dz. U. Nr 149, poz. 1567)	Akt wykonawczy do ustawy o NPR dotyczący strategicznego, średniookresowego dokumentu programowego, który scala na poziomie krajowym horyzontalne, sektorowe i regionalne działania interwencyjne państwa oraz określającego najważniejsze działania strukturalne, które Polska zamierza uruchomić w latach 2004-2006 przy wykorzystaniu środków pomocowych UE.
Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 lipca 2004 r. w sprawie przyjęcia strategii wykorzystania Funduszu Spójności na lata 2004-2006 (Dz. U. Nr 176, poz. 1827)	Akt wykonawczy do ustawy o NPR dotyczący dokumentu programowego stanowiącego ramy programowania Funduszu Spójności.
Zarządzenie Nr 19 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie Komitetu Monitorującego strategię wykorzystania Funduszu Spójności	Zarządzenie określające skład, zadania oraz tryb pracy Komitetu Monitorującego strategię wykorzystania Funduszu Spójności.
Zarządzenie Nr 12 Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Sterującego dla strategii wykorzystania Funduszu Spójności w sektorze transportu	Zarządzenie określające skład, zadania oraz tryb pracy Komitetu Sterującego dla strategii wykorzystania Funduszu Spójności w sektorze transportu.
Zarządzenie Nr 23 Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Sterującego dla części dotyczącej środowiska strategii wykorzystania Funduszu Spójności	Zarządzenie określające skład, zadania oraz tryb pracy Komitetu Sterującego dla strategii wykorzystania Funduszu Spójności w sektorze środowiska.

<p>Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 30 lipca 2004 r. w sprawie trybu wyłaniania przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych do uczestnictwa w pracach Komitetu Sterującego Sektorowego Programu Operacyjnego Transport i Komitetu Sterującego dla części transportowej strategii wykorzystania Funduszu Spójności (Dz. U. Nr 177, poz. 1829)</p>	<p>Rozporządzenie stanowiące akt wykonawczy do ustawy o NPR. Określa tryb wyłaniania przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych do Komitetu Sterującego dla strategii wykorzystania Funduszu Spójności w sektorze transportu.</p>
<p>Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 sierpnia 2004 r. w sprawie trybu wyłaniania przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych do uczestnictwa w pracach Komitetu Sterującego dla części dotyczącej środowiska strategii wykorzystania Funduszu Spójności (Dz. U. Nr 185, poz. 1917)</p>	<p>Rozporządzenie stanowiące akt wykonawczy do ustawy o NPR. Określa tryb wyłaniania przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych do Komitetu Sterującego dla strategii wykorzystania Funduszu Spójności w sektorze środowiska.</p>

Lista podstawowych polskich aktów prawnych, związanych z procesem programowania i realizacji projektów Funduszu Spójności, znajduje się na stronie internetowej: (<http://www.funduszspojnosci.gov.pl>). Wskazane poniżej akty prawa wspólnotowego są dostępne w języku polskim na stronach internetowych:

- http://europa.eu.int/eur-lex/pl/dd/reg/pl_register_1460.html – dokumenty, których tłumaczenie zostało sfinalizowane;
- <http://www.ukie.gov.pl/dtc.nsf> – zweryfikowane, oficjalne tłumaczenia dokumentów;
- <http://www.funduszspojnosci.gov.pl>.

<p>Council Regulation (EC) No 1164/94 of 16 May 1994 establishing a Cohesion Fund (OJ L 130 of 25.05.1994)</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiające Fundusz Spójności (Dz. Urz. WE L 130 z dnia 25.05.1994 z późn. zm.) – określa ogólne ramy prawne funkcjonowania Funduszu Spójności.</p>
<p>Council Regulation (EC) No 1264/99 of 21 June 1999 amending Regulation (EC) No 1164/94 establishing a Cohesion Fund (OJ L 161 of 26.06.1999)</p>	<p>Rozporządzenie Rady nr 1264/99 z dnia 21 czerwca 1999 r. zmieniające rozporządzenie nr 1164/94/WE ustanawiające Fundusz Spójności (Dz. Urz. WE L 161 z dnia 26.06.1999) – zmienia rozporządzenie będące podstawą działania Funduszu Spójności, między innymi przedłużając okres obowiązywania interwencji tego instrumentu do roku 2006 oraz wprowadzając szereg nowych uregulowań: zasadę zanieczyszczający płaci, wdrożenie programu dotyczącego kryteriów konwergencji, nowe postanowienia dotyczące zarządzania i kontroli.</p>

<p>Council Regulation (EC) No 1265/99 of 21 June 1999 amending Annex II Regulation (EC) No 1164/94 (OJ L 161 of 26.06.1999)</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) nr 1265/99 z dnia 21 czerwca 1999 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia nr 1164/94/WE ustanawiającego Fundusz Spójności (Dz. Urz. WE L 161 z dnia 26.06.1999). Uaktualniony załącznik zawiera nowe postanowienia: dotyczące definicji, projektu, grupy projektu, czy etapów projektu oraz mające na celu uproszczenie systemu zarządzania finansowego. Rozporządzeniem zmienia się również postanowienia art. G w zakresie kontroli ponoszonych wydatków.</p>
<p>Treaty of Accession of the Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia and Slovakia to the European Union of 16 April 2003</p>	<p>Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej z dnia 16 kwietnia 2003 r. W traktacie oraz w <i>Załączniku II Polityka Regionalna oraz Koordynacja Instrumentów Strukturalnych</i>, zostały zawarte postanowienia dotyczące włączenia Polski do korzystania z Funduszu Spójności. Traktat zmienia rozporządzenie Rady nr 1164/94/EWG dodając art. 16 a), w którym uregulowano zagadnienia przejściowe pomiędzy ISPA oraz FS.</p>
<p>Commission Regulation (EC) No 1386/2002 of 29 July 2002 laying down detailed rules for the implementation of Council Regulation (EC) No 1164/94 as regards the management and control systems for assistance granted from the Cohesion Fund and the procedure for making financial corrections (OJ L 201 of 31.07.2002)</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1386/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady nr 1164/94/WE w zakresie systemów zarządzania i kontroli pomocy przyznanej z Funduszu Spójności i procedury dokonywania korekt finansowych (Dz. Urz. WE L 201 z dnia 31.07.2002). Rozporządzenie szczegółowo określa obowiązki państw członkowskich wypełniane w celu zapewnienia właściwie funkcjonującego systemu zarządzania i kontroli Funduszu Spójności.</p>
<p>Commission Regulation (EC) No 16/2003 of 6 January 2003 laying down special detailed rules for implementing Council Regulation (EC) No 1164/94 as regards eligibility expenditures in the context of measures part-financed by the Cohesion Fund (OJ L 2 of 07.01.2003)</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (WE) nr 16/2003 z dnia 6 stycznia 2003 r. określające szczegółowe zasady dla wykonania rozporządzenia Rady nr 1164/94/WE w zakresie kwalifikowania wydatków w kontekście działań współfinansowanych przez Fundusz Spójności (Dz. Urz. WE L 2 z dnia 07.01.2003). Rozporządzenie szczegółowo określa zasady na podstawie których wydatki ponoszone ze środków Funduszu Spójności będą zatwierdzane jako kwalifikujące się do refundacji.</p>
<p>Commission Regulation (EC) No 1831/94 of 26 July 1994 concerning irregularities and the recovery of sums wrongly paid in connection with the financing of the Cohesion Fund and the organisation of an information system in this field (OJ L 191 of 27.07.1994)</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1831/94 z dnia 26 lipca 1994 r. w sprawie nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem z Funduszu Spójności oraz organizacji systemu informacji w tym zakresie (Dz. Urz. WE L 191 z dnia 27.07.1994). Rozporządzenie określa obowiązki państw beneficjentów w stosunku do Komisji Europejskiej, w zakresie przekazywania informacji o nieprawidłowościach powstałych przy wdrażaniu projektów finansowanych z Funduszu Spójności.</p>

<p>Commission Regulation (EC) No 621/2004 of 1 April 2004 laying down rules for implementing Council Regulation (EC) No 1164/94 as regards information and publicity measures concerning the activities of the Cohesion Fund (OJ L 98 of 02.04.2004).</p>	<p>Rozporządzenie Komisji (WE) nr 621/2004 z dnia 1 kwietnia 2004 r. określające zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących przedsięwzięć Funduszu Spójności (Dz. Urz. L 98 z 02.04.2004). Rozporządzenie zawiera szczegółowo opisane obowiązki państwa członkowskiego odnośnie działań informacyjnych oraz promocyjnych o projektach finansowanych z Funduszu Spójności.</p>
<p>Council Regulation (Euratom, EC) No 2185/96 of 11 November 1996 concerning on-the-spot checks and inspections carried out by the Commission in order to protect the European Communities' financial interests against fraud and other irregularities</p>	<p>Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96z dnia 11 października 1996 r. w sprawie kontroli oraz inspekcji na miejscu przeprowadzanych przez Komisję w celu zabezpieczenia interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed oszustwami i innymi nieprawidłowościami (Dz. Urz. L 292 z 15.11.1996). Rozporządzenie określa zakres uprawnień Komisji Europejskiej w stosunku do państwa członkowskiego odnośnie kontroli na miejscu.</p>
<p>Decyzja (Granting Decision)</p>	<p>Decyzja podejmowana przez Komisję Europejską określająca wielkość przekazywanych funduszy oraz wysokość zobowiązania KE w pierwszym roku projektu. Opis przedsięwzięcia będącego przedmiotem dofinansowania oraz proponowany plan zobowiązań finansowych zawarte są w Aneksach.</p>
<p>Memorandum finansowe MF (Financing Memorandum)</p>	<p>Memorandum finansowe jest umową pomiędzy Komisją Europejską oraz Rządem Polskim, na podstawie której zostały zatwierdzone do dofinansowania projekty ISPA. Zgodnie z postanowieniami art. 16 a) rozporządzenia nr 1164/1994/EWG decyzja Komisji podjęta przed dniem 1 maja 2004 r. jest traktowana tak jakby była podjęta na podstawie rozporządzenia nr 1164/1994/EWG (<i>vide</i> pkt 1 Ogólnego Podręcznika Zarządzania i Kontroli tytuł Fundusz Spójności a ISPA).</p>

3. System zarządzania i kontroli

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającym Fundusz Spójności oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1386/2002, każde państwo członkowskie jest zobowiązane do ustanowienia sprawnie funkcjonującego i efektywnego systemu zarządzania i kontroli środków Funduszu Spójności.

Zarządzanie finansowe i kontrola wewnętrzna we wszystkich jednostkach zaangażowanych w zarządzanie, kontrolę i wdrażanie projektów Funduszu Spójności jest realizowana zgodnie z procedurami określonymi w podręcznikach procedur wewnętrznych dla Funduszu Spójności obowiązujących w poszczególnych instytucjach. Przygotowane podręczniki obejmują m.in. opis struktury organizacyjnej i podział odpowiedzialności pomiędzy poszczególne komórki; procedury postępowania w przypadku wykrycia nieprawidłowości; listy sprawdzające dotyczące poszczególnych etapów przygotowania i realizacji projektów Funduszu Spójności. Przedmiotowe podręczniki zatwierdzone są odpowiednio przez PS w MGiP, PS w MF, SUZ lub kierowników właściwych jednostek i powinny być zgodne z wytycznymi wydanymi przez instytucje nadzorujące pracę tych jednostek. Podręczniki są dostępne we wszystkich jednostkach.

W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148 ze zm.) określono ogólne zasady gospodarowania i wydatkowania środków pochodzących z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności Unii Europejskiej. Przy wydatkowaniu środków pochodzących z Funduszu Spójności, a także środków przeznaczonych na współfinansowanie, stosuje się odpowiednio zasady rozliczania określone dla dotacji z budżetu państwa. Szczegółowe warunki wykorzystania i rozliczania przyznanych środków pochodzących z Funduszu Spójności określa umowa zawarta z Podmiotem odpowiedzialnym za realizację projektu finansowanego z tych środków.

Nadzór finansowy w zakresie środków pochodzących z Funduszu Spójności, w szczególności nad podmiotami nadzorującymi projekty realizowane z tych środków oraz dysponującymi tymi środkami sprawuje Instytucja Płatnicza, przy czym sposób zarządzania finansowego tymi środkami mogą określać porozumienia między Instytucją Płatniczą a tymi podmiotami. Z kolei Podmioty odpowiedzialne za realizację projektów finansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności, są obowiązane do szczegółowego rozliczenia tych środków.

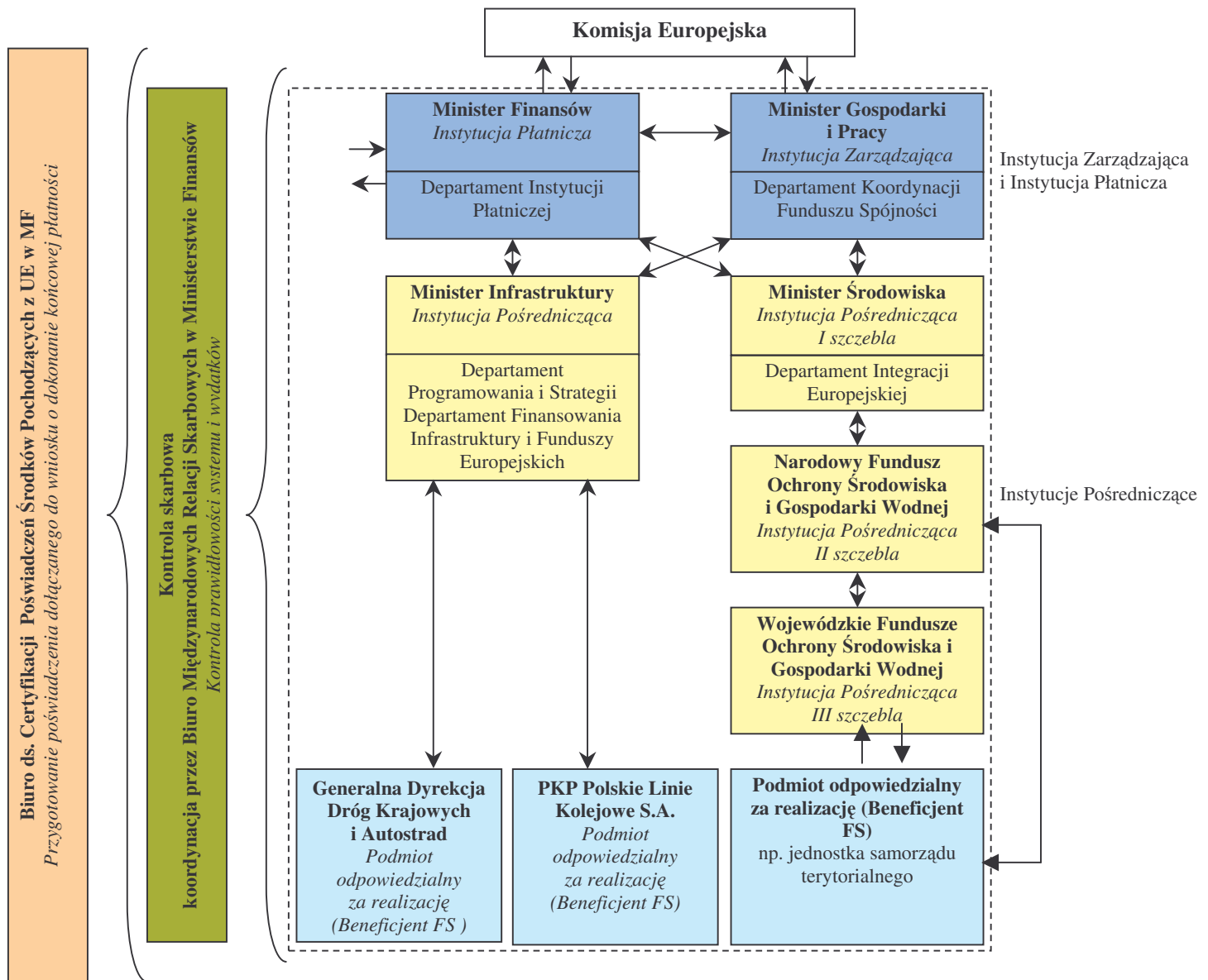
Nadzorujący projekty realizowane ze środków pochodzących z Funduszu Spójności sprawują kontrolę nad wykorzystaniem tych środków i dokonują oceny ich wykorzystania. Przedmiotem oceny jest w szczególności: zgodność wydatków z planowanym przeznaczeniem; prawidłowość wykorzystania środków, w tym zakres zrealizowanych zadań; prawidłowość wykorzystania środków pod względem zgodności z planowanym przeznaczeniem oraz procedurami.

W przypadku wykorzystania środków pochodzących z Funduszu Spójności niezgodnie z przeznaczeniem lub bez zachowania procedur, lub pobrania ich w sposób nienależny albo w nadmiernej wysokości, podlegają one zwrotowi przez Podmiot odpowiedzialny za realizację pomocy udzielonej z tych środków, wraz z odsetkami, w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Wykorzystanie środków w powyższy sposób wyklucza prawo do ubiegania się o przyznanie tych środków przez kolejne 3 lata.

3.1 Instytucje w systemie zarządzania i kontroli i ich zadania

Schemat na rys. 1 prezentuje system zarządzania i kontroli projektów Funduszu Spójności w Polsce. W oparciu o przepisy ustawy o Narodowym Planie Rozwoju oraz rozporządzenia 1386/2002/WE, poszczególnym jednostkom przyporządkowano funkcje wskazane na schemacie.

Rys .1 Schemat przedstawiający system zarządzania i kontroli

Umowy pomiędzy instytucjami lub przepływ informacji ↔

Przepływ informacji →

3.1.1 Instytucja Zarządzająca

Realizację zadań Instytucji Zarządzającej dla Funduszu Spójności nadzoruje **Podsekretarz Stanu w MGiP**.

W ramach ministerstwa realizację zadań Instytucji Zarządzającej zapewnia **Departament Koordynacji Funduszu Spójności**.

W ramach zarządzania i koordynacji Funduszu Spójności Instytucja Zarządzająca jest odpowiedzialna w szczególności za:

- formalne kontakty z Komisją Europejską;
- informowanie Komisji Europejskiej o organizacji Instytucji Zarządzającej, Instytucji Płatniczej oraz Instytucji Pośredniczących odpowiedzialnych za działania realizowane w Polsce, zgodnie z uregulowaniami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1386/2002 oraz wytycznymi przekazanymi przez Komisję;
- informowanie Komisji Europejskiej o rozszerzeniach i zmianach systemu Funduszu Spójności;

- zapewnienie, iż regulacje dotyczące Funduszu Spójności, zostaną przekazane do wiadomości i będą stosowane przez wszystkie Instytucje Pośredniczące;
- opracowanie i aktualizowanie, we współpracy z Instytucją Płatniczą, Instytucjami Pośredniczącymi oraz innymi zaangażowanymi instytucjami, Ogólnego Podręcznika Zarządzania i Kontroli Funduszu Spójności;
- przygotowanie wytycznych dla Instytucji Pośredniczących i weryfikacja ich implementacji;
- koordynację przygotowań „Strategii wykorzystania Funduszu Spójności” i sprawowanie nadzoru nad jej realizacją;
- zapewnienie równowagi między finansowaniem projektów w sektorze infrastruktury transportowej oraz w sektorze ochrony środowiska;
- przekazywanie wniosków o dofinansowania z Funduszu Spójności do Komisji Europejskiej,
- powołanie Komitetu Monitorującego ;
- monitorowanie przedsięwzięć współfinansowanych z Funduszu Spójności, w zakresie zadań Instytucji Zarządzającej oraz przekazywanie raportów z realizacji projektów (na Komitet Monitorujący) oraz raportów końcowych zgodnie z art. F(4), załącznik II rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94);
- koordynację przygotowania i wdrożenia działań w zakresie informacji i promocji Funduszu Spójności;
- we współpracy z instytucjami zaangażowanymi we wdrażanie Funduszu Spójności zapewnienie upowszechniania informacji związanej z każdym projektem współfinansowanym z Funduszu Spójności.

Realizując swoje zadania Instytucja Zarządzająca w odniesieniu do projektów Funduszu Spójności:

- wprowadza obowiązek opiniowania podręczników zarządzania i kontroli Instytucji Pośredniczących (MŚ / MI);
- dokonuje oceny prawidłowości, skuteczności i zgodności z wymogami prawa procedur stosowanych przez Instytucje Pośredniczące (MŚ/MI);
- podejmuje działania w celu zapewnienia skutecznego systemu zarządzania i kontroli, w szczególności poprzez wskazanie sposobu usunięcia nieprawidłowości oraz wprowadzenia usprawnień.

Zgodnie z art. 19 ustawy o Narodowym Planie Rozwoju oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 1386/2002 Instytucja Zarządzająca może przekazać część swoich uprawnień w zakresie zarządzania Funduszem Spójności Instytucjom Pośredniczącym. Zakres przekazywanych zadań zostanie określony w umowach z tymi instytucjami.

W celu prawidłowego wykonywania w/w zadań Instytucja Zarządzająca wydała następujące wytyczne:

- „Wytyczne dla Instytucji Pośredniczących w zarządzaniu dotyczące podstawowych wymogów do programowania i przygotowania projektów do Funduszu Spójności w okresie programowania 2004-2006”;
- „Ogólne wytyczne dotyczące działań informacyjnych i promujących odnoszących się do przedsięwzięć współfinansowanych z Funduszu Spójności”;
- Ogólne wytyczne w zakresie wewnętrznej kontroli finansowej w jednostkach będących beneficjentami Funduszu Spójności nie należących do sektora finansów publicznych;
- Ogólne wytyczne w zakresie audytu wewnętrznego w jednostkach będących beneficjentami Funduszu Spójności nie należących do sektora finansów publicznych;
- Wytyczne do przygotowania raportu końcowego dla Komisji Europejskiej”.

oraz przy współpracy Ministerstwa Finansów:

- „Wytyczne dla przygotowania raportów półrocznych/ rocznych na Komitet Monitorujący strategię wykorzystania Funduszu Spójności”
- „Ogólne wytyczne dotyczące kwalifikowania wydatków w kontekście przedsięwzięć współfinansowanych przez Fundusz Spójności”;

Ponadto Instytucja Zarządzająca przygotowała następujące wytyczne:

- „Wytyczne dla Instytucji Pośredniczących w zarządzaniu Funduszem Spójności dotyczące opracowania ścieżek audytu oraz jednolitego formatu ich prezentacji”.

Wszystkie wydane wytyczne są dostępne na stronie internetowej MGiP: www.funduszspojnosci.gov.pl.

3.1.2 Instytucja Płatnicza

Realizację zadań Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności nadzoruje **Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów**.

Do zadań Instytucji Płatniczej należy w szczególności:

- prowadzenie Rachunku w Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności (RIPFS) oraz Rachunku Bieżącego dla Funduszu Spójności (RBFS);
- zarządzanie przepływami finansowymi środków Funduszu Spójności z KE na RIPFS oraz z RIPFS na RBFS;
- weryfikacja, przekazanych przez Instytucje Pośredniczące (MŚ / MI), deklaracji wydatków (statement of expenditure), oraz załączonych do nich miesięcznych sprawozdań finansowych z wdrażania projektu;
- certyfikacja wniosków IP o płatność pośrednią i końcową do KE;
- wnioskowanie do KE o środki Funduszu Spójności;
- prowadzenie rachunku bankowego kwot zwracanych z już dokonanych wypłat pomocy (na RIPFS);
- zapewnienie, że kwoty nienależne zwracane będą na rachunek bankowy dla kwot zwracanych bez zbędnej zwłoki i informowanie Komisji Europejskiej w tym zakresie;
- zwracanie kwot nienależnych do KE na jej żądanie i w wysokości przez nią określonej;
- redukcja wysokości kwot wnioskowanych do Komisji Europejskiej o kwoty nienależne;
- przekazywanie Komisji Europejskiej prognoz wydatków (harmonogramów);
- analiza raportów dotyczących postępów w realizacji projektów, przesyłanych do IP;
- monitorowanie finansowych aspektów procesu realizacji projektu;
- gromadzenie danych z zakresu monitoringu finansowego, informacji statystycznych i finansowych;
- nadzór nad funkcjonowaniem i administrowanie bazą danych monitoringu (SIMIK);
- współpraca z KE w zakresie zadań nałożonych na IP.

Do zadań Instytucji Płatniczej należy koordynowanie prac nad przygotowaniem przez Instytucje Pośredniczące wytycznych dotyczących zarządzania finansowego, kontroli i procedur wewnętrznych przepływów finansowych oraz nadzorowanie i kontrolowanie ich realizacji w Instytucjach Pośredniczących i Podmiotach odpowiedzialnych za realizację.

Departament Instytucji Płatniczej

Za realizację zadań Instytucji Płatniczej odpowiada Ministerstwo Finansów, którego obsługę w tym zakresie zapewnia Departament Instytucji Płatniczej. Departament ten, realizując swoje zadania, współpracuje z odpowiednimi departamentami Ministerstwa Finansów oraz Instytucją Zarządzającą i Instytucjami Pośredniczącymi (MŚ / MI).

3.1.3 Instytucje pośredniczące, Podmioty odpowiedzialne za realizację, beneficjenci

Struktura tego poziomu zarządzania Funduszem Spójności jest odmienna w obu sektorach. W sektorze środowiska oprócz Instytucji Pośredniczącej I szczebla w Ministerstwie Środowiska występują także instytucje pośredniczące dwóch innych szczebli, tj. Narodowy Fundusz Ochrony

Środowiska i Gospodarki Wodnej i wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej. W sektorze transportu oprócz Instytucji Pośredniczącej w Ministerstwie Infrastruktury występują tylko dwa Podmioty odpowiedzialne za realizację.

Instytucje Pośredniczące są odpowiedzialne za zarządzanie projektami, które uzyskały dofinansowanie ze środków Funduszu Spójności, odpowiednio w sektorze środowiska oraz transportu.

Instytucje Pośredniczące są odpowiedzialne w szczególności za:

- zapewnienie ustanowienia systemu zarządzania finansowego i kontroli w Instytucjach Pośredniczących niższego szczebla lub/i Podmiotach odpowiedzialnych za realizację wypełniającego wymogi odnoszące się do kwalifikowania wydatków z Funduszu Spójności;
- zapewnienie, iż projekty będą realizowane zgodnie z celami określonymi w Decyzji Komisji Europejskiej oraz z wymogami prawa wspólnotowego dotyczącego Funduszu Spójności;
- przygotowanie odpowiednich wytycznych dla Podmiotów odpowiedzialnych za realizację, w celu zapewnienia prawidłowego wdrażania przez te instytucje postanowień aktów prawa wspólnotowego dotyczących Funduszu Spójności. Wytyczne przygotowane przez MI zawierają procedury zarządzania Funduszem Spójności z uwzględnieniem Podmiotów odpowiedzialnych za realizację w postaci „Podręcznika Procedur Zarządzania Funduszem Spójności dla Ministerstwa Infrastruktury”;
- zapewnienie prawidłowego stosowania przez Podmioty odpowiedzialne za realizację procedur zamówień publicznych oraz przestrzegania wymagań prawa wspólnotowego odpowiednio w zakresie ochrony środowiska, transportu oraz konkurencji;
- wykonywanie zadań z zakresu koordynacji Funduszu Spójności z innymi instrumentami polityki strukturalnej UE w zakresie określonym przez Wytyczne dla Instytucji Pośredniczących w zarządzaniu dotyczące podstawowych wymogów do programowania i przygotowania projektów do Funduszu Spójności w okresie programowania 2004-2006;
- zapewnienie, że wymagana dokumentacja jest przechowywana zgodnie z art. G 9 (3) Rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94/;
- zapewnienie monitorowania realizacji projektów, w tym dokonywania inspekcji na miejscu realizacji projektu;
- weryfikację raportów okresowych i końcowych z realizacji projektów oraz przekazywanie ich do Instytucji Zarządzającej oraz Instytucji Płatniczej;
- zapewnienie podejmowania działań informacyjnych oraz promujących dotyczących Funduszu Spójności;
- zapewnienie skutecznego i prawidłowego systemu zarządzania i kontroli w sektorze;
- posiadanie i aktualizację ścieżek audytu;
- prowadzenie wiarygodnego i właściwego systemu rachunkowości i księgowania; system ten powinien rejestrować odpowiednie dane o płatnościach, umożliwiające identyfikację Decyzji KE oraz kontraktu;
- weryfikację wniosków o płatność;
- weryfikację i potwierdzanie deklaracji wydatków;
- przygotowywanie deklaracji wydatków na podstawie wniosków o płatność;
- przygotowywanie harmonogramów finansowych.

Szczegółowe zadania poszczególnych Instytucji Pośredniczących, odpowiednio w sektorze środowiska i transportu, są określone w umowach pomiędzy Instytucją Zarządzającą a Instytucjami Pośredniczącymi, Instytucją Płatniczą i Instytucjami Pośredniczącymi oraz w umowach zawartych pomiędzy Instytucjami Pośredniczącymi.

Sektorowi Urzędnicy Zatwierdzający, odpowiednio dla sektora środowiska i transportu, powoływani są przez Podsekretarza Stanu w MGiP odpowiedzialnego za Fundusz Spójności, na wniosek właściwego ministra, po uzgodnieniu z PS w MF. Szczegółowa procedura powoływania SUZ i jego Zastępców została przyjęta przez Komitet Europejski Rady Ministrów i jest dostępna na stronie: www.funduszspojnosci.gov.pl. SUZ może powierzyć część swoich funkcji Zastępcy

Sektorowego Urzędnika Zatwierdzającego w porozumieniu z IZ oraz PS w MF. W przypadku, gdy SUZ deleguje funkcje zarządzania do podległych instytucji, instytucje te odpowiadają za realizację projektów, co nie zwalnia SUZ od pełnej odpowiedzialności za skuteczność i prawidłowość zarządzania i wdrażania Funduszu Spójności.

3.1.3.1 Sektor Środowiska

Instytucja Pośrednicząca I szczebla

Instytucją Pośredniczącą I szczebla w zarządzaniu jest Minister Środowiska. Jest on w szczególności odpowiedzialny za:

- nadzorowanie struktur podległych, weryfikację systemu, stanu zdolności instytucjonalnych poszczególnych jednostek i procedur stosowanych przez te instytucje przy wdrażaniu Funduszu Spójności;
- identyfikację projektów do dofinansowania z Funduszu Spójności;
- weryfikację Wniosków o dofinansowanie z Funduszu Spójności dla projektów zatwierdzonych przez Ministra Środowiska;
- prowadzenie polityki informacyjnej dotyczącej Funduszu Spójności we współpracy z Instytucją Zarządzającą;
- wykonywanie zadań z zakresu koordynacji Funduszu Spójności z innymi instrumentami polityki strukturalnej UE w zakresie określonym przez Wytoczne dla Instytucji Pośredniczących w zarządzaniu dotyczące podstawowych wymogów do programowania i przygotowania projektów do Funduszu Spójności w okresie programowania 2004-2006;
- nadzór nad systemem zarządzania finansowego Funduszem Spójności w ochronie środowiska;
- kontrola udzielania zamówień publicznych na nabywanie usług, towarów i robót współfinansowanych z Funduszu Spójności;
- monitorowanie i ocenę przebiegu wdrażania Funduszu Spójności w sektorze środowiska w oparciu o raporty i wizyty sprawdzające na miejscu realizacji projektu;
- opiniowanie (zatwierdzanie części dotyczącej kwalifikowalności kosztów) podręcznika Instytucji Pośredniczącej II szczebla, który musi pozostawać w zgodności z procedurami przyjętymi dla Instytucji Pośredniczącej I szczebla;
- przekazywanie zbiorczych informacji nt. projektów Funduszu Spójności realizowanych w sektorze środowiska na żądanie Komisji Europejskiej w terminach wskazanych przez Instytucję Zarządzającą.
- akceptację i przekazywanie wniosków w sprawie zmiany Decyzji/ Memorandum w celu przekazania ich do KE.

Instytucja Pośrednicząca II szczebla

Instytucją pośredniczącą II szczebla jest Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Szczegółowe relacje pomiędzy Instytucją Pośredniczącą I szczebla a Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na etapie przygotowania przedsięwzięć zostały określone w *„Porozumieniu w sprawie przygotowania przedsięwzięć ochrony środowiska przeznaczonych do dofinansowania ze środków Funduszu Spójności”* zawartego pomiędzy Ministrem Środowiska a NFOŚiGW w dniu 4 grudnia 2002 r.

Podział obowiązków w zakresie realizacji przedsięwzięć współfinansowanych z Funduszu Spójności reguluje *„Porozumienie w sprawie systemu realizacji Funduszu Spójności”*, które zostanie zawarte pomiędzy Ministrem Środowiska a NFOŚiGW.

Instytucja Pośrednicząca III szczebla

Na podstawie art. 15 *„Porozumienia w sprawie przygotowania przedsięwzięć ochrony środowiska przeznaczonych do dofinansowania ze środków Funduszu Spójności”* (to porozumienie zostanie zastąpione *Porozumieniem w sprawie systemu realizacji Funduszu Spójności*), z dnia 4 grudnia 2002 r., NFOŚiGW przekazał część zadań związanych z przygotowaniem przedsięwzięć do

wfośigw (instytucji pośredniczących III szczebla) w drodze odrębnego porozumienia, zawartego w dniu 15 kwietnia 2003 r.

Ramowy zakres obowiązków przekazany przez NFOŚiGW do wfośigw został zaakceptowany przez Ministra Środowiska.

W związku z delegowaniem części zadań NFOŚiGW do wfośigw, NFOŚiGW zatwierdza podręczniki procedur dla poszczególnych wfośigw.

Podmioty odpowiedzialne za realizację

W sektorze środowiska jednostki samorządu terytorialnego (JST), są jednocześnie Podmiotami odpowiedzialnymi za realizację oraz beneficjentami Funduszu Spójności. Jeżeli projekt dotyczy więcej niż jednej JST, mogą to być związki JST, np. związki gmin. W poszczególnych przypadkach Podmiotem odpowiedzialnym za realizację może być inny podmiot niż jednostka samorządu terytorialnego, np. komunalna spółka prawa handlowego. Do podstawowych zadań Podmiotów odpowiedzialnych za realizację w sektorze środowiska należy: przeprowadzanie przetargów, realizacja inwestycji oraz dokonywanie płatności na rzecz wykonawców, zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniach oraz Decyzji KE.

3.1.3.2 Sektor Transportu

Instytucja Pośrednicząca

Instytucją Pośredniczącą w zarządzaniu jest Minister Infrastruktury w szczególności odpowiedzialny za:

- nadzorowanie struktur podległych, weryfikację systemu, stanu zdolności instytucjonalnych poszczególnych jednostek i procedur stosowanych przez te instytucje przy wdrażaniu Funduszu Spójności;
- wybór projektów, które zostaną zgłoszone do Komisji Europejskiej;
- prowadzenie polityki informacyjnej dotyczącej Funduszu Spójności we współpracy z Instytucją Zarządzającą;
- nadzór nad systemem zarządzania finansowego Funduszem Spójności w sektorze transportu;
- nadzór nad przetargami na nabywanie usług, towarów i robót współfinansowanych z Funduszu Spójności;
- pełnienie funkcji podmiotu prowadzącego kontrolę ex-ante postępowań przetargowych (w przypadku przetargów realizowanych w oparciu o PRAG, kontrola ex-ante jest realizowana w formie zatwierdzania przez SUZ poszczególnych etapów postępowania);
- monitorowanie i ocenę przebiegu wdrażania Funduszu Spójności w sektorze transportu w oparciu o raporty i wizyty sprawdzające na miejscu realizacji projektu;
- przekazywanie zbiorczych informacji nt. projektów Funduszu Spójności realizowanych w sektorze transportu na żądanie Komisji Europejskiej w terminach wskazanych przez Instytucję Zarządzającą.

Podmioty odpowiedzialne za realizację

W sektorze transportu Podmiotami odpowiedzialnymi za realizację są: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA) i PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. (PKP PLK S.A.). Podmioty te są również beneficjentami dla wszystkich projektów. Jednostki te są odpowiedzialne za przygotowanie projektów, przeprowadzanie przetargów, podpisywanie kontraktów z wykonawcami, są również odpowiedzialne za stały nadzór inwestorski. Do podstawowych zadań GDDKiA oraz PKP PLK S.A. należy także dokonywanie płatności na rzecz wykonawców, prowadzenie księgowości projektu, przedkładanie wniosków o płatność do Instytucji Pośredniczącej, odzyskiwanie dokonanych nienależnych płatności od wykonawcy.

Szczegółowe relacje pomiędzy Instytucją Pośredniczącą a GDDKiA i PKP PLK S.A. w zakresie zarządzania i kontroli Funduszu Spójności będą określone w ogólnych porozumieniach ramowych

zlecających realizację projektów współfinansowanych z Funduszu Spójności. Analogicznie do systemu funkcjonującego w ramach ISPA będą również zawierane szczegółowe porozumienia wykonawcze dla każdego projektu.

3.2 System kontroli – pierwszy poziom kontroli

3.2.1 System wewnętrznej kontroli finansowej w każdej jednostce

3.2.1.1 Przepisy ogólne

Podstawowe zasady kontroli finansowej w jednostkach sektora finansów publicznych zostały określone w rozdziale 5 ustawy o finansach publicznych. Ponadto w dniu 30 stycznia 2003 r. Minister Finansów określił „*Standardy kontroli finansowej w jednostkach sektora finansów publicznych*” (Dz. Urz. Ministra Finansów Nr 3, poz. 13). Standardy zostały określone w zgodzie z powszechnie uznawanymi standardami, uwzględniając w szczególności model kontroli wewnętrznej COSO. Zasady określone w ustawie o finansach publicznych oraz w standardach dotyczą wszystkich jednostek sektora finansów publicznych.

Zgodnie z ustawą, kontrola finansowa dotyczy procesów związanych z gromadzeniem i rozdysponowaniem środków publicznych oraz gospodarowaniem mieniem. Za całość gospodarki finansowej oraz kontrolę finansową w jednostce sektora finansów publicznych odpowiada kierownik jednostki. Kierownik jednostki powinien wprowadzić pisemne procedury kontroli finansowej, z uwzględnieniem standardów kontroli finansowej, oraz zapewnić ich przestrzeganie.

3.2.1.2 Wykonywanie wewnętrznej kontroli finansowej

Zgodnie z funkcjonującym w Polsce zdecentralizowanym systemem zarządzania i odpowiedzialności za środki publiczne, konkretne instrukcje, procedury i mechanizmy kontroli finansowej musi określić kierownik danej jednostki. Wewnętrzna kontrola finansowa jest wykonywana zarówno na poziomie Podmiotów odpowiedzialnych za realizację, Instytucji Pośredniczących, Instytucji Zarządzającej i Instytucji Płatniczej. Sposób jej wykonywania w ww. instytucjach jest przedstawiony w poszczególnych podręcznikach procedur.

3.2.2 Audyt wewnętrzny

Zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, przez audyt wewnętrzny należy rozumieć ogół działań, przez które kierownik jednostki uzyskuje obiektywną i niezależną ocenę funkcjonowania jednostki w zakresie gospodarki finansowej pod względem legalności, gospodarności, celowości, rzetelności, a także przejrzystości i jawności.

Celem audytu wewnętrznego, czyli prowadzonego przez audytora wewnętrznego zatrudnionego w danej jednostce sektora finansów publicznych, jest dostarczenie kierownikowi tej jednostki obiektywnej i niezależnej oceny funkcjonowania gospodarki finansowej w jednostce. Aby osiągnąć ten cel audytor wewnętrzny może wykorzystywać różne rodzaje audytu, w tym audyt systemu, działalności (value for money) oraz finansowy.

Audytor wewnętrzny jest podporządkowany bezpośrednio kierownikowi jednostki. Audytor wewnętrzny nie jest zaangażowany w żadną działalność operacyjną jednostki sektora finansów publicznych. Audytor nie powinien uczestniczyć w żadnym z procesów zarządzania, które ocenia, a zatem nie wolno mu przygotowywać i podejmować żadnych decyzji, w tym procedur i mechanizmów wewnętrznej kontroli finansowej, dotyczącej pracy jednostki, w której jest zatrudniony.

Zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, od 1 stycznia 2002 r. większość jednostek administracji rządowej, inne jednostki administracji państwowej niezależne od rządu, jednostki wymiaru sprawiedliwości, fundusze celowe, państwowe szkoły wyższe mają obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego. W tym celu powinny w nich zostać utworzone komórki audytu wewnętrznego.

Obowiązek taki mają również pozostałe jednostki gromadzące lub wydatkujące znaczne środki publiczne, w tym jednostki samorządu terytorialnego, na podstawie przepisów rozporządzenia

Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie określenia kwoty przychodów oraz wydatków środków publicznych, dokonywanych w ciągu roku kalendarzowego, których przekroczenie powoduje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych (Dz. U. Nr 234, poz. 1970).

Jednostki należące do sektora finansów publicznych, których wydatki lub przychody środków publicznych przekroczą w danym roku kwotę 35 mln zł, są zobowiązane do rozpoczęcia audytu wewnętrznego przed upływem pierwszego kwartału roku następującego po roku, w którym nastąpiło przekroczenie tej kwoty. Rozporządzenie weszło w życie 12 stycznia 2003 r. i jego konsekwencją jest objęcie od 1 kwietnia 2004 r. obowiązkiem prowadzenia audytu wewnętrznego ok. 440 jednostek samorządu terytorialnego, w tym wszystkich województw samorządowych.

3.2.2.1 Standardy audytu wewnętrznego i podręczniki procedur

Ogólną procedurę wykonywania audytu wewnętrznego określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu przeprowadzania audytu wewnętrznego (Dz. U. Nr 111 poz. 973).

„*Standardy audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych*” zostały określone przez Ministra Finansów w dniu 30 stycznia 2003 r. (Dz. Urz. Ministra Finansów Nr 3, poz. 14). Standardy audytu wewnętrznego stanowią zasady dobrej praktyki oraz zawierają wskazówki zarówno dla audytorów wewnętrznych jak i kierowników jednostek. Standardy te są zgodne z ogólnie przyjętymi międzynarodowymi standardami audytu wewnętrznego wydanymi przez międzynarodowe stowarzyszenie zawodowe audytorów wewnętrznych – Instytut Audytorów Wewnętrznych (The Institute of Internal Auditors). W Ministerstwie Finansów w 2002 r. przygotowano ramowy podręcznik audytu wewnętrznego, który w marcu 2003 r. został uzupełniony o przykładowe metody analizy ryzyka. Bardziej szczegółowe podręczniki / procedury, właściwe dla poszczególnych jednostek sektora finansów publicznych, winny być przygotowane przez audytorów wewnętrznych w tych jednostkach.

3.2.3 Audyt wewnętrzny i kontrola wewnętrzna w jednostkach nie należących do sektora finansów publicznych

Podmioty odpowiedzialne za realizację nie należące do sektora finansów publicznych muszą wdrożyć system kontroli finansowej i stosować związane z tym odpowiednie procedury zgodne ze *Standardami kontroli finansowej w jednostkach sektora finansów publicznych* określonymi przez Ministra Finansów. W celu zagwarantowania odpowiedniego poziomu kontroli finansowej należy w umowach zawieranych z tymi jednostkami zastrzec, pod sankcją utraty środków pomocowych, zasadę przestrzegania wytycznych otrzymywanych od Instytucji Zarządzającej oraz obowiązek zatwierdzania procedur w zakresie wewnętrznej kontroli finansowej przez instytucje wyższego szczebla.

Jednostki te powinny zostać zobowiązane do prowadzenia audytu wewnętrznego w sposób zgodny ze *Standardami audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych* określonymi przez Ministra Finansów.

3.2.4 Niezależny audyt zewnętrzny w jednostkach nie posiadających komórek audytu wewnętrznego

W przypadku, gdy dany beneficjent FS na mocy przepisów ustawy o finansach publicznych, nie jest zobligowany do prowadzenia audytu wewnętrznego, musi zapewnić realizację audytu finansowego każdego projektu przez niezależnego audytora raz na rok. Wyniki audytu będą przekazywane do właściwego SUZ (z kopia do IZ) nie później niż w ciągu 1 miesiąca od otrzymania raportu z audytu w celach bieżącego monitorowania i kontroli. Analogicznie do funduszu ISPA zakres zadań audytora zewnętrznego powinien być zgodny z dokumentem opracowanym przez Ministerstwo Finansów dla funduszu ISPA – „Zakres zadań rocznego audytu wydatków kwalifikowanych w ramach projektu współfinansowanego ze środków ISPA”, który został przekazany do jednostek w kwietniu 2003r. Kwestia konieczności przeprowadzenia audytu zewnętrznego w jednostkach nie posiadających komórek audytu wewnętrznego została również

uwzględniona w wytycznych IZ – *Ogólne wytyczne w zakresie audytu wewnętrznego w jednostkach będących beneficjentami Funduszu Spójności nie należących do sektora finansów publicznych.*

3.2.5 System nadzoru i kontroli przez jednostki wyżej usytuowane w systemie wdrażania projektu

Kontrola poprawności systemu zarządzania i kontroli

Za zapewnienie właściwie działającego systemu zarządzania FS w Polsce odpowiedzialna jest IZ. Pierwszym działaniem w tym kierunku jest opiniowanie podręczników procedur wewnętrznych Instytucji Pośredniczących (MI/MŚ), jak również kontrola stosowania tych procedur. Ponadto IZ, na podstawie informacji o wszelkich kontrolach/ audytach przeprowadzonych w instytucjach zaangażowanych we wdrażanie FS, jak również informacji zidentyfikowanych w procesie monitorowania, również stanu zdolności instytucjonalnych, może przedstawiać jednostkom rekomendacje mające na celu wprowadzenie usprawnień do systemu zarządzania i kontroli FS. W uzasadnionych przypadkach IZ ma prawo przeprowadzać dodatkowe kontrole w zakresie funkcjonowania systemu.

Wytyczne wydawane przez jednostki wyżej usytuowane w systemie wdrażania projektu

Zarówno IZ, IP jak i Instytucje Pośredniczące wyższych szczebli mogą wydawać wytyczne instytucjom niższych szczebli. W przypadku wydania takich wytycznych jednostka niższego szczebla ma obowiązek je stosować, zaś jednostka wyższego szczebla ma prawo kontrolować ich stosowanie i podejmować właściwe kroki w przypadku ich nieprzestrzegania.

Kontrola realizowana przy poświadczaniu wniosków o płatność

Sektor środowiska

Kontrola będzie dotyczyła wszystkich wniosków o płatność. Będzie ona przeprowadzana na podstawie list sprawdzających zarówno w NFOŚiGW, jak i w Instytucji Pośredniczącej I szczebla. Po zweryfikowaniu wniosków przez służby SUZ, a następnie uzyskaniu akceptacji SUZ, będą one przekazywane Instytucji Płatniczej.

Sektor transportu

Kontrole w celu poświadczania wniosków o płatność odbywać się będą na bieżąco poprzez miesięczną sprawozdawczość, gdzie kwoty wynikające z poszczególnych faktur będą szczegółowo weryfikowane. Zbiorcze zestawienia płatności za dany okres będą sprawdzane pod względem prawidłowości podziału na koszty kwalifikowane. Analogicznie jak przy projektach realizowanych z ISPA, realizowane będą kontrole (planowane i ad hoc) w zakresie m.in. kwalifikowalności wydatków i stopnia zaawansowania projektu. W ramach przeprowadzanych kontroli weryfikowana prawidłowość procedury zatwierdzania wydatków poprzez szczegółowe sprawdzanie trzech faktur, wystawionych w ramach wydatków poniesionych przy realizacji trzech różnych kontraktów tego samego projektu, pod względem prawidłowości jej przygotowania, wystawienia i zatwierdzenia, a także jej realizacji. Kontrole będą przeprowadzane zgodnie z rocznym planem kontroli, a w szczególnych przypadkach planuje się organizowanie kontroli częściej niż zakładać to będzie przyjęty roczny plan.

3.3 Kontrole zewnętrzne – drugi poziom kontroli

3.3.1 Kontrola skarbowa

3.3.1.1 Podstawy prawne

Zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65 z późn. zm.), do zadań kontroli skarbowej, określonych w art. 2 ustawy, należą w szczególności:

- kontrola celowości i zgodności z prawem gospodarowania środkami pochodzącymi z Unii Europejskiej, a także kontrola wywiązywania się z warunków finansowania pomocy z tych środków;
- certyfikacja i wydawanie deklaracji zamknięcia pomocy ze środków pochodzących z Unii Europejskiej.

W myśl art. 4 ustawy o kontroli skarbowej, kontroli skarbowej podlegać będą m.in.:

- wydatkujący, przekazujący i otrzymujący środki pochodzące z Unii Europejskiej;
- zobowiązani do wywiązywania się z warunków finansowania pomocy ze środków pochodzących z Unii Europejskiej.

Kontrolę na miejscu wykonuje 16 urzędów kontroli skarbowej (UKS-y). Zgodnie z art. 13 ust. 4 ustawy o kontroli skarbowej, w przypadku dokonywania kontroli środków przekazanych RP przez instytucje UE, w czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć przedstawiciele UE. Za koordynację kontroli, w tym wybór reprezentatywnej próby, jednolitą metodologię kontroli, systematyzowanie wyników i przekazywanie ich odpowiednim instytucjom krajowym oraz KE, odpowiedzialne jest Biuro Międzynarodowych Relacji Skarbowych (Biuro MS) w Ministerstwie Finansów.

W świetle przepisów prawa wspólnotowego, kontrolę finansową w rozumieniu art. 9-12 rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1386/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. przeprowadza kontrola skarbowa. Kontrola ta obejmuje:

- sprawdzanie skuteczności zastosowanych systemów zarządzania i kontroli,
- kontrolę co najmniej 15% wydatków kwalifikowanych na poziomie instytucji różnych szczebli przepływu i zarządzania środkami (prowadzenie kontroli operacji na podstawie właściwej metody pobierania próbek).

3.3.1.2 Kontrola prawidłowości operacji na podstawie badania próby

Stosownie do art. 9.1 rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1386/2002 odpowiednie kontrole mają na celu:

- sprawdzenie skuteczności zastosowanych systemów zarządzania i kontroli;
- dokonanie wybiórczej weryfikacji wydatków, na podstawie analizy ryzyka, na różnych rozpatrywanych poziomach.

Zgodnie z art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1386/2002 celem kontroli jest także ustalenie, czy jakiegokolwiek z napotkanych problemów mają charakter systemowy, stanowiący czynnik ryzyka dla innych przedsięwzięć oraz określenie przyczyn takich sytuacji, ewentualny zakres dalszych wymaganych kontroli i niezbędne działania naprawcze i zapobiegawcze.

Zadania związane z kontrolą Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wykonuje przy pomocy Biura Międzynarodowych Relacji Skarbowych. Kontrole dotyczą operacji zrealizowanych (kontrole ex post) i są prowadzone na podstawie planów kontroli (kontrole planowe), przygotowywanych w tym zakresie przez Biuro Międzynarodowych Relacji Skarbowych oraz zatwierdzanych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

Czynności kontrolne są wykonywane przez inspektorów i pracowników urzędów kontroli skarbowej.

Zasady doboru próby

Planując kontrole mające na celu przeprowadzenie odpowiednich weryfikacji Biuro Międzynarodowych Relacji Skarbowych uwzględnia konieczność:

- przeprowadzenia kontroli co najmniej 15% całkowitej kwoty wydatków kwalifikowanych, przed zamknięciem każdego projektu;
- w miarę możliwości równomiernego rozłożenia w czasie przeprowadzanych kontroli;
- prowadzenia kontroli w oparciu o reprezentatywne próbki zatwierdzonych operacji.

Dokonywany przez Biuro Międzynarodowych Relacji Skarbowych wybór próbki zatwierdzonych

operacji prowadzony jest w oparciu o przeprowadzaną, według ustalonej przez Biuro Międzynarodowych Relacji Skarbowych i zatwierdzonej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, metody, uwzględniającej czynniki ryzyka, ich wagę oraz konieczność sprawdzenia różnych typów instytucji zaangażowanych w system wdrażania Funduszu Spójności oraz różnych rodzajów i wielkości przedsięwzięć. Biuro Międzynarodowych Relacji Skarbowych opracowuje także, a Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej zatwierdza, odpowiednie instrukcje dla urzędów kontroli skarbowej mające na celu ujednoczenie metodyki kontroli prowadzonych przez urzędy kontroli skarbowej (wzorcowe programy kontroli, listy sprawdzające, sposób raportowania, a w szczególności formułowania wniosków).

Zakres weryfikacji

Zakres weryfikacji obejmuje, co najmniej:

- praktyczne stosowanie i efektywność mechanizmów zarządzania i kontroli,
- zgodność zapisów księgowych z dokumentacją księgową,
- ustalenie i funkcjonowanie właściwej ścieżki audytu,
- zgodność rodzaju i czasu poniesionych wydatków z wymogami Wspólnoty, zatwierdzonym zakresem rzeczowym przedsięwzięcia i rzeczywiście wykonanymi pracami,
- zgodność celu lub zamierzonego celu operacji z celem opisanym we wniosku o dofinansowanie,
- wypełnianie obowiązków w zakresie przekazywania wsparcia finansowego Unii Europejskiej w całości, bez dokonywania jakichkolwiek potrąceń oraz bez zbędnej zwłoki,
- zapewnienie krajowego współfinansowania przedsięwzięć,
- zgodność realizacji przedsięwzięć z przepisami, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Rady (WE) Nr 1164/94.

3.3.1.3 Przekazywanie informacji o wdrożeniu kontroli 15%

Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej zgodnie z art. 12 rozporządzenia Komisji 1386/2002 do 30 czerwca każdego roku przekazuje Komisji Europejskiej informacje o wdrożeniu kontroli zrealizowanych zgodnie z art. 9 – 11 tego rozporządzenia w roku poprzedzającym.

3.3.1.4 Kontrole na wniosek Komisji Europejskiej

Stosownie do art. 12.2 rozporządzenia Rady (WE) Nr 1164/94 celem kontroli prowadzonych na zlecenie Komisji Europejskiej jest zweryfikowanie prawidłowości jednej lub więcej transakcji.

Zadania dotyczące kontroli prowadzonych na wniosek Komisji Europejskiej Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wykonuje przy pomocy Biura Międzynarodowych Relacji Skarbowych, przy czym:

- czynności kontrolne wykonywane są przez inspektorów i pracowników urzędów kontroli skarbowej poza planem kontroli ustalonym przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej (kontrole doraźne),
- kontrole dotyczą transakcji już zrealizowanych (kontrole ex post),
- wydatki objęte kontrolą nie są zaliczane do puli 15% wydatków weryfikowanych poprzez wybór próby.

Zakres kontroli ustalany jest odpowiednio do oczekiwań Komisji Europejskiej.

3.3.1.5 Pozostałe kontrole skarbowe

Poza kontrolami, które służą bezpośredniej realizacji obowiązków wynikających z prawa wspólnotowego, prowadzone są również, w przypadkach tego wymagających, kontrole doraźne, w oparciu o uzyskane informacje wskazujące na nieprawidłowości w wykorzystaniu Funduszu Spójności. W szczególności kontrole takie są prowadzone w związku z wnioskami takich instytucji krajowych jak: Sejm, Prokuratura, Instytucja Płatnicza, Instytucja Zarządzająca.

Zadania Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej są w tym zakresie wykonywane przy pomocy Biura Międzynarodowych Relacji Skarbowych. Czynności kontrolne są wykonywane przez

inspektorów i pracowników urzędów kontroli skarbowej, poza planem kontroli ustalonym przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

Kontrole dotyczą transakcji już zrealizowanych (kontrole ex post), a wydatki nimi objęte nie są zaliczane do puli 15% wydatków kwalifikowanych, weryfikowanych na podstawie właściwej metody wyboru próby.

Zakres kontroli ustalany jest odpowiednio do uzyskiwanych informacji, z zastrzeżeniem kompetencji wynikających z ustawy o kontroli skarbowej.

3.3.2 Inne kontrole zewnętrzne

Stosownie do zobowiązań Polski wynikających z prawa Wspólnoty odpowiednie kontrole zewnętrzne dotyczące środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności sprawować będą mogły również instytucje Wspólnoty. W szczególności są to Europejski Trybunał Obrachunkowy, powstały na mocy Traktatu Brukselskiego z 1975 r., do którego kompetencji należy m.in. wykonywanie audytu systemu oraz audytu finansowego i który jest uprawniony do prowadzenia kontroli w państwach członkowskich, a także Komisja Europejska.

Najwyższa Izba Kontroli (NIK)

NIK jest naczelnym organem kontroli państwowej. Podstawę prawną dla jej funkcjonowania stanowi Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.). NIK podlega Sejmowi RP i działa na zasadach kolegiałności. Zgodnie z Konstytucją NIK jest przede wszystkim odpowiedzialny za kontrolowanie rządu i innych jednostek administracji rządowej oraz Narodowego Banku Polskiego, państwowych osób prawnych i innych państwowych jednostek organizacyjnych z punktu widzenia **legalności, gospodarności, celowości i rzetelności**. W oparciu o te kryteria NIK przygotowuje raporty i opinie dla Sejmu m.in. na temat wykonania budżetu państwa. Oprócz tego, NIK jest upoważniony do kontroli działalności organów samorządu terytorialnego, komunalnych osób prawnych i innych komunalnych jednostek organizacyjnych z punktu widzenia **legalności, gospodarności i rzetelności**; jak również działalności innych jednostek organizacyjnych¹ i podmiotów gospodarczych w zakresie, w jakim wykorzystują one majątek lub środki państwowe lub komunalne oraz wywiązują się ze zobowiązań finansowych na rzecz państwa.

Regionalne Izby Obrachunkowe

Regionalne izby obrachunkowe (RIO) są organami nadzorującymi i kontrolującymi jednostki samorządu terytorialnego w zakresie gospodarki finansowej i zamówień publicznych. RIO sprawują kontrolę zewnętrzną w stosunku do organów i jednostek samorządu terytorialnego. Podstawą prawną ich funkcjonowania jest ustawa z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. Nr 85 poz. 428 z późn. zm.).

3.4 Poświadczenie zamknięcia pomocy – trzeci poziom kontroli

Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wykonuje zadanie, opisane w Rozdziale V rozporządzenia (WE) Nr 1386/2002, poświadczenia zamknięcia pomocy (*declarations on winding-up of the assistance*) za pomocą komórki organizacyjnej w Ministerstwie Finansów – Biura ds. Certyfikacji i Poświadczeń Środków z UE. Zgodnie z przepisami ustawy o kontroli skarbowej, wydawanie deklaracji zamknięcia pomocy finansowej ze środków pochodzących z Unii Europejskiej jest zespołem czynności materialno – technicznych mającym na celu potwierdzenie prawidłowości rachunków oraz sprawdzenie poprawności systemów zarządzania i kontroli programów współfinansowanych ze środków pochodzących z Unii Europejskiej. Biuro ds. Certyfikacji i Poświadczeń Środków z UE, oddzielone pod względem funkcjonalnym od pozostałych struktur kontroli, przygotowuje do podpisu Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej deklarację zamknięcia pomocy (*declarations on winding-up of the assistance*).

¹ Niezależnie od formy działalności jednostki.

Biuro przygotowuje deklarację na podstawie:

- a) badania systemów zarządzania i kontroli Funduszu Spójności,
- b) wyników przeprowadzonych przez urzędy kontroli skarbowej kontroli wydatków (co najmniej 15% wydatków kwalifikowanych), oraz
- c) w uzasadnionych przypadkach, dalszych próbnych sprawdzeń transakcji.

Biuro przeprowadza audyt zgodnie z międzynarodowymi standardami audytu.

Do deklaracji dołączony będzie raport, który zawierać będzie wszelkie istotne informacje uzasadniające deklarację.

Jeżeli istnienie istotnych wad w systemach zarządzania lub kontroli, czy też częstych napotkanych nieprawidłowości uniemożliwi prawidłowe poświadczenie przez Biuro, Biuro odniesie się do tych okoliczności szacując przy tym zakres problemu i jego skutki finansowe.

4 Programowanie Funduszu Spójności

4.1 Podstawowe zasady

Ogólne informacje dotyczące Funduszu Spójności znajdują się w „Wytycznych dla Funduszu Spójności na lata 2000 – 2006”, dokumencie opracowanym przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną Polityki Regionalna w celu lepszego przygotowania nowych członków do korzystania z Funduszu Spójności. Wytyczne Komisji Europejskiej wskazują na stosowanie następujących zasad:

4.1.1 Strategiczne podejście

Fundusz Spójności finansuje poszczególne przedsięwzięcia, jednakże efektywny sposób wykorzystania środków **wymaga podejścia strategicznego**, wskazującego na priorytety i identyfikację źródeł ich finansowania.

Strategiczne kierunki alokacji publicznych zasobów finansowych w latach 2004 – 2006, w tym w szczególności transferów europejskich, wyznaczają opracowane przez Ministerstwo Gospodarki i Pracy dokumenty: *Narodowy Plan Rozwoju 2004 – 2006 (NPR)* (zatwierdzony przez Radę Ministrów w dniu 14 stycznia 2003 r.) oraz, przygotowane na podstawie NPR, *Podstawy Wsparcia Wspólnoty (PWW)* (zatwierdzone przez Radę Ministrów w dniu 23 grudnia 2003 r.). Dokumentem programowym stanowiącym ramy programowania Funduszu Spójności jest *Strategia Wykorzystania Funduszu Spójności na lata 2004 – 2006 (The Reference Framework)*, dokument zatwierdzony przez Radę Ministrów w dniu 23 marca 2004 r. *Strategia Wykorzystania Funduszu Spójności* została przyjęta w drodze rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 176, poz. 1827).. W dokumencie tym zostały określone główne kierunki wykorzystania Funduszu Spójności w obecnym okresie programowania z podziałem na sektor transportu oraz sektor środowiska. Została także przedstawiona diagnoza aktualnego stanu polskiego transportu oraz diagnoza sytuacji w głównych obszarach interwencji w sektorze środowiska. Dokument określa kryteria wyboru projektów w obydwu sektorach. Ponadto, w sektorze transportu wskazane zostały indykatywne listy projektów z podziałem na projekty priorytetowe oraz projekty rezerwowe. W sektorze środowiska listy przedsięwzięć proponowanych do współfinansowania z Funduszu Spójności będą przedstawiane zgodnie z listami projektów w ramach Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, Krajowego Planu Gospodarki Odpadami i planów wojewódzkich oraz programów ochrony powietrza.

Narodowy Plan Rozwoju, Podstawy Wsparcia Wspólnoty oraz *Strategia Wykorzystania Funduszu Spójności* dostępne są na stronie www.fundusze-strukturalne.gov.pl

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1164/94 przedsięwzięcia finansowane z Funduszu Spójności będą brały pod uwagę **zasadę zanieczyszczający płaci (Polluter Pays Principle)**, oraz uwzględniały przy wyliczeniach współczynnika dofinansowania przyszłe przychody generowane przez projekt.

Komisja Europejska podkreśla wykorzystanie środków prywatnych w celu zwiększenia efektu dźwigni finansowej wsparcia wspólnotowego.

4.1.2 Wielkość projektów

Fundusz Spójności finansuje poszczególne projekty mające znaczący wpływ na rozwój sieci transportu transeuropejskiego lub na poprawę stanu środowiska, zbliżając go do standardów wyznaczonych przez ekologiczne *acquis communautaire*. Z tego względu, przyjmuje się zasadę, iż minimalna wielkość projektu, który może uzyskać dofinansowanie z Funduszu Spójności wynosi 10 mln Euro.

4.1.3 Przygotowanie projektów

Dla Funduszu Spójności został przygotowany formularz wniosku o dofinansowanie z FS dla projektów inwestycyjnych dla sektora środowiska oraz sektora transportu. Ponadto, Instytucja Zarządzająca przygotowała we współpracy z Instytucjami Pośredniczącymi instrukcję wypełniania wniosku o dofinansowanie z Funduszu Spójności. Zarówno formularz jak i instrukcja dostępne są na stronie internetowej MGIP (<http://www.funduszspojnosci.gov.pl>).

W procesie przygotowania projektów szczególną uwagę należy zwrócić na zasady kwalifikowalności wydatków, udzielania zamówień publicznych oraz zagadnienie pomocy publicznej, o czym mowa w dalszej części podręcznika.

4.1.4 Udział Funduszu Spójności

Wskaźnik pomocy udzielonej przez Fundusz Spójności wynosi maksymalnie od 80% do 85% wydatków publicznych lub innych równoważnych wydatków, włączając w to wydatki jednostek, których działalność jest podjęta w ramach administracyjnych lub prawnych na mocy, których mogą być uważane za równoważne jednostkom publicznym².

Jednakże należy podkreślić, iż rzeczywisty wskaźnik pomocy z reguły będzie niższy od dopuszczalnej wartości maksymalnej. Rzeczywisty wskaźnik pomocy jest ustalany w oparciu o zasadę zanieczyszczający płaci oraz przy uwzględnieniu generowanego przez projekt przychodu³ (*revenue*) z pobieranych opłat za dostęp. Wysokość dofinansowania Funduszu Spójności może być również zmieniona, jeśli ocena przeprowadzona po podjęciu Decyzji przez Komisję wykaże, iż planowane dochody projektu mogą różnić się o 10% lub więcej od zakładanych we wniosku o dofinansowanie z Funduszu Spójności. Łączna pomoc z Funduszu Spójności lub inna pomoc wspólnotowa dla projektów inwestycyjnych, nie powinna przekraczać 90% całości wydatków kwalifikowanych związanych z danym projektem. Fundusz Spójności dofinansowuje również projekty pomocy technicznej. W wyjątkowych sytuacjach projekty o tym charakterze mogą być finansowane w 100%.

4.1.5 Wybór projektów

Dofinansowanie z Funduszu Spójności może zostać przyznane dla: projektu, etapu projektu niezależnego technicznie i finansowo oraz grupy projektów. Można grupować projekty spełniające następujące trzy warunki: muszą być ulokowane na tym samym obszarze lub usytuowane w tym samym korytarzu transportowym; muszą być realizowane w ramach ogólnego planu utworzonego dla tego obszaru lub dla tego korytarza transportowego i mieć wyraźnie określone cele oraz muszą być nadzorowane przez podmiot odpowiedzialny za koordynację i monitorowanie grupy projektów w przypadkach, gdy projekty są realizowane przez różne właściwe władze.

Wybór projektów, które zostaną przekazane do Komisji Europejskiej jest dokonywany przez stronę polską w oparciu o dokumenty programowe, jakimi dla Polski są *Narodowy Plan Rozwoju 2004 – 2006 (NPR)* oraz *Strategia Wykorzystania Funduszu Spójności*, zaś Komisja Europejska wydając

² Wysokość dofinansowania odnosi się do wydatków kwalifikowanych.

³ Projekty generujące przychód to:

- inwestycje infrastrukturalne, z których korzystanie obejmuje opłaty świadczone bezpośrednio przez użytkowników,
- inwestycje produkcyjne w sektorze środowiska.

Decyzję wybiera, który z przedstawionych projektów uzyska dofinansowanie z Funduszu Spójności w danym roku. Komisja może także zaproponować przedsięwzięcia dotyczące pomocy doradczej, które uzna za warte rozpatrzenia.

Przy wyborze projektów powinna być zapewniona odpowiednia równowaga pomiędzy projektami z sektora transportu oraz sektora środowiska.

4.1.6 Pomoc publiczna w Funduszu Spójności

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94, każdorazowe wsparcie ze środków Funduszu musi być zgodne z politykami Wspólnoty m.in. w zakresie **konkurencji**. Analiza wniosku o udzielenie pomocy obejmuje zarówno środki publiczne, jak i środki Funduszu Spójności. W związku z tym, po rozstrzygnięciu, iż pomoc udzielana jest zgodnie z priorytetami oraz na warunkach określonych w rozporządzeniu ustanawiającym Fundusz Spójności, dodatkowo istnieje konieczność sprawdzenia, w przypadku wystąpienia pomocy publicznej, czy pomoc ta spełnia warunki przewidziane w *acquis communautaire*. Zgodnie z art. 10, ust. 4 i 5 ww. rozporządzenia, wniosek o dofinansowanie z Funduszu Spójności danego projektu powinien w szczególności zawierać wszelkie informacje, z których wynika, iż projekt jest zgodny z politykami wspólnotowymi, przez co należy rozumieć również reguły pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 87(1) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, wszelka pomoc udzielona przez Państwo lub ze źródeł państwowych, bez względu na formę, w zakresie, w jakim narusza lub grozi naruszeniem wymiany handlowej między Państwami Członkowskimi, która to pomoc przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorstw lub niektórych gałęzi produkcji zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem – jest nie do pogodzenia z regułami wspólnego rynku. Jeżeli planowane wsparcie spełnia przesłanki zawarte w powyższej definicji, powoduje to konieczność stosowania przy udzielaniu pomocy reguł dopuszczalności pomocy publicznej wynikających z *acquis communautaire*.

Komisja Europejska w odniesieniu do finansowania infrastruktury stoi na stanowisku, iż publiczne finansowanie jej budowy lub utrzymywania nie jest traktowane jako pomoc w rozumieniu art. 87(1) Traktatu, pod warunkiem, iż:

1. dostęp do niej jest otwarty dla każdego potencjalnego użytkownika na niedyskryminujących warunkach.
2. istnieje jasny rozdział ekonomiczny pomiędzy działaniami operacyjnymi, a zarządzaniem infrastrukturą (tj. brak finansowania skrótnego).

Wsparcie przeznaczone na rozwój infrastruktury stanowi środek o charakterze ogólnym (ogólnie dostępny), za pomocą którego państwo realizuje swoje obowiązki w interesie publicznym. W takim przypadku nie jest więc spełniony warunek selektywności wynikający z definicji pomocy państwa, zgodnie z którym pomoc państwa uprzywilejowuje niektórych przedsiębiorców względem innych.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 oraz stosownie do planowanych w *Strategii wykorzystania Funduszu Spójności na lata 2004-2006* działań, beneficjentami Funduszu Spójności mogą być przedsiębiorcy realizujący zadania podmiotów publicznych. Działania finansowane w ramach strategii nie będą, co do zasady, stanowiły pomocy publicznej. Nie wyklucza to jednocześnie pojawienia się projektów otrzymujących pomoc publiczną.

4.1.6.1 Sektor transportu

W sektorze transportu określono priorytetowe obszary w zakresie infrastruktury drogowej i kolejowej. Z uwagi na wybór ściśle określonych najpilniejszych zadań, związanych z rozwojem sieci TEN beneficjentami FS mogą być jedynie Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, zarządzająca drogami krajowymi i autostradami oraz PKP Polskie Linie Kolejowe S.A, zarządzająca liniami kolejowymi.

Budowa i modernizacja infrastruktury drogowej

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad jest centralnym organem administracji rządowej realizującym zadania państwa w zakresie budowy i modernizacji dróg krajowych i autostrad przy

pomocy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA). Z uwagi na charakter przeprowadzanych przez GDDKiA działań, realizowanych na zasadach niekomercyjnych, pomoc udzielana w ramach projektów Funduszu Spójności nie będzie uznawana za pomoc publiczną.

Modernizacja linii kolejowych

Infrastrukturą kolejową, o której mowa w *Strategii wykorzystania Funduszu Spójności na lata 2004-2006* zarządza PKP PLK S.A. Spółka realizuje tym samym zadania państwa w zakresie budowy i modernizacji linii kolejowych o znaczeniu państwowym. Z uwagi na ustawowy monopol jakim jest PKP PLK S.A. na liniach objętych priorytetem Strategii, wykluczający możliwość pojawienia się konkurencji oraz zapisy ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789) gwarantujące dostępność infrastruktury kolejowej na niedyskryminujących zasadach, jak również rozdzielność zadań związanych z zarządzaniem infrastrukturą oraz świadczeniem usług transportowych, w przypadku projektów Funduszu Spójności nie występuje pomoc publiczna.

4.1.6.2 Sektor ochrony środowiska

Komisja Europejska zaznacza, iż wydatki, które będą ponoszone przez spółki komunalne, mieszczą się w dyspozycji art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94. Jednocześnie podkreśla, iż z założenia zadania, które wypełniają te spółki są zadaniami państwa realizowanymi w interesie publicznym. W sytuacji gdy w obszarze swojego działania spółki te działają jako monopol naturalny (państwowy), rynek ten nie jest otwarty na konkurencję.

Oznacza to, iż co do zasady środki finansowe przeznaczone na realizację tych projektów niezależnie od źródła pochodzenia nie będą pomocą publiczną w rozumieniu art. 87(1) Traktatu.

Projekty w ramach priorytetu poprawa bezpieczeństwa przeciwpowodziowego będą realizowane przez Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej. Z uwagi na charakter realizowanych przez nie działań pomoc udzielana w ramach projektów Funduszu Spójności co do zasady nie będzie uznawana za pomoc publiczną.

Jednakże, finansowanie działań znajdujących się w Strategii FS nie zwalnia od zweryfikowania tego finansowania pod kątem pomocy publicznej.

W każdym przypadku projekt musi zostać zweryfikowany pod względem wystąpienia pomocy publicznej, biorąc pod uwagę ogólne zasady opisane powyżej.

4.1.6.3 Proces weryfikacji wniosku o dofinansowanie z Funduszu Spójności pod względem pomocy publicznej i procedura notyfikacji

Sektor środowiska

Zgodnie z prawem wspólnotowym w zakresie udzielania pomocy publicznej oraz na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291), w przypadku wystąpienia pomocy publicznej w projektach Funduszu Spójności, należy stosować procedurę notyfikacji dla projektów pomocy indywidualnej. W systemie Funduszu Spójności weryfikacja wniosku o dofinansowanie z FS jest następująca:

1. W procesie przygotowania wniosku o dofinansowanie beneficjent identyfikuje wystąpienie pomocy publicznej. Występuje do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o wszczęcie postępowania notyfikacyjnego.
2. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o wydanie opinii o projekcie pomocy indywidualnej;
3. Prezes UOKiK wydaje opinię w sprawie zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem w terminie do 60 dni;
4. Niezależnie od treści opinii, NFOŚiGW może wystąpić do Prezesa UOKiK, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, o dokonanie notyfikacji do KE. Prezes UOKiK nie dokona notyfikacji w przypadku bezskutecznego upływu ww. terminu;

5. Prezes UOKiK dokonuje notyfikacji za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE. W przypadku zatwierdzenia projektu pomocy indywidualnej KE kieruje do UOKiK informację o wyrażonej zgodzie (KE ma do 2 miesięcy na wydanie opinii);
6. UOKiK przekazuje zgodę Komisji Europejskiej na udzielenie pomocy publicznej projektowi Funduszu Spójności do NFOŚiGW;
7. Beneficjent FS uzupełnia wnioski o dofinansowanie o stosowne informacje i przekazuje go do NFOŚiGW.

W związku z tym iż procedura notyfikacji może trwać kilka miesięcy projekty, w których może wystąpić pomoc publiczna powinny być przygotowywane z odpowiednim wyprzedzeniem.

Wyczerpujące wyjaśnienie przedmiotowej kwestii we wniosku o dofinansowanie z FS jest niezbędnym warunkiem przekazania go do Komisji Europejskiej.

Sektor transportu

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w pkt 4.1.6.1 na obecnym etapie procedura notyfikacji nie będzie miała zastosowania w sektorze transportu.

4.2 Proces programowania

4.2.1 Koordynacja programowania

Za koordynację programowania odpowiada Instytucja Zarządzająca, która przygotowuje we współpracy z Instytucjami Pośredniczącymi (MI/MŚ) *Strategię wykorzystania Funduszu Spójności* oraz jest odpowiedzialna za koordynację wprowadzania do niej zmian. *Strategia wykorzystania Funduszu Spójności na lata 2004-2006* została formalnie uzgodniona z Komisją Europejską w dniu 19 grudnia 2003 r. IZ przyczynia się także do zapewnienia równowagi podziału środków finansowych pomiędzy sektorem środowiska i transportu.

W odniesieniu do procesu programowania Instytucja Zarządzająca przygotowała *Wytyczne dla Instytucji Pośredniczących w zarządzaniu dotyczące podstawowych wymogów do programowania i przygotowania projektów do Funduszu Spójności w okresie programowania 2004-2006*. Celem dokumentu jest przedstawienie i usystematyzowanie wymagań Instytucji Zarządzającej w zakresie procesu programowania w stosunku do Sektorowych Urzędników Zatwierdzających, którzy winni zapewnić wypełnianie tych wymogów poprzez przygotowanie dodatkowych wytycznych, właściwych procedur wewnętrznych w ministerstwie oraz w przypadku sektora środowiska w podległych instytucjach pośredniczących.

Ze względu na specyfikę obu sektorów proces przygotowania i wyboru projektu jest przedstawiony odrębnie.

4.2.1.1 Sektor środowiska

Za proces programowania oraz przygotowania wniosków w sektorze środowiska odpowiada Minister Środowiska - Instytucja Pośrednicząca I szczebla. Zadania Ministra Środowiska dotyczące przygotowania dokumentów programowych są realizowane przez Departament Integracji Europejskiej w Ministerstwie Środowiska. W procesie merytorycznej oceny wniosków Departament Integracji Europejskiej współpracuje z Departamentem Zasobów Wodnych, Departamentem Instrumentów Ochrony Środowiska oraz Departamentem Polityki Ekologicznej.

4.2.1.1.1 Wybór projektów

Propozycje projektów przygotowane w postaci tzw. **wniosków wstępnych** (Kart Potencjalnego Przedsięwzięcia) do Funduszu Spójności uprawnione podmioty (np. jednostki samorządu terytorialnego, związki jednostek samorządu terytorialnego, komunalne spółki prawa handlowego) składają do właściwego wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej, który zapewnia podmiotom na obszarze województwa informacje dotyczące zasad działania Funduszu Spójności, w tym między innymi formularze dokumentów.

Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej dokonują oceny zebranych wniosków wstępnych (Kart Potencjalnego Przedsięwzięcia) pod względem formalnym oraz

merytorycznym. Wnioski nie spełniające formalnych wymogów są zwracane wnioskodawcom w celu dokonania stosownych poprawek. Ponadto, wojewódzki fundusz przeprowadza wstępną weryfikację merytoryczną wniosku pod względem zgodności z kryteriami zaakceptowanymi przez Ministra Środowiska. W przypadku każdego wniosku, wojewódzki fundusz sporządza dokument potwierdzający przeprowadzenie weryfikacji. Po dokonaniu oceny wszystkich zebranych wniosków wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej przygotowują wojewódzkie listy potencjalnych przedsięwzięć do dofinansowania z Funduszu Spójności.

W związku z koniecznością: koordynacji prac na możliwie wczesnym etapie programowania z projektami finansowanymi z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego, wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej przekazują listy potencjalnych przedsięwzięć do dofinansowania z Funduszu Spójności do Marszałków Województw, którzy dokonują weryfikacji, czy dany wniosek o dofinansowanie z Funduszu Spójności nie został złożony do EFRR. Marszałkowie przekazują swoje opinie do wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Po uzyskaniu opinii od Marszałków Województw, wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej weryfikują listy, a następnie przekazują je do NFOŚiGW.

Zadania Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej obejmują ocenę merytoryczną i formalną wniosków wstępnych otrzymanych od wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej w oparciu o kryteria ustalone w Strategii oraz ew. zaproponowane przez Komitet Sterujący oraz przygotowanie dla Ministra Środowiska zbiorczej listy potencjalnych przedsięwzięć do dofinansowania ze środków Funduszu Spójności. Ponadto NFOŚiGW ocenia przedsięwzięcia wskazane przez Ministra Środowiska do przygotowania wniosku o dofinansowanie z FS pod względem ich planowanego efektu ekologicznego oraz wykonalności technicznej, ekonomicznej i finansowej na podstawie *Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności* oraz zaakceptowanych przez Ministra Środowiska kryteriów mających charakter wytycznych.

Wskazane powyżej, zaakceptowane przez Ministra Środowiska, kryteria wyboru projektów obejmują kryteria ogólne oraz kryteria szczegółowe. Przedsięwzięcia, które spełniają odpowiednie kryteria ogólne, są następnie uporządkowane na podstawie kryteriów szczegółowych, zróżnicowanych w zależności od rodzaju przedsięwzięcia. Oba rodzaje kryteriów określone są w *Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności*.

Po dokonaniu weryfikacji wojewódzkich list potencjalnych przedsięwzięć, NFOŚiGW sporządza zbiorcze zestawienie projektów, które przekazuje do Sekretariatu Komitetu Sterującego.

Komitet Sterujący do spraw Funduszu Spójności jest organem pomocniczym Ministra Środowiska, który opiniuje oraz doradza Ministrowi w zakresie ostatecznej selekcji projektów zgłoszonych do dofinansowania z Funduszu Spójności. Komitet Sterujący został powołany w drodze zarządzenia Ministra Środowiska wydanego na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy o Narodowym Planie Rozwoju. Tryb pracy Komitetu Sterującego określa regulamin stanowiący załącznik do ww. zarządzenia. Zgodnie z ustawą o NPR w skład Komitetu wchodzi przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej, Instytucji Pośredniczących (MŚ, NFOŚiGW, wfośigw), samorządów województw, partnerów społecznych i gospodarczych (pozarządowych organizacji ekologicznych).

Przygotowując opinie o wnioskach Komitet Sterujący bierze pod uwagę opinie marszałków województw. Ponadto Komitet może ustalić dodatkowe szczegółowe kryteria wyboru projektów, które muszą być zgodne z kryteriami określonymi w *Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności*. Po dokonaniu oceny przedsięwzięć, Komitet Sterujący przygotowuje listę projektów rekomendowanych do przygotowania, którą przekazuje do zatwierdzenia Ministrowi Środowiska.

Ministerstwo Środowiska informuje marszałków oraz potencjalnych beneficjentów o zatwierdzeniu przez właściwego Ministra listy projektów.

Przygotowanie wniosku o dofinansowanie z Funduszu Spójności

Po zatwierdzeniu przez Ministra Środowiska poszczególnych projektów, które będą ubiegały się o dofinansowanie z Funduszu Spójności, przygotowywany jest wniosek o dofinansowanie z

Funduszu Spójności. Wnioski do Funduszu Spójności będą przygotowywane przez beneficjentów przy współpracy z wfośigw i NFOŚiGW.

Przygotowanie przedsięwzięć przez NFOŚiGW między innymi obejmuje:

- prowadzenie postępowania przetargowego w zakresie umów współfinansowanych z pomocy technicznej zgodnie z wymaganiami KE;
- określanie i przygotowanie zakresu zadań dla wykonawców świadczących usługi przy przygotowaniu przedsięwzięć, w szczególności ekspertyz, badań, opinii, analiz, dokumentacji przetargowej;
- podpisywanie, po zatwierdzeniu wyboru wykonawcy przez Ministra Środowiska, umów z wykonawcami oraz dokonywanie rozliczeń z nimi, a także umów z beneficjentami FS, dotyczących pomocy technicznej.

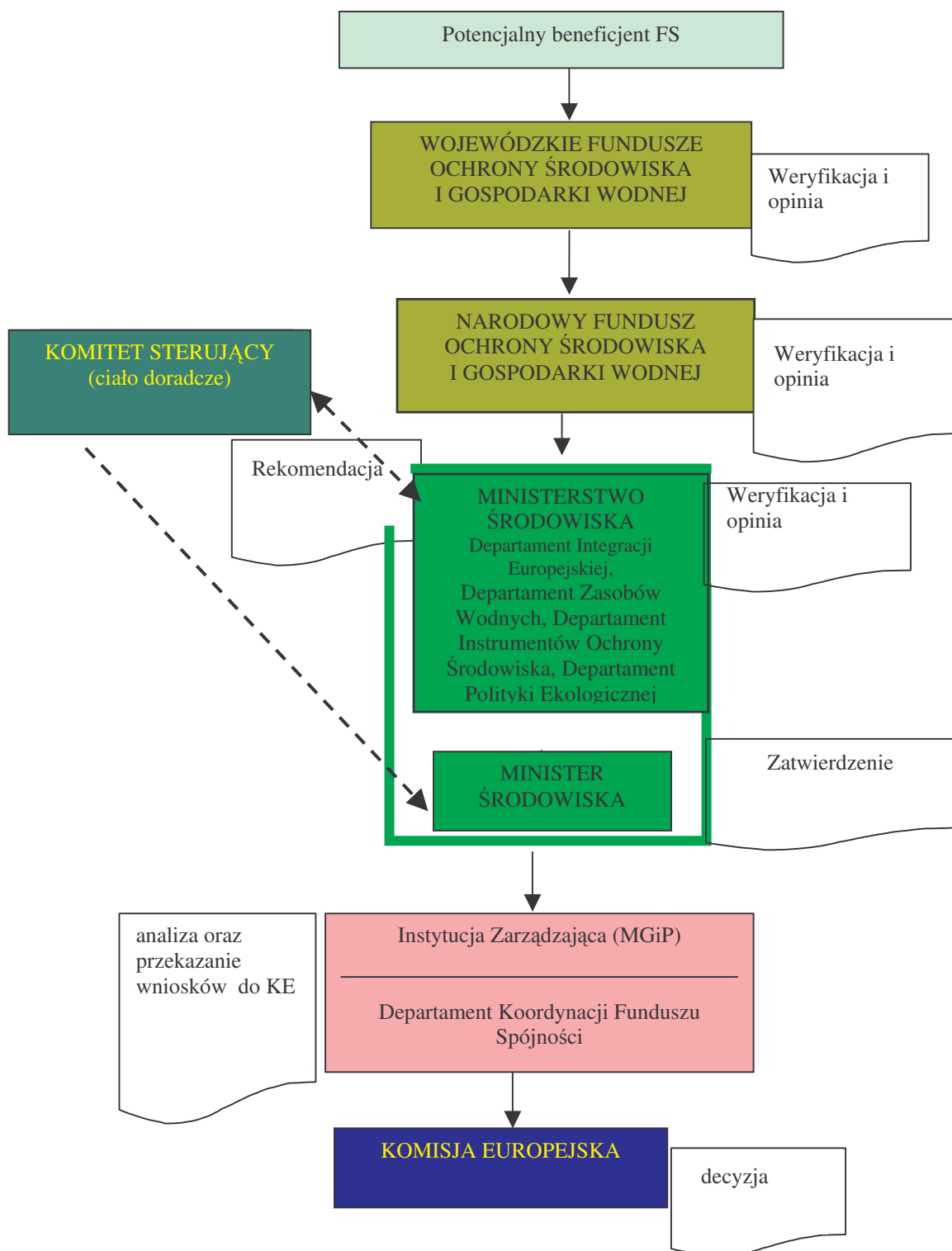
Przygotowanie przedsięwzięć przez NFOŚiGW obejmuje również działania związane ze zleceniem wykonawcom zadań związanych z przygotowaniem przedsięwzięć, w szczególności ekspertyz, badań, opinii, analiz, dokumentacji przetargowej, itp., w przypadku, gdy zadania te są finansowane z Funduszu Spójności. Działania te obejmują między innymi: prowadzenie postępowania przetargowego, przygotowanie zakresu zadań dla wykonawców, podpisywanie umów z wykonawcami oraz dokonywanie rozliczeń.

Gotowe wnioski o dofinansowanie z Funduszu Spójności zawierające niezbędne dokumenty m.in. studia wykonalności, oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, analizy ekonomiczne i finansowe zostaną wysłane do Instytucji Zarządzającej, a następnie do Komisji Europejskiej. Podstawowe dane na temat projektów wysłanych do Komisji Europejskiej są też wprowadzane przez Instytucję Zarządzającą do systemu SIMIK.

Minister Środowiska, sprawując nadzór nad realizacją zadań NFOŚiGW oraz kontrolując wykonywanie zadań związanych z Funduszem Spójności współpracuje z NFOŚiGW, wojewódzkimi funduszami oraz beneficjentami FS przy ocenie oraz weryfikacji wniosków. Minister planuje oraz realizuje politykę informacyjną w sprawie Funduszu Spójności oraz ocenia jej realizację współpracując w tym zakresie z Instytucją Zarządzającą.

Proces programowania będzie opisany w szczegółowych procedurach wewnętrznych przygotowanych przez Ministerstwo Środowiska i NFOŚiGW oraz wfośigw w zależności od wykonywanych przez nie zadań .

RYS 2. SCHEMAT PROCESU WYBORU, OCENY I PRZYGOTOWANIA PROJEKTÓW Z FUNDUSZU SPÓJNOŚCI W SEKTORZE ŚRODOWISKA

4.2.1.2 Sektor transportu

Za proces programowania oraz przygotowania i oceny wniosków w sektorze transportu odpowiada Minister Infrastruktury. Zadania Ministra Infrastruktury dotyczące przygotowania dokumentów programowych są realizowane przez Departament Programowania i Strategii w Ministerstwie Infrastruktury. Za koordynację procesu przygotowania projektów sektora transportu oraz oceny wniosków odpowiada w Ministerstwie Infrastruktury Departament Programowania i Strategii we współpracy z Departamentem Finansowania Infrastruktury i Funduszy Europejskich oraz - odpowiednio dla projektów kolejowych oraz projektów drogowych - Departamentem Kolejnictwa i Departamentem Dróg Publicznych.

4.2.1.2.1 Wybór projektów

W sektorze transportu proces programowania i wyboru projektów Funduszu Spójności jest scentralizowany. W związku z charakterem priorytetowych inwestycji w sektorze transportu, liczba beneficjentów jest zdeterminowana na poziomie strategii. Wielkość potencjalnych inwestycji ogranicza także liczbę projektów, które będą ubiegać się o wsparcie z Funduszu Spójności. W związku z powyższym, wstępne priorytetowe przedsięwzięcia zostały zidentyfikowane na poziomie strategii. Lista wstępnych priorytetowych przedsięwzięć została sporządzona przez Ministerstwo Infrastruktury na podstawie propozycji przedstawionych przez PKP Polskie Linie Kolejowe (PKP PLK S.A.) oraz Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA), które będą zarówno Podmiotami odpowiedzialnymi za realizację, jak również beneficjentami interwencji Funduszu Spójności.

W związku z powyższym proces identyfikacji jest ograniczony do kierunków wskazanych w strategii.

O kolejności przygotowywania i składania projektów decyduje Minister Infrastruktury po rekomendacji Komitetu Sterującego, który zatwierdza kryteria wyboru projektów. W skład Komitetu Sterującego dla strategii wykorzystania Funduszu Spójności w sektorze transportu, który został powołany Zarządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2004r. na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy o Narodowym Planie Rozwoju. W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej, Instytucji Pośredniczącej, samorządów województw oraz partnerów społecznych i gospodarczych (organizacji ekologicznych). Dodatkowo, w pracach Komitetu mogą uczestniczyć, na zaproszenie Przewodniczącego, przedstawiciele Podmiotów odpowiedzialnych za realizację oraz innych instytucji związanych z programowaniem i wdrażaniem Funduszu Spójności. Komitet Sterujący wspiera Ministra Infrastruktury w określaniu priorytetów i strategii służących wykorzystaniu środków Funduszu Spójności w sektorze transportu. W szczególności, Komitet opiniuje przedłożone do oceny propozycje projektów przeznaczonych do współfinansowania z Funduszu Spójności, oraz proponuje kolejność przygotowania i składania projektów do Komisji Europejskiej celem uzyskania dofinansowania. Na tym etapie wyboru projektów w przypadku jakichkolwiek wątpliwości bądź zastrzeżeń, Komitet Sterujący może prosić Podmioty odpowiedzialne za realizację o wyjaśnienia, uzasadnienia lub opinie. Może on również powoływać grupy robocze w kwestiach wymagających dodatkowej wiedzy ekspertów. Działania Komitetu powinny być skoordynowane z działaniami Komitetu Sterującego dla Sektorowego Programu Operacyjnego Transport, w celu zapewnienia spójności w realizacji projektów współfinansowanych z funduszy Unii Europejskiej.

Przygotowanie przedsięwzięcia

Wniosek o dofinansowanie z FS, przygotowany przez beneficjenta Funduszu Spójności, podlega ocenie:

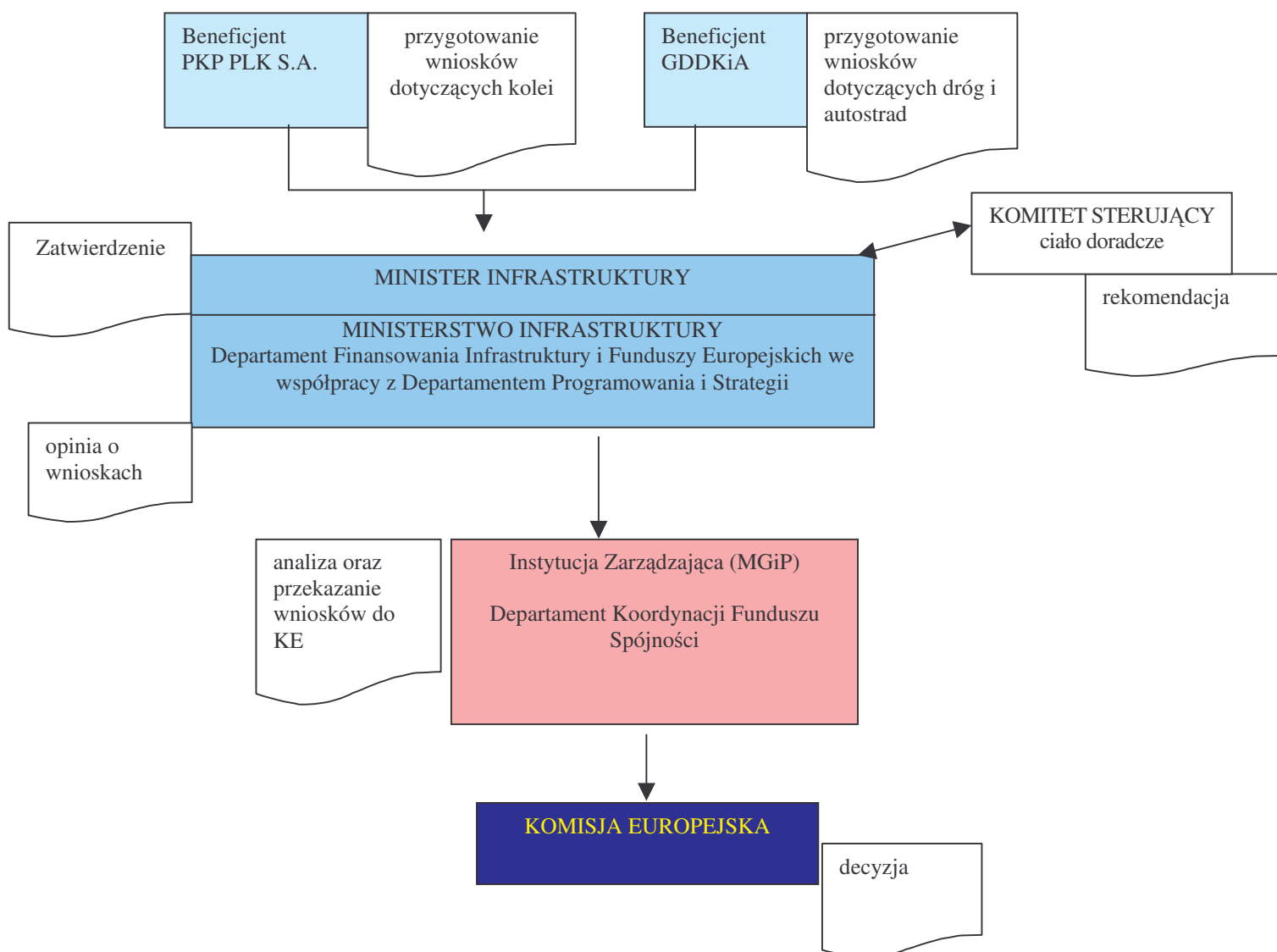
- 1) formalnej oraz zgodności ze strategiami – przez Departament Programowania i Strategii MI;
- 2) technicznej – odpowiednio przez Departament Kolejnictwa lub Departament Dróg Publicznych;

3) ekonomiczno - finansowej – przez Departament Finansowania Infrastruktury i Funduszy Europejskich MI.

Następnie wniosek jest opiniowany przez Zespół Roboczy (który może korzystać z pomocy ekspertów) właściwy dla rodzaju projektu. Opinia ta kierowana jest do Komitetu Sterującego, który rekomenduje projekty do zatwierdzenia przez Ministra Infrastruktury. Po zatwierdzeniu poszczególnych projektów Minister Infrastruktury przekazuje informacje o zatwierdzeniu do Instytucji Zarządzającej. Akceptacja Ministra warunkuje przekazanie przygotowanego wniosku o dofinansowanie z Funduszu Spójności do Instytucji Zarządzającej.

Proces programowania został opisany w szczegółowych procedurach wewnętrznych Ministerstwa Infrastruktury, zawartych w „Podręczniku procedur zarządzania Funduszem Spójności dla Ministerstwa Infrastruktury” oraz Podmiotów odpowiedzialnych za realizację.

RYŚ 3. SCHEMAT PROCESU WYBORU, OCENY I PRZYGOTOWANIA PROJEKTÓW FUNDUSZU SPÓJNOŚCI W SEKTORZE TRANSPORTU

4.2.2 Ocena projektów

Po przekazaniu przez IZ wniosku o dofinansowanie z FS do Komisji Europejskiej następuje jego rejestracja przez Komisję Europejską. Po wysłaniu wniosku podstawowe informacje o projekcie są umieszczane w systemie SIMIK.

Komisja Europejska ocenia wnioski biorąc pod uwagę:

- średnioterminowe korzyści gospodarcze i społeczne tych projektów. Korzyści te powinny być proporcjonalne do zaangażowanych środków; ocena powinna być sporządzona w świetle analizy kosztów i korzyści;
- priorytety ustalone przez państwa członkowskie korzystające z pomocy;
- wkład jaki może przynieść projekt we wprowadzenie polityk wspólnotowych w zakresie – środowiska włączając w to zasadę „zanieczyszczający płaci”;
- zgodność projektów z politykami wspólnotowymi oraz ich zgodność z innymi strukturalnymi działaniami Wspólnoty;
- ustalenie odpowiedniej równowagi pomiędzy interwencjami Funduszu w ochronę środowiska oraz infrastrukturę transportu.

Proces ten trwa około 3 miesięcy. Komisja Europejska przy ocenie projektu może zasięgnąć opinii Europejskiego Banku Inwestycyjnego. Po zakończeniu procedury oceny Komisja Europejska podejmuje oddzielną Decyzję (*granting decision*) dla każdego przedsięwzięcia współfinansowanego z Funduszu Spójności.

5 Mechanizmy wdrażania poszczególnych projektów

5.1 Aspekty ogólne

Zasady wdrażania projektów Funduszu Spójności winny uwzględniać podstawowe wymogi określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1164/1994 oraz wydanych na jego podstawie rozporządzeń wykonawczych.

Równocześnie w świetle postanowień Traktatu o Przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, po dniu akcesji Polska przestała być beneficjentem Przedakcesyjnego Instrumentu Polityki Strukturalnej (ISPA). Jednakże, po akcesji projekty ISPA są nadal realizowane. Od 1 maja 2004 r. projekty zaakceptowane do finansowania w ramach ISPA i nie zakończone do dnia akcesji są kontynuowane jako projekty Funduszu Spójności. W odniesieniu do projektów ISPA, które są realizowane po akcesji, ich zasady są określone w zawartych do dnia akcesji memorandumach finansowych oraz w kolejnych zmianach do tych memorandumów tylko w odniesieniu do kwalifikowalności wydatków. W pozostałych zakresach należy stosować przepisy odpowiednich aktów prawnych dotyczących Funduszu Spójności. Każde memorandum finansowe zawiera trzy załączniki, z czego:

Załącznik I – stanowi opis danego przedsięwzięcia;

Załącznika Ia – wstępny plan przetargów,

Załącznik II – plan finansowy oraz

Załącznik III – standardowy dla wszystkich memorandumów zawiera m.in. następujące elementy: postanowienia dotyczące zarządzania finansowego, kwalifikowalności kosztów oraz zasad postępowania w przypadku wykrycia nieprawidłowości. Załącznik III, z wyłączeniem załącznika III.2 dotyczącego zasad kwalifikowania wydatków, z dniem akcesji Polski do Unii Europejskiej przestał obowiązywać.

Zmianie uległ sposób przeprowadzania przetargów i zawierania kontraktów, bowiem zamawiających obowiązują przepisy ustawy prawo zamówień publicznych. Podstawowe zasady obowiązujące w tym zakresie opisano w pkt. 5.4. Należy także podkreślić, iż dla projektów ISPA nie uległy zmianie zasady kwalifikacji kosztów.

5.2 Wydanie decyzji przez Komisję Europejską oraz tryb wnioskowania o zmianę decyzji

Niniejszy rozdział został przygotowany w oparciu o „*Guidelines for the amendment of decisions on*

Cohesion Fund projects” przekazanych przez KE w dniu 27 kwietnia 2004 r.

Komisja Europejska wydaje Decyzję oddzielnie dla każdego przedsięwzięcia. Kluczowe informacje zawarte w Decyzji Komisji dotyczące danego przedsięwzięcia są publikowane w Dzienniku Urzędowym UE. Podstawowe dane zawarte w Decyzji są umieszczane w systemie SIMIK. W związku z tym, można przyjąć, iż nie jest zmianą to, co określono w Decyzji KE jako „indykatywne”.

Komisja Europejska może po indywidualnym rozpatrzeniu zatwierdzić **tylko jedną zmianę decyzji**, zawsze na podstawie odpowiedniego uzasadnienia. Jednak w przypadkach spowodowanych siłą wyższą lub błędem Komisji Europejskiej dopuszczalne jest wprowadzenie drugiej zmiany do projektu. W przypadku grupy projektów, każdy z nich może ubiegać się o modyfikację w przypadku wystąpienia uzasadnionych okoliczności.

5.2.1 Procedura wnioskowania o zmianę Decyzji

Zmiana decyzji może mieć dwojaki charakter:

- Zmiana jest uznawana za niewielką jeżeli dotyczy przedłużenia okresu realizacji, zmiany planu finansowego, drobnych zmian celu projektu lub zmian kosztu całkowitego, pod warunkiem, że nie wiąże się to ze zmianą całkowitej kwoty dofinansowania wspólnotowego.
- Zmiana jest uznawana za zasadniczą jeśli dotyczy poważnej zmiany celu projektu lub zmiana kosztów całkowitych pociąga za sobą zmianę całkowitej kwoty dofinansowania wspólnotowego.

Mogą wystąpić dwie następujące sytuacje w przypadku **zmian zasadniczych**:

1) Prace w ramach projektu zostały rozpoczęte. W tym przypadku przygotowywana jest *decyzja zmieniająca*. Ustalana jest nowa data, od której nowa część projektu staje się kwalifikowana.

2) Prace w ramach pierwotnego projektu nie zostały rozpoczęte. W tym przypadku Komisja Europejska anuluje wsparcie wspólnotowe i zatwierdza *nowy projekt* na podstawie prac, które mają zostać wykonane.

We wszystkich przypadkach *decyzja zmieniająca* ustali datę zakończenia projektu i jego koszty, które nie będą mogły być modyfikowane.

W przypadku jednego projektu, wniosek o zasadnicze zmiany nie może być poprzedzony wnioskiem o niewielkie zmiany.

Bez względu na zakres zmian, wniosek o zmianę decyzji jest przekazywany przez SUZ do PS w MGiP. Każdorazowo, przed przekazaniem jakiegokolwiek zmiany decyzji do Komisji Europejskiej, jej propozycja jest przekazywana do PS w MF z prośbą o opinię. Po uzyskaniu opinii PS w MF oraz wyjaśnieniu ewentualnych uwag zgłoszonych przez PS W MF do propozycji zmiany, jest ona przekazywana przez PS w MGiP do KE. Szczegółowe terminy określają procedury wewnętrzne każdej z instytucji.

5.3 Realizacja projektu

Za prawidłową realizację projektów w sektorze środowiska oraz transportu odpowiadają poszczególni SUZ umiejscowieni odpowiednio w Ministerstwie Środowiska oraz Ministerstwie Infrastruktury. Jednakże poszczególne projekty są realizowane przez Podmioty odpowiedzialne za realizację, wskazane każdorazowo we wniosku o dofinansowanie oraz Decyzji Komisji Europejskiej.

Porozumienia pomiędzy Instytucją Zarządzającą a Instytucjami Pośredniczącymi

Porozumienia zawarte przez Ministra Gospodarki i Pracy jako Instytucję Zarządzającą Funduszem Spójności odrębnie z Ministrem Infrastruktury jako Instytucją Pośredniczącą w sektorze transportu oraz z Ministerstwem Środowiska jako Instytucją Pośredniczącą I szczebla w sektorze środowiska na podstawie art. 19 ustawy o Narodowym Planie Rozwoju sformalizowały ramy współpracy tych instytucji w zakresie systemu realizacji Funduszu Spójności. Na podstawie ww. porozumień, IZ przekazała IPZ zadania dotyczące zarządzania, monitorowania oraz kontroli projektów współfinansowanych przez

Fundusz Spójności. Z każdą z IPZ, IZ zawarła jedno porozumienie dotyczące całego systemu – z Ministerstwem Infrastruktury porozumienie zostało podpisane w dniu 23 lipca 2004r., zaś z Ministerstwem Środowiska w dniu 13 października 2004r.

Umowy Finansowania

Szczegółowe warunki rozliczania i wykorzystania środków finansowych Funduszu Spójności, wzorem ISPA, będą określone w Umowach Finansowania zawieranych pomiędzy Instytucją Płatniczą a Instytucjami Pośredniczącymi (MŚ / MI). W umowach tych zostaną określone wymogi dotyczące m.in. przekazywania środków do dyspozycji Instytucji Pośredniczących, jak i sprawozdawczości finansowej.

Instytucja Płatnicza podpisuje Umowę Finansowania z właściwą Instytucją Pośredniczącą (MŚ / MI) dla każdego projektu odrębnie. W obu sektorach jest ona podstawą do zawarcia przez Instytucję Pośredniczącą umowy o dofinansowanie z Podmiotem odpowiedzialnym za realizację.

Porozumienia pomiędzy Instytucjami Pośredniczącymi oraz instytucjami nadzorowanymi

Minister Środowiska oraz Minister Infrastruktury zawrą umowy z instytucjami nadzorowanymi. W sektorze transportu Minister Infrastruktury podpisze oddzielne umowy z GDDKiA oraz PKP PLK S.A. – Podmiotami odpowiedzialnymi za realizację. Minister Infrastruktury jako Instytucja Pośrednicząca nie będzie delegował swoich zadań innym instytucjom pośredniczącym w sektorze transportu.

W sektorze środowiska zawarte zostanie „Porozumienie w sprawie przygotowania i wdrażania przedsięwzięć finansowanych z udziałem Funduszu Spójności” pomiędzy Ministrem Środowiska oraz NFOŚiGW wypełniającym funkcję Instytucji Pośredniczącej II szczebla. Zawarta może być także umowa/y pomiędzy NFOŚiGW oraz wfośigw, na podstawie której/yh Instytucja Pośrednicząca II szczebla deleguje część swoich obowiązków związanych z obsługą wdrażania Funduszu Spójności do Instytucji Pośredniczących III szczebla. Zasady delegacji przez Instytucje Pośredniczące części swych zadań Instytucjom Pośredniczącym niższego szczebla w sektorze środowiska zostaną ustalone w porozumieniu zawartym pomiędzy Instytucją Zarządzającą a Instytucją Pośredniczącą I szczebla.

W umowach tych zostaną (szczegółowo w umowach o dofinansowanie) określone relacje pomiędzy poszczególnymi instytucjami w zakresie zarządzania projektami finansowanymi z Funduszu Spójności. W przypadku, kiedy instytucja zaangażowana we wdrażanie nie będzie zaliczana do jednostek sektora finansów publicznych umowy powinny zawierać określone przez jednostkę nadzorującą minimalne wymogi dotyczące prowadzenia kontroli wewnętrznej i audytu wewnętrznego w tych podmiotach.

Umowa o dofinansowanie

Analogicznie do systemu funkcjonującego w ramach ISPA w obydwu sektorach będą zawierane szczegółowe umowy o dofinansowanie (zwane w ISPA porozumieniami wykonawczymi lub porozumieniami o realizacji projektu) dla każdego projektu. W sektorze transportu, takie umowy będą podpisywane pomiędzy Ministerstwem Infrastruktury oraz Podmiotami odpowiedzialnymi za realizację. W sektorze środowiska, przedmiotowe umowy będzie podpisywał NFOŚiGW z beneficjentami FS i będzie ono miało charakter dwustronny. W sektorze transportu Podmioty odpowiedzialne za realizację (PKP PLK S.A. i GDDKiA) są jednocześnie beneficjentami. Do momentu podpisania przedmiotowych umów moc obowiązującą zachowują porozumienia zawarte w ramach ISPA.

Przekazanie realizacji całości lub części inwestycji z beneficjenta na inny podmiot.

Biorąc pod uwagę specyfikę obydwu sektorów podlegających wsparciu Funduszu Spójności, należy przyjąć, iż przekazanie realizacji inwestycji będzie miało miejsce tylko w przypadku sektora środowiska.

Proces przekazania realizacji inwestycji z beneficjenta na inny podmiot, dla projektów zatwierdzonych w ramach rozporządzenia 1267/99, jest kontynuowany na dotychczasowych

zasadach, w oparciu o załącznik III.2 memorandum finansowego ISPA. W związku z tym, iż zmiana zasad delegowania w ramach projektów ISPA nastąpiła w dniu 4 lutego 2004r., obowiązują dwie odmienne procedury.

I. Dla projektów, dla których proces delegacji rozpoczął się przed 4 lutego 2004 r., stosuje się następującą procedurę:

1. Po podjęciu wymaganych uchwał i podpisaniu umowy o delegowaniu praw i obowiązków przez Beneficjenta FS oraz podmiot przejmujący, Beneficjent FS przekazuje do SUZ za pośrednictwem NFOŚiGW komplet dokumentów.
2. SUZ po weryfikacji dokumentów przekazanych przez Beneficjenta FS, w ciągu 5 dni roboczych od ich otrzymania, występuje do PS w MGİP z pisemnym wnioskiem o zaopiniowanie delegacji. We wniosku powinny znaleźć się następujące elementy:
 - a) zgoda SUZ na dokonanie przekazania realizacji z określeniem podmiotów przekazującego i przejmującego zadania oraz zakresu przekazywanych zadań wdrożeniowych. W załączeniu do wniosku SUZ będą przekazane kopie dokumentów (uchwał i umów), na podstawie których SUZ wyraził zgodę. Dokumenty będą przekazane w języku polskim, potwierdzone za zgodność z oryginałem. Równocześnie, w związku z koniecznością przekazania tych dokumentów Komisji Europejskiej, polecane jest załączenie ich tłumaczenia na język angielski.
 - b) oświadczenie SUZ, wraz z powołaniem się na odpowiednie dokumenty, iż podmiot przejmujący zadania wdrożeniowe, jest w 100% podmiotem publicznym;
 - c) wskazanie przez SUZ odpowiedniego zapisu umowy o delegowaniu praw i obowiązków przestrzegające postanowień art.8 memorandum finansowego;
 - d) oświadczeniem SUZ, że będzie prowadzone monitorowanie w zakresie wypełniania przez Beneficjenta FS warunku z art.8 memorandum finansowego w trakcie realizacji projektu na podstawie informacji przekazywanych przez Beneficjenta FS w ramach systemu sprawozdawczości;
 - e) uzasadnienie dokonania przekazania realizacji projektu (powinno zawierać zwięzły opis korzyści, jakie przyniesie przekazanie realizacji projektu, przyczyn związanych ze zmianą warunków, nie będących do przewidzenia w momencie programowania, które uniemożliwiły lub utrudniły Beneficjentowi FS realizację przedsięwzięcia).
3. PS w MGİP na podstawie w/w dokumentów oraz pisemnej opinii PS w MF (pisma do SUZ przekazane przez PS w MF w kopii do PS w MGİP) wyraża opinię w ciągu 10 dni roboczych od otrzymania kompletu dokumentów. Opinia ta w przypadku, gdy jest pozytywna przybiera formę pisma do KE, którym PS w MGİP notyfikuje KE o przekazaniu realizacji przedsięwzięcia oraz przesyła odpowiednie dokumenty. SUZ oraz PS w MF są informowani o pozytywnej opinii PS w MGİP w kopii pisma do KE. W przypadku braku wymaganych dokumentów lub wątpliwości wynikłych z przekazanych dostępnych materiałów, PS w MGİP zwraca wniosek do SUZ, z prośbą o uzupełnienie dokumentów lub wyjaśnienie.

II. Projekty zatwierdzone w ramach 1267/99, dla których delegację rozpoczęto po 4.02.04

Dla projektów, zatwierdzonych w ramach rozporządzenia 1267/99 dla których proces delegacji rozpoczął się po 4 lutego 2004 r., stosuje się następującą procedurę:

Podjęcie decyzji o przekazaniu realizacji inwestycji przez upoważniony do tego podmiot, musi być poprzedzone uzyskaniem formalnej akceptacji właściwego SUZ i opinii PS w MF w zakresie ich kompetencji.

1. PS w MGİP opiniuje zgodność w/w przekazania z niniejszymi wytycznymi przed wysłaniem informacji do Komisji Europejskiej.
2. Podmiot, na który przekazano realizację całości lub części przedsięwzięcia, może wydatkować środki, które będą wydatkami kwalifikowanymi od dnia obowiązywania stosownej umowy z

podmiotem przekazującym, o ile zostało to przewidziane w postanowieniach umowy, oraz SUZ wyraził zgodę na delegację, PS w MF pozytywnie zaopiniował przedstawione mu dokumenty i spełniono niniejsze wytyczne. W przeciwnym razie, środki wydatkowane przez podmiot, na który przekazano realizację, do momentu wypełnienia powyższych warunków, uznane zostaną za wydatki niekwalifikowane.

3. W przypadku, gdy podmiot, na który Beneficjent FS planuje przekazanie realizacji przedsięwzięcia, nie jest w 100% podmiotem publicznym⁴, konieczna jest uprzednia zgoda KE do przekazania realizacji i rozpoczęcia wydatkowania środków.
4. W przypadku, gdy SUZ stwierdzi, iż przekazanie realizacji przedsięwzięcia mogłoby naruszyć warunki art.8 memorandum finansowego, wymagana jest uprzednia zgoda KE do rozpoczęcia procedury przekazania realizacji. W tej sprawie PS w MGIP prowadzi korespondencję z KE, w oparciu o dokumenty przekazane przez SUZ.
5. W przypadku, gdy przeniesienie realizacji całości lub części inwestycji jest dokonywane przez inny podmiot niż Beneficjent FS, podmiot ten jest odpowiedzialny za złożenie wniosku oraz dostarczenie wymaganych niniejszą procedurą dokumentów. Postanowienia niniejszej procedury, zamiast do Beneficjenta FS, mają zastosowanie do podmiotu dokonującego przeniesienia realizacji projektu. Jednocześnie do rozpoczęcia procedury konieczna jest uprzednia zgoda Beneficjenta FS, wyrażona przez upoważniony do tego organ.

Procedura uzyskiwania akceptacji obejmuje:

1. Beneficjent FS występuje z wnioskiem do SUZ (dokumenty te są uprzednio uzgadniane z NFOŚiGW, a następnie przekazywane do SUZ za pośrednictwem NFOŚiGW).
2. SUZ wyraża zgodę w ciągu 10 dni roboczych od momentu otrzymania kompletu dokumentów. Zgoda ta przybiera formę pisma skierowanego do PS w MF (do wiadomości PS w MGIP) z prośbą o wyrażenie opinii w zakresie prawidłowości rozwiązań dotyczących przepływów finansowych i struktury rachunku projektu. Do PS w MF wraz z pismem SUZ przekazywane są następujące dokumenty:
 - a) uzasadnienie przekazania określonych zadań,
 - b) projekt umowy o przekazaniu realizacji,
 - c) opis dotyczący proponowanych przepływów finansowych dla środków Funduszu Spójności i pozostałych źródeł finansowania projektu wraz z opisem struktury rachunku projektu,
 - d) wyniki kontroli przedrealizacyjnej wykonanej przez jednostkę wdrażającą w instytucji przejmującej zadanie
3. PS w MF pisemnie informuje SUZ (kopia do PS w MGIP) o swej opinii dla przedstawionego rozwiązania w zakresie proponowanych przepływów finansowych i struktury rachunku projektu w terminie 10 dni roboczych od momentu otrzymania kompletnej dokumentacji. Opiniowaniu przez PS w MF podlegać będzie jedynie wniosek wraz z załączonym kompletem ww. dokumentów. W przypadku braku wymaganych dokumentów lub wątpliwości wynikłych z dostępnych materiałów, PS w MF zwraca wniosek do SUZ, informując o tym PS w MGIP, z prośbą o uzupełnienie.
4. SUZ, po otrzymaniu pisemnej opinii PS w MF, informuje Beneficjenta FS za pośrednictwem NFOŚiGW o swoim stanowisku oraz opinii PS w MF. Po podjęciu wymaganych uchwał i podpisaniu umowy o delegowaniu praw i obowiązków przez Beneficjenta FS oraz podmiot przejmujący, Beneficjent FS przekazuje do SAO za pośrednictwem NFOŚiGW komplet dokumentów.
5. SUZ po weryfikacji dokumentów przekazanych przez Beneficjenta FS, w ciągu 5 dni roboczych od ich otrzymania, występuje do PS w MGIP z pisemnym wnioskiem o zaopiniowanie delegacji. We wniosku powinny znaleźć się następujące elementy:

⁴ Przez podmiot publiczny należy rozumieć spółkę prawa handlowego, w której Skarb Państwa, gmina lub podmiot sektora finansów publicznych posiadają 100% udziału.

- a) zgoda SUZ na dokonanie przekazania realizacji z określeniem podmiotów przekazującego i przejmującego zadania oraz zakresu przekazywanych zadań wdrożeniowych. W załączeniu do wniosku SUZ będą przekazane kopie dokumentów (uchwał i umów), na podstawie których SUZ wyraził zgodę. Dokumenty będą przekazane w języku polskim, potwierdzone za zgodność z oryginałem. Równocześnie, w związku z koniecznością przekazania tych dokumentów Komisji Europejskiej, polecane jest załączenie ich tłumaczenia na język angielski.
 - b) oświadczenie SUZ, wraz z powołaniem się na odpowiednie dokumenty, iż podmiot przejmujący zadania wdrożeniowe, jest w 100% podmiotem publicznym;
 - c) wskazanie przez SUZ odpowiedniego zapisu umowy o delegowaniu praw i obowiązków przestrzeganie postanowień art.8 memorandum finansowego;
 - d) oświadczeniem SUZ, że będzie prowadzone monitorowanie w zakresie wypełniania przez Beneficjenta FS warunku z art.8 memorandum finansowego w trakcie realizacji projektu na podstawie informacji przekazywanych przez Beneficjenta FS w ramach systemu sprawozdawczości;
 - e) uzasadnienie dokonania przekazania realizacji projektu (powinno zawierać zwięzły opis korzyści, jakie przyniesie przekazanie realizacji projektu, przyczyn związanych ze zmianą warunków, nie będących do przewidzenia w momencie programowania, które uniemożliwiły lub utrudniły Beneficjentowi FS realizację przedsięwzięcia).
6. PS w MGIP na podstawie w/w dokumentów oraz pisemnej opinii PS w MF (PS w MGIP jest o niej informowany w kopii pisma od PS w MF do SUZ wymienionego w pkt. 3 niniejszej procedury) wyraża opinię w ciągu 10 dni roboczych od otrzymania kompletu dokumentów. Opinia ta w przypadku, gdy jest pozytywna przybiera formę pisma do KE, którym PS w MGIP informuje KE o przekazaniu realizacji przedsięwzięcia oraz przesyła odpowiednie dokumenty. SUZ oraz PS w MF są informowani o pozytywnej opinii PS w MGIP w kopii pisma do KE. W przypadku braku wymaganych dokumentów lub wątpliwości wynikłych z przekazanych dostępnych materiałów, PS w MGIP zwraca wniosek do SUZ, z prośbą o uzupełnienie dokumentów lub wyjaśnienie.

III. Projekty zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem 1164/96.

W przypadku projektów zatwierdzonych zgodnie z art. 10 rozporządzenia 1164/94, podmiotem uprawnionym do dokonywania wydatków kwalifikowanych jest POZR. W związku z tym, jako delegacja rozumiane jest przekazanie realizacji zadań do innego podmiotu, który jest podmiotem publicznym lub udzielenie licencji albo koncesji⁵. W prawie wspólnotowym⁶, koncesja jest definiowana jako powierzenie przez podmiot publiczny, innemu podmiotowi na podstawie umowy lub czynności prawnej jednostronnej, zarządzania usługami, za które zazwyczaj odpowiada podmiot publiczny, a za które na podstawie tej czynności prawnej, ryzyko przejmuje podmiot trzeci. Udzielający koncesji bądź licencji jest zobowiązany do stosowania ustawy o zamówieniach publicznych.

Biorąc powyższe pod uwagę, dotychczas dokonywane delegacje **w projektach zatwierdzonych w ramach 1267/99** polegające na powierzeniu spółce komunalnej, będącej w 100% własnością publiczną, zadań wdrożeniowych, odpowiadają definicji rozporządzenia 16/2003.

W związku z tym, każda inna od powyżej wymienionych planowana zmiana podmiotu odpowiedzialnego za realizację będzie kwalifikowana jako zmiana decyzji i będzie podlegać procedurze opisanej w pkt. 5.2.1 niniejszego podręcznika.

Procedura, którą należy przestrzegać przy dokonywaniu delegacji, jest oparta na procedurze opisanej w pkt. II.

1. PS w MGIP opiniuje zgodność w/w przekazania z niniejszymi wytycznymi przed wysłaniem informacji do Komisji Europejskiej.

⁵ Art. 4 i 5 rozporządzenia 16/2003.

⁶ Commission Interpretative Communication on Concession under Community Law (2000/C 121/02).

2. Podmiot, na który przekazano realizację całości lub części przedsięwzięcia, może wydatkować środki, które będą kosztami kwalifikowanymi od dnia obowiązywania stosownej umowy z podmiotem przekazującym, o ile zostało to przewidziane w postanowieniach umowy, oraz SUZ wyraził zgodę na delegację, PS w MF pozytywnie zaopiniował przedstawione mu dokumenty i spełniono niniejsze wytyczne. W przeciwnym razie, środki wydatkowane przez podmiot, na który przekazano realizację, do momentu wypełnienia powyższych warunków, uznane zostaną za wydatki niekwalifikowane.
3. W przypadku, gdy podmiot, na który Beneficjent FS planuje przekazanie realizacji przedsięwzięcia, nie jest w 100% podmiotem publicznym⁷, konieczna jest uprzednia zgoda KE do przekazania realizacji i rozpoczęcia wydatkowania środków.
4. W przypadku, gdy przeniesienie realizacji całości lub części inwestycji jest dokonywane przez inny podmiot niż Beneficjent FS, podmiot ten jest odpowiedzialny za złożenie wniosku oraz dostarczenie wymaganych niniejszą procedurą dokumentów. Postanowienia niniejszej procedury, zamiast do Beneficjenta FS, mają zastosowanie do podmiotu dokonującego przeniesienia realizacji projektu. Jednocześnie do rozpoczęcia procedury konieczna jest uprzednia zgoda Beneficjenta FS, wyrażona przez upoważniony do tego organ.

Procedura uzyskiwania akceptacji obejmuje:

1. Beneficjent FS występuje z wnioskiem do SUZ (dokumenty te są uprzednio uzgadniane z NFOŚiGW, a następnie przekazywane do SUZ za pośrednictwem NFOŚiGW).
2. SUZ wyraża zgodę w ciągu 10 dni roboczych od momentu otrzymania kompletu dokumentów. Zgoda ta przybiera formę pisma skierowanego do PS w MF (do wiadomości PS w MGiP) z prośbą o wyrażenie opinii w zakresie prawidłowości rozwiązań dotyczących przepływów finansowych i struktury rachunku projektu. Do PS w MF wraz z pismem SUZ przekazywane są następujące dokumenty:
 - a) uzasadnienie przekazania określonych zadań,
 - b) projekt umowy o przekazaniu realizacji,
 - c) opis dotyczący proponowanych przepływów finansowych dla środków Funduszu Spójności i pozostałych źródeł finansowania projektu wraz z opisem struktury rachunku projektu,
 - d) wyniki kontroli przedrealizacyjnej wykonanej przez jednostkę wdrażającą w instytucji przejmującej zadanie.
3. PS w MF pisemnie informuje SUZ (kopia do PS w MGiP) o swej opinii dla przedstawionego rozwiązania w zakresie proponowanych przepływów finansowych i struktury rachunku projektu w terminie 10 dni roboczych od momentu otrzymania kompletnej dokumentacji. Opiniowaniu przez PS w MF podlegać będzie jedynie wniosek wraz z załączonym kompletem ww. dokumentów. W przypadku braku wymaganych dokumentów lub wątpliwości wynikłych z dostępnych materiałów, PS w MF zwraca wniosek do SUZ, informując o tym PS w MGiP, z prośbą o uzupełnienie.
4. SUZ, po otrzymaniu pisemnej opinii PS w MF, informuje Beneficjenta FS za pośrednictwem NFOŚiGW o swoim stanowisku oraz opinii PS w MF. Po podjęciu wymaganych uchwał i podpisaniu umowy o delegowaniu praw i obowiązków przez Beneficjenta FS oraz podmiot przejmujący, Beneficjent FS przekazuje do SUZ za pośrednictwem NFOŚiGW komplet dokumentów.
5. SUZ po weryfikacji dokumentów przekazanych przez Beneficjenta FS, w ciągu 5 dni roboczych od ich otrzymania, występuje do PS w MGiP z pisemnym wnioskiem o zaopiniowanie delegacji. We wniosku powinny znaleźć się następujące elementy:
 - a. zgoda SUZ na dokonanie przekazania realizacji z określeniem podmiotów przekazującego i przejmującego zadania oraz zakresu przekazywanych zadań wdrożeniowych. W załączeniu

⁷ Przez podmiot publiczny należy rozumieć spółkę prawa handlowego, w której Skarb Państwa, gmina lub podmiot sektora finansów publicznych posiadają 100% udziału.

do wniosku SUZ będą przekazane kopie dokumentów (uchwał i umów), na podstawie których SUZ wyraził zgodę. Dokumenty będą przekazane w języku polskim, potwierdzone za zgodność z oryginałem. Równocześnie, w związku z koniecznością przekazania tych dokumentów Komisji Europejskiej, polecane jest załączenie ich tłumaczenia na język angielski;

- b. oświadczenie SUZ, wraz z powołaniem się na odpowiednie dokumenty, iż podmiot przejmujący zadania wdrożeniowe, jest w 100% podmiotem publicznym;
- c. uzasadnienie dokonania przekazania realizacji projektu (powinno zawierać zwięzły opis korzyści, jakie przyniesie przekazanie realizacji projektu, przyczyn związanych ze zmianą warunków, nie będących do przewidzenia w momencie programowania, które uniemożliwiły lub utrudniły Beneficjentowi FS realizację przedsięwzięcia oraz wskazanie jakiego rodzaju jest to delegacja w oparciu o rozporządzenie 16/2003).

PS w MGIP na podstawie w/w dokumentów oraz pisemnej opinii PS w MF (PS w MGIP jest o niej informowany w kopii pisma od PS w MF do SUZ wymienionego w pkt. 3 niniejszej procedury) wyraża opinię w ciągu 10 dni roboczych od otrzymania kompletu dokumentów. Opinia ta w przypadku, gdy jest pozytywna przybiera formę pisma do KE, którym PS w MGIP informuje KE o przekazaniu realizacji przedsięwzięcia oraz przesyła odpowiednie dokumenty. SUZ oraz PS w MF są informowani o pozytywnej opinii MGIP w kopii pisma do KE. W przypadku braku wymaganych dokumentów lub wątpliwości wynikłych z przekazanych dostępnych materiałów, PS w MGIP zwraca wniosek do SUZ, z prośbą o uzupełnienie dokumentów lub wyjaśnienie.

5.4 System zamówień publicznych

5.4.1 Podstawy prawne

Zgodnie z wymogami prawa wspólnotowego, środki z budżetu UE powinny być wydawane zgodnie z zasadami zawartymi w rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1605/2002 dot. ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich. Zgodnie z tym rozporządzeniem, w stosunku do procedur przetargowych Funduszu Spójności, Komisja dokonuje tylko kontroli *ex post*. Obowiązkiem Komisji Europejskiej jest zapewnienie takich samych warunków udziału w przetargach dla osób fizycznych i prawnych mających siedzibę w UE i krajach korzystających z pomocy UE oraz publikacja informacji o przetargach w dziennikach urzędowych. Ponadto, wykorzystanie środków budżetowych UE powinno być zgodne z politykami wspólnotowymi. Zapewnienie przestrzegania ww. warunków spoczywa także na kraju – beneficjencie. Stąd wypływa konieczność zgodności pomiędzy polskim prawem zamówień publicznych a dyrektywami wspólnotowymi.

Do sprawnego funkcjonowania obydwu systemów konieczne jest istnienie szczegółowych procedur wewnętrznych. Procedury te powinny być oparte na standardach wewnętrznej kontroli finansowej w jednostkach finansów publicznych, upowszechnianych przez Ministerstwo Finansów.

Ponadto, w celu uregulowania sposobu postępowania Instytucji Zarządzającej/Instytucji Pośredniczących w zakresie wykonywania działań z zakresu kontroli udzielania zamówień z udziałem środków pochodzących z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, Komitet Europejski Rady Ministrów przyjął w dniu 27 kwietnia 2004 r. „Wytyczne do zasad kontroli *ex ante* w kontekście ustawy Prawo zamówień publicznych”.

Zasady kwalifikowalności wydatków ponoszonych w ramach postępowań prowadzonych zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych zostały opisane w pkt. 5.5 niniejszego podręcznika.

5.4.2. Podstawowe dokumenty

System oparty jest na obowiązującej **ustawie**⁸ regulującej kwestie zamówień publicznych, która jest zgodna z prawem wspólnotowym w tym zakresie. W uzupełnieniu do ustawy, zamawiający powinien korzystać z **Praktycznego przewodnika po procedurach zamówień publicznych**.

⁸ Ustawa z dnia 29 stycznia 2004r. „Prawo zamówień publicznych” (Dz. U. z 2004r., Nr 19, poz.177)

(www.uzp.gov.pl/informator/przewodnik.html) Przewodnik będzie zawierał **standardową dokumentację** przygotowaną przez Urząd Zamówień Publicznych (UZP), której stosowanie nie jest obowiązkowe. Zamawiający może stworzyć swoje wzory dokumentacji przetargowej, o ile będą one zgodne z obowiązującym prawem oraz o ile w danym sektorze nie wprowadzono dokumentów przetargowych, których stosowanie jest obowiązkowe. Zamawiający może również skorzystać z wzoru dokumentacji sporządzonej przez IPZ.

5.4.3. Instytucje zaangażowane w system

Urząd Zamówień Publicznych⁹

Realizacja kontroli *ex ante* będzie dokonana w formie kontroli Prezesa UZP wobec zamawiającego oraz kontroli wzajemnej (prawo oferenta do sprzeciwu wobec zachowania zamawiającego poprzez protest, odwołanie się do zespołu arbitrów oraz skargi do sądu na wyrok arbitrów). Zasady ww. kontroli zostały określone przez przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych.

Ponadto, system kontroli jest uzupełniony o ujednoczone czynności kontrolne zamawiającego oraz jednostki nadzorującej zamawiającego zawarte w umowach pomiędzy poszczególnymi jednostkami.

Instytucja Zarządzająca Funduszem Spójności:

IZ informuje UZP o projektach realizowanych w ramach Funduszu Spójności do czasu uruchomienia systemu SIMIK.

W oparciu o „Wytyczne do zasad kontroli *ex ante* w kontekście ustawy Prawo zamówień publicznych” oraz o porozumienia z Instytucjami Pośredniczącymi, IZ zapewni:

- realizację przez IPZ obowiązków w zakresie kontroli *ex ante* procedur zamówień publicznych;
- prawo zgłaszania uwag do treści podręczników procedur oraz do zmian tych podręczników w zakresie dotyczącym kontroli *ex ante* procedur zamówień publicznych;
- realizację przez IPZ obowiązku przekazywania do UZP oraz Biura Międzynarodowych Relacji Skarbowych (Biuro MS) informacji o nieprawidłowościach występujących w procedurach przetargowych, zebranych w oparciu o opinię pracowników uczestniczących w komisjach przetargowych oraz na podstawie wyników audytu, a także informacji od pozostałych Instytucji Pośredniczących w sektorze środowiska.

Instytucja Pośrednicząca (jednostka nadzorująca zamawiającego): w sektorze środowiska obowiązki będą podzielone pomiędzy Instytucje Pośredniczące - Ministerstwo Środowiska oraz NFOŚiGW. W sektorze transportu będzie to Ministerstwo Infrastruktury.

POZR (zamawiający): w sektorze środowiska będą to gminy, spółki komunalne, w sektorze transportu GDDKiA, PKP PLK S.A.

5.4.4 Podział zadań w procesie przetargowym w poszczególnych sektorach

Zadania dotyczące kontroli udzielania zamówień z udziałem środków Funduszu Spójności zostają przekazane przez Instytucję Zarządzającą, Instytucjom Pośredniczącym (w sektorze środowiska tylko Instytucji Pośredniczącej I stopnia) na podstawie porozumień. Do momentu przedstawienia Instytucji Zarządzającej metodologii kontroli, Instytucje Pośredniczące mają obowiązek kontrolować 100% prowadzonych postępowań o udzielenie zamówienia, w których nie ma obowiązkowej z mocy prawa kontroli *ex ante* Prezesa UZP.

5.4.5 Sankcje za naruszenie procedur

Sankcje za naruszenie procedur zamówień publicznych są przewidziane w przepisach prawa. Związane są one z naruszeniem dyscypliny finansów publicznych. Dodatkowe sankcje będą zawarte w umowach o dofinansowanie projektu.

⁹ Pierwotnie funkcja ta była oparta na decyzji ZP KIE z dnia 28 czerwca 2002 r., w której wskazano Prezesa UZP jako centralną jednostkę, która ma dokonywać kontroli proceduralnej *ex ante* procesów przetargowych w ramach pomocy przedakcesyjnej w systemie EDIS oraz w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności.

Prezes UZP na podstawie wyników kontroli o stwierdzonych naruszeniach prawa może zawiadomić Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych oraz prokuratora. Ponadto, ustawa "Prawo zamówień publicznych" przewiduje zakaz zawarcia umowy po wszczęciu postępowania kontrolnego (*ex ante*) przez Prezesa UZP, aż do czasu jego zakończenia oraz w przypadku negatywnego wyniku kontroli (zawieszenie terminów).

Instytucja Pośrednicząca (jednostka nadzorująca zamawiającego) zapewni sobie w umowie z zamawiającym prawo odstąpienia od umowy o dofinansowanie projektu ze środków Funduszu Spójności, w przypadku nieprzestrzegania przez POZR ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. „Prawo zamówień publicznych” (Dz.U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177) lub obowiązków, dotyczących udzielania zamówień publicznych, wynikających z umowy o dofinansowanie.

POZR (zamawiający) realizuje sankcje przewidzianych w odpowiednich przepisach prawa wobec nierzetelnych członków komisji przetargowej.

5.4.6 Zasady dla przetargów rozpoczętych dla projektów zatwierdzonych w ramach ISPA, a nie zakończonych przed dniem akcesji

Zgodnie z postanowieniami Traktatu o Przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, z dniem akcesji projekty ISPA stały się z mocy prawa projektami Funduszu Spójności. W związku z tym, do przetargów ogłaszanych po akcesji są stosowane przepisy polskiej ustawy „Prawo zamówień publicznych”. Jednakże przetargi ogłoszone przed dniem akcesji, zostaną zakończone wedle tej procedury, według której je ogłoszono, czyli „Praktycznego przewodnika procedur zawierania umów finansowanych przez ogólny budżet Wspólnot Europejskich w ramach działań zewnętrznych” (PRAG). Wynika z tego, iż w momencie akcesji strona polska przejęła w stosunku do przetargów, które nie zostały zakończone w ramach DIS rolę Komisji Europejskiej. Podział zadań pomiędzy poszczególne jednostki został oparty na systemie zamówień publicznych dla rozszerzonej decentralizacji systemu wdrażania/Funduszu Spójności. Konieczność zapewnienia kontroli tych postępowań wynika z porozumień zawartych pomiędzy Instytucją Zarządzającą a Instytucjami Pośredniczącymi.

5.5 Kwalifikowalność

Zasady kwalifikowania wydatków w ramach Funduszu Spójności regulują rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/1994, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1386/2002 oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 16/2003 ustanawiające specjalne szczegółowe zasady dla wykonania rozporządzenia nr 1164/94/WE w zakresie kwalifikowania wydatków w kontekście przedsięwzięć współfinansowanych przez Fundusz Spójności. Rozporządzenie 16/2003 określa kategorie wydatków kwalifikowanych. Ponadto, inne kategorie wydatków niż ustanowione rozporządzeniem nr 16/2003/WE mogą być kwalifikowane tylko jeśli zostaną określone w Decyzji Komisji Europejskiej o przyznaniu pomocy ze środków Funduszu Spójności.

W odniesieniu do przedsięwzięć wspieranych ze środków Funduszu Spójności zatwierdzonych w ramach ISPA obowiązują zasady kwalifikowania wydatków określone w Załączniku III.2 Memorandum Finansowego.

Wydatki kwalifikowane obejmują wydatki ze środków UE oraz środków stanowiących współfinansowanie krajowe, przewidziane w Decyzji KE.

W odniesieniu do kwalifikowalności wydatków należy zwrócić uwagę na następujące kwestie:

- kwalifikowanymi są wydatki faktycznie poniesione, w oparciu o zawarte ważne umowy, udokumentowane fakturami z oznaczeniem zapłaty lub dokumentami księgowymi o równoważnej wartości dowodowej oraz potwierdzeniem płatności do wykonawcy w postaci wyciągu z rachunku bankowego;
- podmiotem uprawnionym do ponoszenia wydatków kwalifikowanych jest Podmiot odpowiedzialny za realizację, który jest wskazany we wniosku o dofinansowanie, a następnie Decyzji KE;
- wydatki kwalifikowane będą ponoszone w ściśle określonym okresie:

- od daty otrzymania przez Komisję Europejską kompletnego wniosku o dofinansowanie z FS. Potwierdzenie tej daty będzie zapisane w Decyzji. Dodatkowo, Komisja informuje Instytucję Zarządzającą o ww. dacie. Zgodnie z zapisami Traktatu o Przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, wydatki kwalifikowane mogą być ponoszone już od 1 stycznia 2004 r.;
- dla projektów zatwierdzonych w ramach ISPA początkowym terminem kwalifikowania wydatków jest data podpisania memorandum finansowego dla danego projektu przez Komisję Europejską;
- w przypadku wniosku o dokonanie zasadniczej zmiany istotnych elementów projektu, wydatki odnoszące się do tych nowych lub rozszerzonych fizycznych elementów będą kwalifikowane od daty otrzymania przez Komisję odpowiedniego wniosku;
- do daty końcowej określonej w Decyzji;

➤ Wydatki kwalifikowane muszą być bezpośrednio związane z przedsięwzięciem.

Wydatki kwalifikowane będą mieściły się w określonych kategoriach, różnych dla projektów zatwierdzonych jako projekty ISPA i jako projekty Funduszu Spójności, jednak w systemie wnioskowania o płatności (a zatem w całym systemie sprawozdawczości i SIMIK) należy stosować wyłącznie kategorie określone w rozporządzeniu Rady nr 1386/2002.

ISPA		Fundusz Spójności	Art. Rozporządzenia Rady (WE) Nr 16/2003/WE odnoszący się do poszczególnych wydatków
Memoranda Finansowe ISPA 2000-2002	Nowy Załącznik III do Memorandum Finansowego	Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1386/2002/WE	
Planning/design fees	Planning	1. Planowanie (Planning)	13,14,15, 34 ¹⁰
	Feasibility studies, design		
		2. Nabycie ziemi (Land acquisition)	16, 17, 19
Site preparation	Site preparation	3. Przygotowanie placu budowy (Site preparation)	20, 22 ¹¹
Main works	Building and construction	4. Budowa i montaż (Building and construction)	21, 22 ¹² , 23 ¹³
Plant and machinery	Equipment	5. Wyposażenie (Equipment)	23 ¹⁴ , 24, 25 ust.2, 33, 38
Technical assistance	Technical assistance, preparation of tender documents	6. Pomoc techniczna (Technical Assistance)	29 ¹⁵ , 32, 34 ¹⁶ , 35 ust.2, 40, 41, 42
Supervision	Brak		
		7. Reklama (Publicity)	36
		8. Podatek VAT lub równoważny (Vat or equivalent)	11

Decyzja Komisji może wskazywać także na inne kategorie wydatków kwalifikowanych.

Wydatki kwalifikowane muszą być poniesione zgodnie ze sposobem wynikającym z pozostałych warunków realizacji przedsięwzięć jak np. zamówienia publiczne.

¹⁰ W zależności od tego, czy dany wydatek odnosi się do fazy planowania, czy też wdrażania projektu.

¹¹ Zgodnie z przeznaczeniem środków, tak jak było to stosowane w ramach ISPA.

¹² Patrz przypis 11

¹³ W zależności od środka trwałego, którego dotyczy.

¹⁴ Patrz przypis 13

¹⁵ Spójnie z propozycją MF dot. kategorii ISPA, gdzie *Supervision* jest prezentowane w kategorii *Technical Assistance*.

¹⁶ Patrz przypis 10

6 Zasady finansowania

6.1 System naliczania rocznych zobowiązań

Finansowanie przedsięwzięć z Funduszu Spójności opiera się na zasadzie współfinansowania. Projekty inwestycyjne ubiegające się o dofinansowanie mogą być wsparte z Funduszu Spójności maksymalnie do wysokości 85% wydatków publicznych lub innych równoważnych wydatków, włączając w to wydatki jednostek, których działalność jest podjęta w ramach administracyjnych lub prawnych, na mocy których mogą być uważane za równoważne jednostkom publicznym. Strona polska musi zagwarantować środki na pozostałe finansowanie, z jednego lub kilku źródeł. Pomoc doradcza może być finansowana ze środków Funduszu Spójności w 100%.

Zgodnie z postanowieniami Traktatu o Przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej na zobowiązania (*commitments*) podejmowane przez nowe państwa członkowskie w ramach interwencji Funduszu Spójności, Unia Europejska przeznaczyła na lata 2004 – 2006 środki finansowe w wysokości 7,5905 miliarda Euro **według cen z 1999 r.**

Przedziały zobowiązań dla nowych Państw Członkowskich dla każdego roku w tym okresie powinny wynieść:

- w roku 2004: 2616,8 mln euro,
- w roku 2005: 2151,7 mln euro,
- w roku 2006: 2822,0 mln euro.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1164/94 przy wyznaczaniu indykatywnej alokacji dla danego kraju brana jest pod uwagę liczba ludności zamieszkała w danym państwie, PNB z uwzględnieniem poprawy krajowego dobrobytu osiągniętego w poprzednim okresie programowania, powierzchnia kraju oraz inne czynniki społeczno ekonomiczne np. deficyt w obszarze infrastruktury transportowej.

Biorąc pod uwagę kryteria stosowane przy wyznaczaniu indykatywnej alokacji oraz wysokość środków finansowych przeznaczonych na zobowiązania w obecnym okresie programowania wstępna alokacja dla Polski waha się w przedziale **od 45,65% do 52,72%** całości środków przeznaczonych dla nowych państw członkowskich. Oznacza to, iż począwszy od 2004 r. roczne zobowiązania dla Polski według cen z 1999 r. (w nawiasie podane są kwoty wg cen bieżących) będą wahać się w następujących przedziałach:

w 2004 r. – od 1185,8 (1312,9) mln euro do 1369,4 (1516,3) mln euro
w 2005 r. – od 976,3 (1086,5) mln euro do 1127,5 (1254,7) mln euro
w 2006 r. – od 1302,9 (1478,9) mln euro do 1504,7 (1707,9) mln euro

Zgodnie z uzgodnionym z Komisją Europejską dokumentem „*Polska - Narodowy Plan Rozwoju na lata 2004-2006. Strategia wykorzystania Funduszu Spójności*”, planowane alokacje dla Polski wynosić będą:

w 2004 r. – 1277,6 (1414,6) mln euro,
w 2005 r. – 1051,9 (1170,6) mln euro,
w 2006 r. – 1403,8 (1593,4) mln euro,

łącznie w latach 2004-2006 – 3733,3 (4178,6) mln euro.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1164/1994 rozróżnia dwa sposoby przyznawania zobowiązań:

- Zobowiązania Komisji w odniesieniu do projektów, których okres realizacji wynosi 2 lata lub więcej, będą przyznawane co do zasady w rocznych zobowiązaniach. Pierwsze zobowiązanie roczne zostaje przyznane w momencie przyjęcia Decyzji przez Komisję Europejską i nie pokrywa całego udziału grantu Funduszu Spójności dla danego projektu. Kolejne roczne zobowiązania będą realizowane w oparciu o wstępny lub skorygowany plan finansowy. Zasadniczo zakłada się, iż Komisja przyznaje je do 30 kwietnia każdego roku, w oparciu o przewidywane na dany rok wydatki w ramach danego projektu.

- Zobowiązania Komisji w odniesieniu do projektów, których okres realizacji wynosi do 2 lat lub do projektów, których wartość wynosi mniej niż 50 mln Euro, mogą być przyznawane w dwóch zobowiązaniach. Pierwsze zobowiązanie może wynieść do 80% wartości udziału Funduszu Spójności, w momencie przyjęcia Decyzji przez Komisję Europejską. Pozostała część będzie przyznana w zależności od postępów w projekcie.

Komisja musi rozdysonować saldo środków pozostałe w ostatnim roku okresu programowania. Rata roczna, w ostatnim roku programowania, odpowiada kwocie, która pozostaje do rozdysonowania na początku tego roku. Na lata objęte kolejnym okresem programowania nie będzie planować się rocznych rat. Jeśli przed rozdysonowaniem pełnej kwoty pomocy wspólnotowej zostanie uruchomiona procedura zakończenia projektu, ostateczne zobowiązanie ograniczać się będzie do kwoty potrzebnej do zapłacenia salda.

6.2 Zasady i procedury dotyczące zarządzania finansowego

6.2.1 Harmonogramy płatności

Wieloletnie harmonogramy płatności

Po zawarciu Umowy Finansowania, dla każdego projektu wymagane jest przygotowywanie harmonogramów płatności i kontraktowania. Harmonogramy dla Funduszu Spójności będą wieloletnie i będą zawierać planowaną alokację środków z Funduszu, planowane limity na współfinansowanie, prognozę wydatków na cały przewidywany okres realizacji danego projektu w rozbiciu kwartalnym oraz w rozbiciu na poszczególne źródła finansowania (środki UE i współfinansowanie). Harmonogramy powinny być aktualizowane na bieżąco w systemie SIMIK przez Podmioty odpowiedzialne za realizację dla sektora transportu oraz przez NFOŚiGW na podstawie danych w odpowiednim formacie dostarczonych przez POZR.

Roczne harmonogramy płatności

Przy założeniu, że SIMIK zostanie uruchomiony, w „Sprawozdaniu z realizacji projektu” załączanym do składanej co miesiąc przez Instytucje Pośredniczące (MŚ/ MI) do IP i IZ „Deklaracji poniesionych wydatków” przedstawiony będzie harmonogram planowanych wydatków na najbliższe 12 miesięcy. Harmonogramy powinny być aktualizowane na bieżąco przez odpowiednie instytucje w systemie SIMIK.

Informacja o prognozowanych wnioskach o płatność

Do 30 kwietnia każdego roku Instytucja Płatnicza przekazuje do Komisji Europejskiej (z kopią do IZ) informacje na temat prognozowanych wniosków o płatność z Funduszu Spójności.

6.2.2 Współfinansowanie

Wysłanie wniosku o dofinansowanie z FS do KE powoduje powstanie zobowiązania do finansowania projektu zgodnie załączonym planem finansowym. Oznacza to, że beneficjent FS odpowiedzialny jest za zapewnienie współfinansowania projektów, realizowanych ze środków Funduszu Spójności. *Strategia wykorzystania Funduszu Spójności* wskazuje podmioty i grupy podmiotów, które będą beneficjentami FS. Są to m.in. instytucje, których działania realizowane są, zgodnie z odpowiednimi ustawami, ze środków budżetu państwa. W sektorze transportu są to Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad oraz PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. W sektorze środowiska mogą to być Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej realizujące projekty przeciwpowodziowe. Jednocześnie SUZ jest odpowiedzialny za zapewnianie wdrażania projektu zgodnie z przyjętymi zasadami, między innymi za nadzorowanie ciągłości współfinansowania.

Z uwagi na fakt, iż budżet państwa nie jest programowany w systemie wieloletnim nie ma ustalonych procedur zapewniających wieloletnie finansowanie inwestycji.

W związku z powyższym do 15 stycznia każdego roku realizacji projektu SUZ w obu sektorach przedstawia IZ oświadczenie – jest ono związane z wypełnieniem tabeli dołączonej do oświadczenia (zgodnie z formatem zawartym w „Wytycznych dla instytucji pośredniczących w zarządzaniu dotyczące podstawowych wymogów do programowania i przygotowania projektów do Funduszu Spójności w okresie programowania 2004-2006”) potwierdzające zapewnienie przez

beneficjenta, współfinansowania w wysokości gwarantującej realizację projektu w danym roku budżetowym.

SUZ składa również oświadczenie o zapewnieniu współfinansowania zgodnie z formatem zawartym w *Wytycznych* wraz z Wnioskiem.

Wszystkie środki współfinansujące, zaliczone w Decyzji KE do kwalifikowanych, muszą być wydatkowane zgodnie z zasadami przewidzianymi dla środków Funduszu Spójności.

Środki na współfinansowanie powinny być zapewnione w budżecie POZR.

Współfinansowanie zapewnianie przez władze krajowe można podzielić na:

- środki publiczne w tym:
 - centralne (budżet centralny)
 - inne np.:
 - budżet administracji samorządowej
 - pożyczka/kredyt pozyskany przez jednostkę samorządu terytorialnego lub spółkę komunalną np. z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Międzynarodowych Instytucji Finansowych – Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju, Banku Światowego
 - nadwyżka finansowa przedsiębiorstwa komunalnego
- środki prywatne (partnerstwo publiczno-prywatne)
- inne

Zakłada się, że rozpoczęcie inwestycji będzie finansowane z zaliczki wynikającej z Decyzji KE (20% grantu, wypłacane po podjęciu decyzji przez KE i po podpisaniu kontraktów o wartości 20% kosztów kwalifikowanych projektu), natomiast dalszy postęp prac będzie finansowany równolegle ze środków Funduszu Spójności oraz współfinansowania.

Poniżej przedstawione zostały inne, wybrane źródła pochodzenia środków na współfinansowanie.

6.2.2.1 Europejski Bank Inwestycyjny (EIB):

Europejski Bank Inwestycyjny (EIB), założony w 1958 r. na podstawie Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Traktat rzymski), jest instytucją UE zapewniającą długookresowe finansowanie, wspierającą inwestycje kapitałowe mające na celu zacieśnienie integracji europejskiej. EIB udostępnia swoje fundusze na korzystnych warunkach, w celu rozwijania polityk wspólnotowych.

EIB realizuje cel swojej polityki zarówno bezpośrednio poprzez pożyczki dla promotorów projektów, jak i pośrednio poprzez pośredników finansowych. Małe i średnie projekty o wartości inwestycyjnej od 40 000 EUR do 25 000 000 EUR, są z reguły finansowane poprzez “globalne pożyczki” – specjalne linie kredytowe – do banków partnerskich, które udostępniają środki EIB poprzez pożyczki głównie dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz gmin. Większe projekty oraz grupy projektów realizowane przez tego samego inwestora (pożyczkobiorcę), których całkowite koszty inwestycyjne przekraczają równowartość 25 000 000 EUR mogą być finansowane bezpośrednio.

Projekty finansowane przez EIB muszą być uzasadnione ekonomicznie, możliwe do realizacji ze względów technicznych oraz muszą spełniać wymagania ochrony środowiska; dodatkowo inwestycje sektora produkcyjnego muszą zapewniać odpowiedni zwrot zainwestowanych środków finansowych. Projekty te mogą dotyczyć sektora publicznego, sektora prywatnego, partnerstwa publiczno – prywatnego oraz szerokiego spektrum działalności gospodarczych, w tym w dziedzinie energetyki, transportu, telekomunikacji i informatyki, przemysłu, rozwoju obszarów wiejskich, turystyki, zdrowia, edukacji oraz badań naukowych i rozwoju. Organy administracji szczebla centralnego oraz regionalnego, gminy oraz prywatne bądź państwowe przedsiębiorstwa, w tym te z udziałem zagranicznym, mają dostęp do środków finansowych EIB na równych warunkach.

EIB udziela pożyczek, średnio- i długookresowych, we wszystkich głównych walutach wymiennalnych oraz w złotych. Zasadniczo okres, na jaki udzielane są pożyczki, zależy od charakteru projektu i okresu amortyzacji aktywów np. do 20 lat dla przedsięwzięć infrastrukturalnych. Z uwagi na fakt, iż Bank nie jest zorientowany na generowanie zysków, oferowane stopy procentowe są ściśle związane z korzystnymi kosztami udostępniania funduszy, podczas gdy, zgodnie ze Statutem Banku, pożyczkobiorcy muszą wykazać się wysoką zdolnością kredytową lub zapewnić odpowiednie zabezpieczenie zwrotu pobranych pożyczek, głównie w formie bankowych albo – gdy jest to bardziej odpowiednie – państwowych gwarancji.

We wszystkich projektach, środki udostępniane przez EIB stanowią z założenia uzupełniające źródło finansowania, w wysokości do 50 % kosztów projektu. EIB może wspomagać potencjalnych beneficjentów FS w uzyskaniu grantów i w optymalizacji finansowania projektów.

Dodatkowe informacje dotyczące EIB oraz lista jego banków partnerskich, są dostępne na stronie internetowej Banku: www.eib.org, a szczegółowe terminy i warunki udzielania pożyczek bezpośrednich mogą być uzyskane ze stron odpowiednich Departamentów Banków w poszczególnych krajach, dostępnych na www.eib.org/contact/. Nie istnieją żadne szczególne formalności związane z procesem ubiegania się o pożyczkę i w większości przypadków informacje dostarczane do Komisji lub do właściwych organów w Polsce odpowiedzialnych za alokację grantów będą wystarczające dla potrzeb Banku. Podobnie, wymagania co do monitoringu i raportowania (sprawozdawczości) są w miarę możliwości zrównywane z analogicznymi wymaganiami dla grantów z Unii Europejskiej.

6.2.2.2 Pożyczki udzielane przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

NFOŚiGW uruchomił instrument finansowy tzw. pożyczki płatnicze, dla podmiotów realizujących projekty w sektorze ochrony środowiska, które otrzymały dofinansowanie z Funduszu Spójności. Celem tych pożyczek jest zapewnienie ciągłości finansowania niezbędnej do opłacenia faktur lub równoważnych dokumentów finansowych związanych z realizacją przedsięwzięcia.

Ponadto beneficjenci Funduszu Spójności mogą ubiegać się o dofinansowanie w formie pożyczki ze środków krajowych NFOŚiGW na pokrycie części kosztów inwestycji.

Szczegóły dotyczące pożyczek udzielanych przez NFOŚiGW dostępne są na stronie internetowej: www.nfosigw.gov.pl.

6.2.2.3 Partnerstwo Publiczno – Prywatne (PPP)

Realizacja przedsięwzięć Funduszu Spójności, które stanowią domenę sektora publicznego, jak projekty infrastruktury transportu oraz infrastruktury ochrony środowiska, może się również odbywać na zasadach Partnerstwa Publiczno-Prywatnego (PPP). Powody współpracy sektora publicznego z prywatnym podyktowane są głównie niewystarczającymi zasobami finansowymi sektora publicznego na pokrycie potrzeb inwestycyjnych oraz wysiłkami na rzecz poprawy jakości i efektywności usług publicznych.

Komisja Europejska wyraziła swoją gotowość do pomocy w zakresie rozwoju i wdrożenia projektów PPP, w dokumencie pt. „Wytyczne dotyczące udanego Partnerstwa Publiczno-Prywatnego” (styczeń 2003).

Zgodnie z ww. dokumentem, ze względu na udział sektora prywatnego, wykorzystanie dofinansowania ze środków funduszy pomocowych UE w projektach PPP obwarowane jest następującymi warunkami:

- PPP powinny być stosowane tylko wtedy, jeżeli przynoszą wyższe wartości w stosunku do zaangażowanych pieniędzy niż metody tradycyjnych zamówień publicznych;
- przedsięwzięcia PPP powinny pozostawać w zgodzie z przejrzystymi zasadami rynkowymi; dotyczy to głównie obowiązku przestrzegania procedur przetargowych i procedur doboru partnera prywatnego;
- PPP powinno być rozwijane w pełnej zgodności z regułami pomocy publicznej państwa. Oznacza to, że dofinansowanie dotacyjne przedsięwzięć PPP powinno odpowiadać faktycznemu

zapotrzebowaniu na dotacje, tak, aby dotacje nie prowadziły do nieuczciwego wsparcia i niedopuszczalnej pomocy państwa;

- finansowanie ze środków funduszy pomocowych UE niesie za sobą różne uwarunkowania i ograniczenia, które muszą zostać zaakceptowane przez projekt i partnerów PPP.

W odniesieniu do wysokości poziomu dofinansowania ze środków funduszy pomocowych UE, zadaniem Komisji Europejskiej oraz instytucji krajowych ds. PPP jest osiągnięcie efektywnej równowagi pomiędzy zamiarem ułatwienia realizacji projektu a korzyścią publiczną. Z tego powodu każdy z projektów PPP jest rozpatrywany i negocjowany indywidualnie.

6.2.2.4 Fundusz Rozwoju Inwestycji Komunalnych

Zgodnie z ustawą z dn. 12 grudnia 2003 r. o Funduszu Rozwoju Inwestycji Komunalnych (Dz. U. Nr 223, poz. 2218) w Banku Gospodarstwa Krajowego został utworzony Krajowy Fundusz Rozwoju Inwestycji Komunalnych, za pośrednictwem którego są wspierane działania stymulujące rozwój regionalny kraju. Zadaniem Funduszu jest udzielanie preferencyjnych kredytów przeznaczonych na finansowe wspieranie przygotowania projektów inwestycji komunalnych realizowanych przez gminy oraz ich związki, współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

Kredyty preferencyjne są udzielane w wysokości do 80% zaplanowanych kosztów netto przygotowania projektu inwestycyjnego, nie więcej jednak niż 500 tys. zł w odniesieniu do poszczególnych projektów.

Warunkiem udzielenia kredytu jest pozytywne rozpatrzenie przez Bank Gospodarstwa Krajowego wniosku inwestora, zawierającego dokumenty, wymagane zgodnie z §3 ust.2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 lutego 2004r., w tym oświadczenie inwestora o możliwości uzyskania współfinansowania dla planowanej inwestycji z Funduszu Spójności.

Bank Gospodarstwa Krajowego, udzielając preferencyjnych kredytów, dokonuje w oparciu o załączone do wniosku dokumenty oceny zdolności kredytowej inwestorów oraz jednocześnie ocenia proponowaną inwestycję pod kątem możliwości uzyskania współfinansowania ze środków Unii Europejskiej.

6.2.3 Ustalenie kursu przeliczeniowego

Wydatki w raportach do KE winny być ujmowane w EUR. Kursem przeliczeniowym, zgodnie z załącznikiem II art. E ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94, jest miesięczny kurs ustalony przez Komisję Europejską (kurs EBC z przedostatniego dnia roboczego KE miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wydatek został zaksięgowany na kontach Instytucji Płatniczej Funduszu Spójności¹⁷). Beneficjent FS ponosi ryzyko kursu wymiany. Może on zarządzać tym ryzykiem, podejmując decyzje o wymianie środków z EUR na PLN.

6.2.4 Koszty bankowe

Wszelkie koszty bankowe związane z prowadzeniem i operacjami dokonywanymi na RIPFS oraz na RBFS są pokrywane przez posiadacza rachunku - Ministerstwo Finansów.

W przypadku analogicznych kosztów powstałych na poziomie rachunków projektów koszty bankowe będą pokrywane przez POZR.

6.2.5 Odsetki

W odniesieniu do ISPA KE wyraziła zgodę na wykorzystanie przez beneficjentów FS ISPA narosłych odsetek i traktowanie ich jako współfinansowanie krajowe. Odsetki mogą być wykorzystane wyłącznie na pokrycie kosztów kwalifikowanych współfinansowania krajowego danego projektu. Jakakolwiek zmiana przeznaczenia odsetek wymaga każdorazowej zgody Komisji

¹⁷ Informacje o aktualnie obowiązującym kursie znajdują się na stronie Dyrekcji Generalnej Budżet: http://europa.eu.int/comm/budget/infocuro/index.cfm?fuseaction=currency_historique¤cy=153&SearchField=&Period=2004-3&Language=en&Delim=

Europejskiej. W odniesieniu do odsetek narosłych na rachunku w Instytucji Płatniczej (RIPFS), kryteria podziału odsetek pomiędzy poszczególne projekty zostały przygotowywane przez SUZ i po uzgodnieniu z IZ i IP zatwierdzane przez Komitet Monitorujący. W oparciu o te kryteria, na wniosek SUZ Komitet Monitorujący przyznaje środki poszczególnym projektom.

6.3 Przepływy środków finansowych na projekty współfinansowane z Funduszu Spójności

Przepływ środków FS odbywa się w następujący sposób:

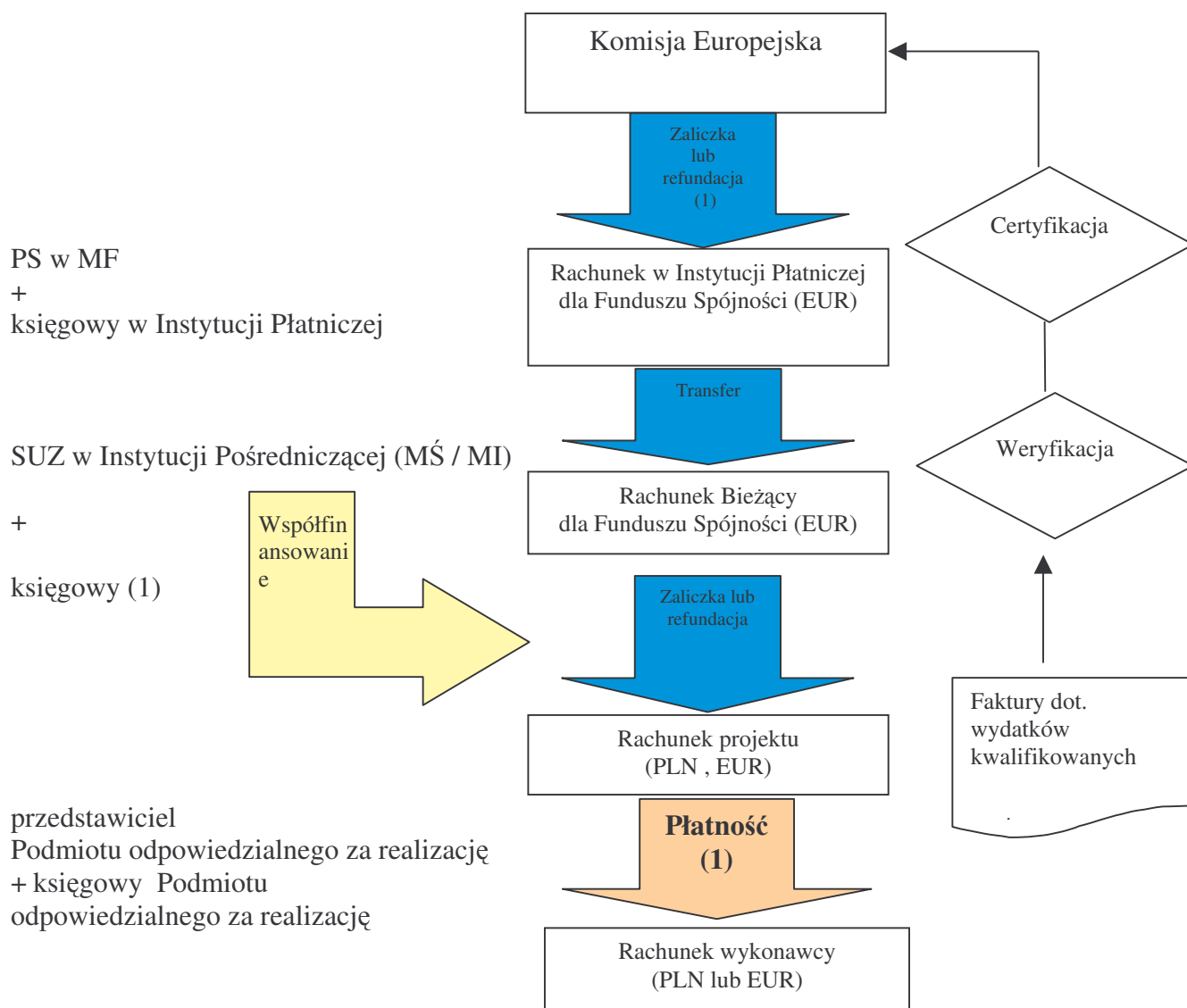
- Środki z KE przekazywane są na Rachunki sektorowe w Instytucji Płatniczej otwarte dla Funduszu Spójności (ochrony środowiska, transportu, pomocy technicznej);
- W następnej kolejności Instytucja Płatnicza dokonuje transferu środków na odrębne *Rachunki Bieżące dla Funduszu Spójności*, otwarte dla poszczególnych projektów;
- Następnie środki przekazywane są na rachunek projektu (każdy projekt posiada odrębny rachunek u Podmiotu odpowiedzialnego za realizację. Instytucja Płatnicza jest odpowiedzialna za obsługę przepływów finansowych z KE na RIPFS i z RIPFS na RBFS. Instytucja Płatnicza będzie występować do KE o płatności w oparciu o deklaracje wydatków oraz ww. harmonogramy płatności przekazywane przez Instytucje Pośredniczące (MŚ / MI).

W przypadku kwot zwracanych przepływ środków odbywa się w następujący sposób:

- kwoty zwracane i odsetki od kwot zwracanych, wpłacane są na Rachunek Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności - Kwoty zwrócone,

kwoty zwracane (i odsetki) przekazywane są na rachunek KE.

Rys. 4 Schemat przedstawiający przepływy finansowe (UWZGLĘDNIAJĄCE WSPÓŁFINANSOWANIE)

W odniesieniu do projektów infrastrukturalnych współfinansowanych ze środków pochodzących z Krajowego Funduszu Drogowego (KFD) na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r., Nr 110, poz. 1192 z późn. zm.) przepływy krajowych środków na współfinansowanie będą realizowane w sposób następujący:

- 1) w ramach rachunku KFD prowadzonego w Banku Gospodarstwa Krajowego zostaną utworzone subkonta, na które będą przekazywane środki krajowe na współfinansowanie poszczególnych projektów; subkonta będą prowadzone w PLN;
- 2) środki będą wypłacane przez KFD na wniosek GDDKiA przekazywany wraz z kopią faktury bezpośrednio na rzecz wykonawców robót;
- 3) BGK będzie przysyłał do GDDKiA kopię każdej płatności jakiej dokonał na rzecz wykonawców;
- 4) BGK będzie prowadzić miesięczne sprawozdania dotyczące każdego z poszczególnych subkont i przysyłać je do GDDKiA;
- 5) GDDKiA będzie przysyłać do Instytucji Płatniczej (za pośrednictwem MI) miesięczne sprawozdania dotyczące funkcjonowania subkont każdego z projektów do 15 dnia następnego miesiąca.

6.4 Struktura rachunków

Struktura Rachunku w Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności – RIPFS

Rachunek Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności (RIPFS) zostanie otwarty na podstawie umowy zawartej pomiędzy Ministerstwem Finansów a Narodowym Bankiem Polskim.

Środki FS przekazywane z Komisji Europejskiej są gromadzone na następujących rachunkach Funduszu Spójności (RFS):

- 1) rachunek ochrona środowiska;
- 2) rachunek transport;
- 3) rachunek pomocy technicznej i towarzyszące im rachunki odsetkowe oraz
- 4) rachunek dla kwot zwracanych.

Rachunki prowadzone są w EUR. Odsetki naliczane na koniec każdego kwartału ewidencjonowane są na odpowiednim rachunku odsetkowym. Właścicielem RFS jest Minister Finansów. Decyzja w sprawie podziału odsetek narosłych na RFS będzie podejmowana przez Komitet Monitorujący Fundusz Spójności na podstawie wniosku SUZ.

Struktura Rachunku Bieżącego dla Funduszu Spójności – RBFS

RBFS jest otwarty dla każdego projektu FS na podstawie umowy zawartej pomiędzy Ministerstwem Finansów a Narodowym Bankiem Polskim.

Rachunek prowadzony jest w EUR. Odsetki naliczane na koniec każdego kwartału są ewidencjonowane na rachunku bieżącym danego projektu. Właścicielem RBFS jest Minister Finansów, który upoważnia do dysponowania środkami zgromadzonymi na powyższych rachunkach Sektorowych Urzędników Zatwierdzających oraz osoby przez nich wskazane (księgowy, upoważnieni pracownicy).

Struktura rachunku Podmiotu odpowiedzialnego za realizację

Podmiot odpowiedzialny za realizację powinien otworzyć odrębne rachunki danego projektu na:

- środki Funduszu Spójności przekazywane na realizację projektu,
- środki współfinansowania przekazywane przez stronę polską,
- odsetki od środków Funduszu Spójności.

Wszystkie wymienione powyżej rachunki służące obsłudze środków Funduszu Spójności, jak również rachunki odsetkowe od tych środków prowadzone są w EUR. Rachunki na środki współfinansowania przekazywane przez stronę polską mogą być prowadzone w PLN. Istnieje

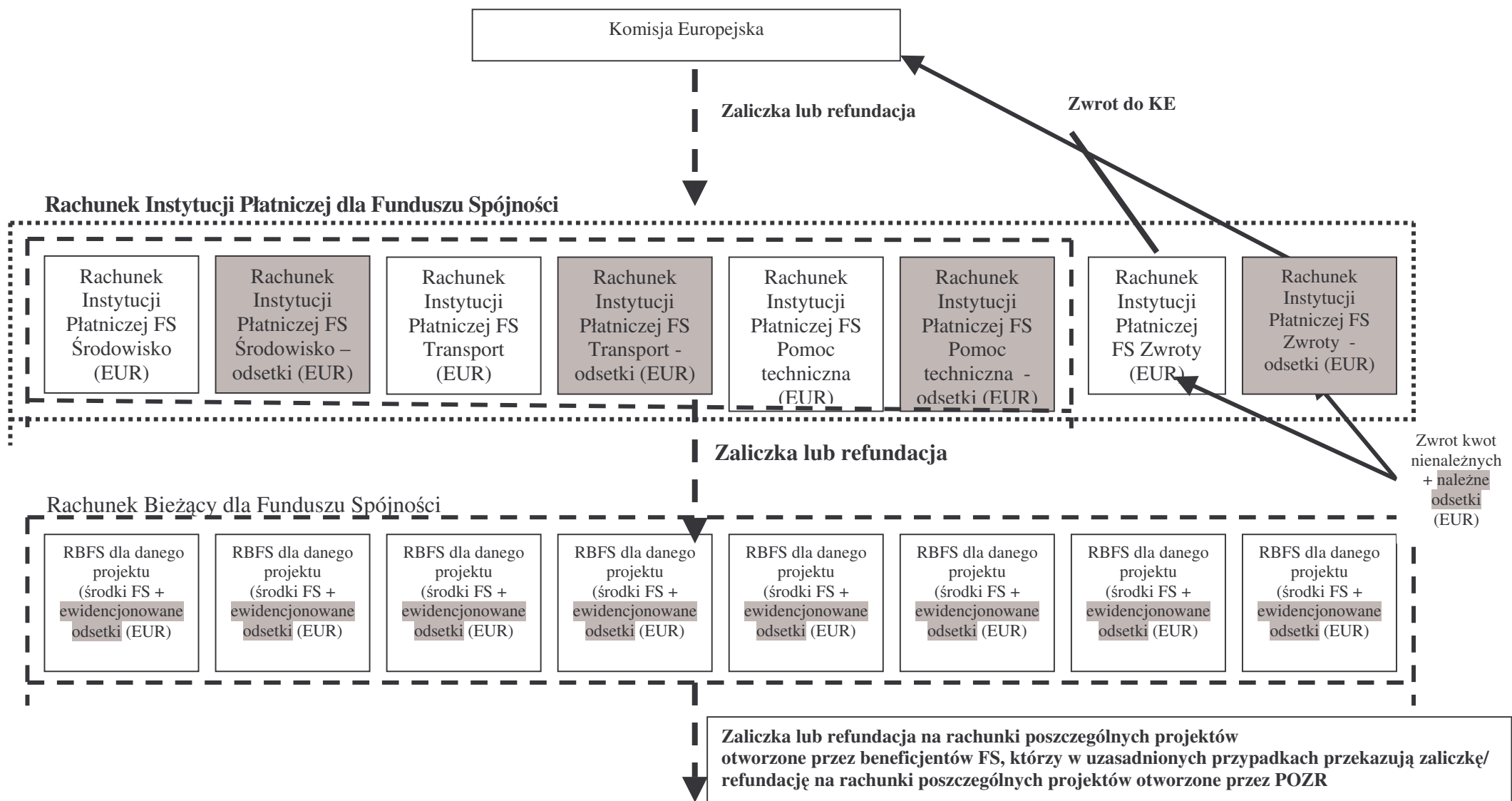
możliwość otwarcia więcej niż jednego rachunku na środki współfinansowania, jeżeli współfinansowanie pochodzi z więcej niż jednego źródła, pod warunkiem obsługi z tego rachunku wyłącznie wskazanego projektu.

Zgodnie z nową Umową Finansowania dla projektów Funduszu Spójności, instytucją odpowiedzialną za akceptację struktury rachunku POZR jest SUZ.

W szczególnych i uzasadnionych przypadkach PS w MF może wyrazić zgodę na rozwiązanie inne niż przedstawione w tym punkcie, niemniej osobą odpowiedzialną za każdorazowe zatwierdzenie struktury rachunku jest SUZ.

Schematy rachunków przedstawia rys. 5.

Rys. 5 Schemat rachunków w Funduszu Spójności

6.5 Opis transferów z UE

6.5.1 Przekazywanie środków z Komisji Europejskiej

Komisja Europejska przekazuje środki na Rachunek w Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności (RIPFS) w trzech formach:

- zaliczki (20% udziału Wspólnoty) po akceptacji projektów przedstawionych przez stronę polską (przy warunku wymienionym w art. D załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) 1164/94, tzn. po podpisaniu kontraktów o wartości 20% kosztów kwalifikowanych projektu),
- płatności pośrednich (nie później niż po 2 miesiącach od daty otrzymania akceptowalnego wniosku o płatność),
- płatności końcowej.

Komisja Europejska może wymagać zwrotu zaliczki (w całości lub w części), gdy w ciągu 12 miesięcy od przekazania funduszy na rachunek nie wpłynie do Komisji żaden wniosek o płatność (refundację). Zwrot zaliczki nie oznacza anulowania pomocy.

Suma płatności zaliczkowej oraz płatności pośrednich nie może przekroczyć 80% (90% w szczególnych przypadkach) całości kwoty refundowanej dla danej pomocy. Pozostała część tej kwoty pokrywana jest refundacją w trybie płatności końcowej.

Płatności pośrednie odbywają się na podstawie „*Deklaracji poniesionych wydatków*” poświadczonych przez Instytucję Płatniczą.

W wyjątkowych przypadkach, na podstawie właściwie uzasadnionego wniosku, Komisja Europejska może przekazać płatność pośrednią przed zaliczkową. Dotyczy to wydatków nie związanych z kontraktem publicznym lub równorzędnym.

Płatności salda końcowego odbywają się w następnym trybie:

- realizacji całego projektu,
- dokonania certyfikacji wszystkich wydatków kwalifikowanych przez IP,
- przyjęcia raportu końcowego przez Komisję Europejską.

Pomoc przyznana na dane przedsięwzięcie może być anulowana, jeśli w ciągu dwóch lat od planowanej daty rozpoczęcia robót określonej w Decyzji lub daty przyjęcia Decyzji, jeżeli ta ostatnia jest późniejsza, nie rozpoczną się żadne prace. Zgodnie z interpretacją Komisji Europejskiej pod pojęciem „rozpoczęcia prac” należy rozumieć: rozpoczęcie procedury wywłaszczania **lub** podpisanie jakiegokolwiek kontraktu w ramach projektu **lub** rzeczywiste rozpoczęcie prac. Zgodnie z art. 16a rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 po akcesji powyższa interpretacja będzie miała zastosowanie również do projektów ISPA. Jednak w związku z faktem, iż projekty ISPA nie mają ustalonej w memorandum finansowym ani decyzji Komisji planowanej daty rozpoczęcia robót, taka data dla każdego projektu została ustalona z Komisją Europejską w trybie wymiany listów.

6.5.2 Wnioskowanie o płatność do Komisji Europejskiej – tzw. duża refundacja

Instytucja Płatnicza informuje niezwłocznie IZ oraz SUZ o przekazaniu wniosku o płatność do Komisji Europejskiej oraz przekazuje mu kopię danego wniosku, zaś SUZ przekazuje informacje o tym fakcie właściwemu POZR.

6.5.2.1 Płatność zaliczkowa

Zgodnie z art. D załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94, płatność zaliczkowa, w formie jednorazowego przelewu 20% wartości pomocy Funduszu zostanie zrealizowana po przyjęciu Decyzji KE o przyznaniu pomocy oraz po podpisaniu kontraktów z wykonawcami w drodze zamówień publicznych (za wyjątkiem stosownie uzasadnionych przypadków).

Zgodnie z interpretacją Komisji Europejskiej w drodze wyjątku część płatności zaliczkowej, która odnosi się do części pomocy obejmującej działania nie objęte umową zawartą w drodze zamówień publicznych albo objęte taką umową, ale o nieznacznej wartości, może być wypłacona bezpośrednio po wydaniu Decyzji przez Komisję. W szczególności ta zasada odnosi się do wydatków na obowiązkowy wykup gruntu oraz studia przygotowawcze.

Wystąpienie do KE przez IP uzależnione jest od przekazania kopii ww. dokumentów przez Instytucje Pośredniczące (MŚ / MI).

W projekcie wykorzystuje się płatność zaliczkową na pokrycie z wkładu Wspólnoty wydatków związanych z realizacją projektów, którym przyznano wsparcie ze środków europejskich. Analogicznie jak w ISPA, przekazywanie środków z *Rachunku Bieżącego dla Funduszu Spójności* na rachunki projektów będzie następowało na podstawie harmonogramów płatności.

Jeżeli płatność zaliczkowa przynosi dochód w postaci odsetek, Podmiot odpowiedzialny za realizację jest zobowiązany alokować uzyskaną kwotę w dany projekt.

6.5.2.2 Płatność pośrednia

Wystąpienie o płatność pośrednią inicjowane jest przez Instytucję Płatniczą i przesyłane do Komisji Europejskiej w terminach zależnych od tempa wydatkowania środków wykazywanych w uaktualnianych harmonogramach wydatków. Płatność pośrednia refinansuje koszty kwalifikowane w rzeczywistości poniesione i właściwie potwierdzone.

Zgodnie ze stanowiskiem Komisji Europejskiej możliwe jest wystąpienie z wnioskiem o płatność pośrednią przed płatnością zaliczkową.

Zgodnie z zapisami art. D ust. 2 lit. b załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) 1164/94, płatność pośrednia dokonywana jest pod warunkiem:

- przekazania przez IP wniosku opisującego postęp w realizacji projektu mierzony wskaźnikami rzeczowymi i finansowymi, oraz jego zgodnością z Decyzją Komisji włącznie, w danym przypadku, z wszelkimi specjalnymi warunkami przypisanymi takiej pomocy;
- podjęcia działań w związku z obserwacjami i zaleceniami krajowych i/lub wspólnotowych jednostek kontrolnych, w szczególności w odniesieniu do korekty wszelkich zaobserwowanych lub domniemyanych nieprawidłowości;
- wykazania głównych problemów natury technicznej, finansowej i prawnej oraz środków podjętych dla ich zaradzenia;
- przeprowadzenia analizy wszelkich odstępstw od pierwotnego planu finansowania;
- przedstawienia opisu działań informacyjnych na temat projektu.

Wystąpienie do KE stanowią dwa podstawowe dokumenty:

- „*Certificate and Statement of Expenditure and Application for Payment*”, składający się z:
 - właściwego wniosku o płatność,
 - certyfikatu (poświadczenia) poniesionych wydatków,
 - zestawienia wydatków,
 - zestawienia dot. kwot odzyskanych.
- Raport z postępów w realizacji projektu (*Report on Progress of Project Implementation*), przedstawiającego m.in. odstępstwa od pierwotnego planu finansowania, problemy natury technicznej, finansowej i prawnej, postęp w realizacji projektu mierzony wskaźnikami rzeczowymi i finansowymi, obserwacje i zalecenia krajowych i/lub wspólnotowych jednostek kontrolnych.

Po uruchomieniu w odpowiednim zakresie SIMIK wnioskowanie do Komisji Europejskiej inicjowane będzie przez Instytucję Płatniczą na podstawie składanych co miesiąc przez Instytucję Pośredniczącą deklaracji poniesionych wydatków oraz miesięcznych sprawozdań z realizacji projektu.

IP może wnioskować do KE o refundację kosztów poniesionych na poszczególnych etapach całego projektu, w zależności od postępów realizacji danego projektu.

Generalna zasada przewiduje, że wnioski o płatności będą składane do KE trzy razy do roku, najpóźniej do 1 marca, 1 lipca i 1 listopada.

6.5.2.3 Płatność końcowa

Wystąpienie o płatność końcową dokonywane przez Instytucję Płatniczą musi być poprzedzone wnioskiem Instytucji Pośredniczącej (MŚ/ MI), potwierdzającym zakończenie projektu i osiągnięcie jego celów.

Zgodnie z zapisami art. D ust. 2 pkt. d) załącznika II ww. rozporządzenia Instytucja Płatnicza występuje do KE o płatność końcową w postaci wniosku opisującego zakończenie realizacji projektu mierzonego wskaźnikami rzeczowymi i finansowymi, oraz jego zgodnością z Decyzją Komisji.

Instytucja Płatnicza oblicza końcowe saldo pomocy Wspólnoty (kwotę płatności końcowej) na podstawie zatwierdzonych i w rzeczywistości poniesionych wydatków.

Komisja Europejska prześle płatność końcową, jeśli:

- projekt, etap projektu lub grupa projektów zostanie zrealizowana zgodnie ze swoimi celami,
- wniosek o płatność zostanie złożony do Komisji w przeciągu 6 miesięcy od ostatecznej daty zakończenia prac i wykonania płatności (będącej jednocześnie końcową datą kwalifikowalności wydatków), określonej w Decyzji,
- do Komisji przekazany zostanie raport końcowy,
- państwo członkowskie potwierdzi Komisji, że informacje zawarte we wniosku oraz w raporcie są poprawne,
- państwo członkowskie przekazało do Komisji deklarację sporządzoną przez Biuro ds. Certyfikacji i Poświadczeń Środków z UE,
- wszelkie działania informacyjne oraz upowszechniające dane przedsięwzięcie określone przez Komisję zostały wprowadzone.

Ponadto przekazanie płatności końcowej jest uzależnione od spełnienia warunków specjalnych wymienionych w załączniku I do Decyzji KE. Dodatkowo wymagane jest przekazanie przez państwo członkowskie informacji niezbędnych do dokonania oceny zgodności z zasadami Wspólnoty dotyczącymi zawierania kontraktów publicznych, zgodnie z art. 8 (1) rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94.

Część pomocy odpowiadająca płatności końcowej zostanie anulowana, jeśli raport końcowy nie zostanie przekazany w ciągu 18 miesięcy od ostatecznej daty zakończenia prac i wykonania płatności, określonej w Decyzji KE.

6.5.3 Wnioskowanie o płatność do Instytucji Płatniczej – tzw. mała refundacja

Po przyjęciu projektu do realizacji IP otwiera dla danego projektu *Rachunek Bieżący dla Funduszu Spójności* (RBFS) oraz podpisuje Umowę Finansowania z właściwą Instytucją Pośredniczącą (MŚ / MI) dla danego projektu. Instytucja Płatnicza niezwłocznie po otrzymaniu środków informuje właściwą Instytucję Pośredniczącą o nadejściu środków z KE.

Płatność zaliczkowa przekazywana jest przez Instytucję Płatniczą na właściwy ww. RBFS na wniosek Instytucji Pośredniczącej (MŚ / MI). We wniosku SUZ musi zostać wymieniona kwota oraz numer otwartego dla danego projektu Rachunku Bieżącego, na który przekazane zostaną środki Funduszu Spójności.

We wniosku SUZ zobowiązany jest do poinformowania IP o podpisaniu umowy o dofinansowanie dla danego projektu FS oraz otwarciu rachunku projektu przez POZR, jak również przekazać zatwierdzoną przez SUZ strukturę rachunku projektu.

Płatności pośrednie i płatność końcowa przekazywane są przez Instytucję Płatniczą po otrzymaniu ich z KE.

Rachunek	Autoryzacja transferu	Kontrasygnata księgowa
Rachunek w Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności (RIPFS)	Członek kierownictwa MF nadzorujący IP i/lub pełnomocnicy	
Rachunek Bieżący dla Funduszu Spójności (dla danego projektu)	Środowisko: Członek kierownictwa MŚ nadzorujący IPZ lub zastępca	Środowisko: Główny Księgowy NFOŚiGW
	Transport: Członek kierownictwa MI nadzorujący IPZ lub zastępca	Transport: Główny Księgowy MI

6.5.4 Prefinansowanie

Jednostki sektora finansów publicznych realizujące programy i projekty finansowane z udziałem środków pochodzących m.in. z Funduszu Spójności mogą otrzymać z budżetu państwa środki na prefinansowanie współfinansowanych projektów. W dniu 1 maja 2004 r. weszła w życie ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz.U. nr 93, poz. 890). Wprowadzono nią m.in. szczegółowe zasady dotyczące mechanizmu prefinansowania wprowadzonego do ustawy o finansach publicznych nowelą z 17 października 2003 r.

Zgodnie z art. 1 pkt 5 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji EFOiGR, do ustawy o finansach publicznych wprowadzono art. 30g–30l określające zasady prefinansowania. Jednostki sektora finansów publicznych realizujące programy i projekty finansowane z udziałem środków pochodzących z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności UE oraz środków pochodzących z Sekcji Gwarancji EFOiGR mogą otrzymać z budżetu państwa środki na prefinansowanie tych programów i projektów. Udostępniane są one w formie oprocentowanych pożyczek, z zastrzeżeniem pożyczek udzielanych państwowym jednostkom budżetowym, samorządom województw na zadania z zakresu zwalczania bezrobocia realizowane przez wojewódzkie urzędy pracy oraz agencjom płatniczym, które nie są oprocentowane. Zwrot pożyczki udzielonej na prefinansowanie następuje po otrzymaniu środków z budżetu Unii Europejskiej.

Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki i Pracy określi w drodze rozporządzenia tryb i terminy przekazywania środków z budżetu państwa na prefinansowanie oraz tryb i terminy zwrotu pożyczek do budżetu państwa.

7. Nieprawidłowości oraz sposób postępowania i informowanie w przypadku wykrycia nieprawidłowości

7.1 Definicja nieprawidłowości

Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie zabezpieczenia interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. WE L 312 z dnia 23.12.1995) oraz uwzględniając inne przepisy prawa krajowego oraz wspólnotowego za **nieprawidłowość** na gruncie funkcjonowania Funduszu Spójności w Polsce należy uważać jakiegokolwiek naruszenie przepisów prawa wspólnotowego lub prawa krajowego wynikające z działania lub zaniechania ze strony podmiotu realizującego projekt¹⁹ (*economic operator*), które naraziło lub mogło narazić na szkodę ogólny budżet Wspólnot lub budżety, jakimi one zarządzają, albo też w związku z nieuzasadnioną pozycją wydatków. Przez **nieprawidłowości** należy rozumieć

¹⁹ Są to wszelkie instytucje/podmioty biorące udział we wdrażaniu projektów Funduszu Spójności: Instytucja Zarządzająca, Instytucja Płatnicza, Instytucje Pośredniczące, Podmioty odpowiedzialne za realizację oraz wykonawcy.

jakiegokolwiek naruszenie przepisów prawa wspólnotowego wynikające z działania lub zaniechania ze strony podmiotu realizującego projekt (*economic operator*), które spowodowało lub mogło spowodować szkodę w budżecie Wspólnot lub w budżetach, które są zarządzane przez Wspólnoty, albo poprzez zmniejszenie lub utratę przychodów, które pochodzą ze środków własnych pobieranych bezpośrednio w imieniu Wspólnot, albo też w związku z nieuzasadnionym wydatkiem.

7.2 Podmioty stwierdzające nieprawidłowość

Do wykrywania nieprawidłowości powołane są w szczególności instytucje dokonujące kontroli projektów lub systemu zarządzania i kontroli Funduszu Spójności. Jednak w toku prowadzenia czynności innych niż kontrolne przez POZR, IPZ, IP lub IZ może również dojść do identyfikacji nieprawidłowości. Dlatego też niezależnie od źródła informacji o nieprawidłowości powinna zostać zastosowana procedura właściwa dla danego rodzaju nieprawidłowości.

7.3 Rodzaje nieprawidłowości

Na potrzeby systemu zarządzania i kontroli Funduszu Spójności nieprawidłowości można podzielić na :

- nieprawidłowości indywidualne (niesystemowe) skutkujące nieprawidłowym wydatkowaniem środków;
- nieprawidłowości indywidualne nie skutkujące nieprawidłowym wydatkowaniem środków;
- nieprawidłowości systemowe²⁰ skutkujące nieprawidłowym wydatkowaniem środków;
- nieprawidłowości systemowe nie skutkujące nieprawidłowym wydatkowaniem środków.

Ponadto, ze względu na obowiązek przekazywania informacji do Komisji Europejskiej (European Anti-Fraud Office – OLAF) nieprawidłowości można podzielić na podlegające i nie podlegające raportowaniu do Komisji²¹.

7.4 Sposób postępowania w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości

W każdej instytucji powinny zostać ustanowione procedury wewnętrzne postępowania w przypadku zidentyfikowania nieprawidłowości lub uzasadnionego podejrzenia o wystąpieniu nieprawidłowości, zapewniające niezwłoczne poinformowanie o tym fakcie kierownika jednostki. W zależności od rodzaju nieprawidłowości stosowana jest jedna z poniższych procedur. Za prawidłową kwalifikację nieprawidłowości odpowiedzialny jest kierownik właściwej jednostki zgodnie z wytycznymi Biura MS. W przypadku wątpliwości podmiot ten może się zwrócić do Biura MS z prośbą o pomoc w klasyfikacji.

Postępowanie w przypadku nieprawidłowości indywidualnej nie skutkującej nieprawidłowym wydatkowaniem środków

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości jednostkowej nie skutkującej nieprawidłowym wydatkowaniem środków kierownik właściwej jednostki po ewentualnej konsultacji z jednostką nadzorującą podejmuje decyzje o sposobie usunięcia nieprawidłowości, o czym informuje jednostkę nadzorującą oraz IZ w formie pisemnej. Po likwidacji nieprawidłowości informacja o tym fakcie jest przekazywana ponownie do jednostki nadzorującej oraz IZ.

Postępowanie w przypadku nieprawidłowości systemowej nie skutkującej nieprawidłowym wydatkowaniem środków

Postępowanie z nieprawidłowością systemową w zakresie jej usuwania powinno być analogiczne do stosowanego w przypadku nieprawidłowości indywidualnej. Jednak nieprawidłowość systemowa stanowi również podstawę do modyfikacji procedur ogólnych zarządzania i kontroli Funduszu Spójności lub procedur wewnętrznych w danej jednostce. Działania w tym zakresie

²⁰ Za systemową należy uznać każdą nieprawidłowość, która wynika z braku lub błędu w systemie zarządzania i kontroli Funduszu Spójności i w związku z tym może mieć miejsce również w przypadku innych projektów.

²¹ Zgodnie ze stanowiskiem Komisji Europejskiej nie wszystkie informacje o nieprawidłowościach muszą być przesyłane do Komisji – wykaz takich przypadków znajduje się w wytycznych Biura Międzynarodowych Relacji Skarbowych w Ministerstwie Finansów (Biuro MS).

podejmuje odpowiednio Instytucja Zarządzająca lub kierownik właściwej jednostki. Na podstawie informacji uzyskiwanych IZ albo formułuje i przekazuje do właściwych jednostek zalecenia mające na celu usunięcie nieprawidłowości albo modyfikuje „Ogólny podręcznik Funduszu Spójności”. IZ monitoruje wdrażanie rekomendacji.

Postępowanie w przypadku nieprawidłowości jednostkowej lub systemowej skutkującej nieprawidłowym wydatkowaniem środków

Nieprawidłowości skutkujące nieprawidłowym wydatkowaniem środków (systemowe lub jednostkowe) stanowią podstawę do wstrzymania płatności, windykacji kwot nienależnych bądź też podjęcia innych działań mających wpływ na przepływ środków finansowych przez Instytucję Płatniczą lub Instytucje Pośredniczące. Dodatkowo w przypadku nieprawidłowości systemowych stosowana jest procedura opisana powyżej.

7.5 Informowanie o nieprawidłowościach

7.5.1 Przepływ informacji o nieprawidłowościach pomiędzy instytucjami w Polsce

Informowanie o nieprawidłowościach w Funduszu Spójności powinno się odbywać zgodnie z wytycznymi Biura MS pt. „System informowania o nieprawidłowościach w zakresie wykorzystania Funduszu Spójności”. Informowanie o nieprawidłowościach odbywa się poprzez wypełnienie standardowych formularzy raportów i odpowiednich zbiorczych zestawień nieprawidłowości, oraz przesłanie ww. dokumentów do Biura Międzynarodowych Relacji Skarbowych, jak również poprzez przesyłanie noty o nieprawidłowości zgodnie z art.56 ustawy o Narodowym Planie Rozwoju.²² Do czasu uruchomienia w systemie SIMIK modułu Nieprawidłowości, który będzie odpowiadał wymogom określonym w *Rozporządzeniu 1831/94*, raporty o nieprawidłowościach powinny być przekazywane w wersji pisemnej oraz elektronicznej (zapis na dyskietce załączonej do wersji pisemnej). W systemie informowania o nieprawidłowościach będą stosowane następujące raporty i inne dokumenty:

Raporty/inne dokumenty wraz z terminami przekazywania

Rodzaj raportu/dokumentu	Termin	Kto jest odpowiedzialny za przekazanie raportu/dokumentu
Raport bieżący	<ul style="list-style-type: none"> niezwłocznie po uzyskaniu informacji lub uzasadnionego podejrzenia o popełnieniu nieprawidłowości 	instytucja odpowiedzialna za informowanie do Biura MS (cc: instytucja wyższego szczebla w systemie zarządzania, IP i IZ)
Nota o nieprawidłowości	<ul style="list-style-type: none"> niezwłocznie po wykryciu nieprawidłowości 	IPZ lub IZ do podsekretarza stanu nadzorującego DFS w MGiP oraz do IP i Biura MS.
Miesięczne zestawienie nieprawidłowości	<ul style="list-style-type: none"> nie później niż 6-ego dnia każdego miesiąca nie później niż 8-ego dnia każdego miesiąca nie później niż 10-ego dnia każdego miesiąca 	Beneficjent FS/POZR do IPZ ²³ IPZ, IP do IZ IZ do Biura MS
Kwartalny raport oraz Kwartalne zestawienie nieprawidłowości nie podlegających raportowaniu	<ul style="list-style-type: none"> 25 dni kalendarzowych po zakończeniu kwartału 35 dni kalendarzowych po zakończeniu kwartału 45 dni kalendarzowych po zakończeniu kwartału 	Beneficjent FS/POZR do IPZ ²⁴ IPZ, IP do IZ IZ do Biura MS

²² Raporty oraz nota powinny być podpisywane odpowiednio przez MAO, Sub SUZ, SUZ, PS W MF oraz PS w MGiP ; zaś zestawienia mogą być podpisywane przez właściwego Dyrektora Departamentu/ Biura.

²³ W sektorze środowiska BK/POZR powinien dostarczyć do NFOŚiGW zestawienie miesięczne w terminie do 4-ego dnia każdego miesiąca, zaś NFOŚiGW do 6-ego dnia każdego miesiąca do Ministerstwa Środowiska.

²⁴ W sektorze środowiska BK/POZR powinien dostarczyć do NFOŚiGW raport kwartalny/ zestawienie w terminie do 15 dnia kalendarzowego po zakończeniu kwartału, zaś NFOŚiGW do 25-ego dnia kalendarzowego po zakończeniu kwartału do Ministerstwa Środowiska.

W przypadku otrzymania informacji o nieprawidłowości lub uzasadnionego podejrzenia o wystąpieniu nieprawidłowości kierownik jednostki (lub inny pracownik zgodnie z procedurą wewnętrzną) jest zobowiązany do określenia:

- po pierwsze, czy jest to nieprawidłowość podlegająca raportowaniu do KE czy nie podlegająca raportowaniu (jeżeli nie podlegająca, to należy umieścić w kwartalnym zestawieniu nieprawidłowości nie podlegających raportowaniu do KE i **nie przysyłać innych raportów do Biura MS** w tej sprawie);
- po drugie, czy dana nieprawidłowość spełnia chociaż jeden z trzech warunków, które implikują konieczność niezwłocznego przekazania informacji do Biura Międzynarodowych Relacji Skarbowych (Biura MS) w Ministerstwie Finansów oraz do wiadomości instytucji wyższego szczebla w systemie zarządzania, IZ i IP zgodnie ze wzorem raportu bieżącego załączonego do wytycznych Biura MS;
- po trzecie – jeżeli nieprawidłowość pojawia się na szczeblu IPZ, IZ lub IP -, czy dana nieprawidłowość polega na wykorzystaniu przez beneficjenta przekazanych środków finansowych niezgodnie z ich przeznaczeniem lub umową o dofinansowanie projektu i w związku z tym wymaga przekazania niezwłocznie informacji zgodnie z art. 56 ustawy o Narodowym Planie Rozwoju.

Raport bieżący

Raport bieżący sporządzany jest niezwłocznie po uzyskaniu informacji:

- wykrycie lub uzasadnione podejrzenie wystąpienia oszustwa (działania celowe zmierzające do uzyskania korzyści majątkowych);
- wykrycie lub podejrzenie wystąpienia działań prowadzących do zaistnienia nieprawidłowości, która ma lub może mieć zupełnie nowy, podmiotowi odpowiedzialnemu za informowanie nieznany wcześniej charakter²⁵;
- wykrycie lub podejrzenie wystąpienia działań prowadzących do zaistnienia nieprawidłowości, która ma lub może mieć swoje następstwa poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej²⁶.

Raport bieżący jest sporządzany odrębnie dla każdej nieprawidłowości i przesyłany niezwłocznie przez instytucję odpowiedzialną za informowanie do Biura MS z kopią do instytucji wyższego szczebla w systemie zarządzania, IP i IZ zgodnie ze wzorem określonym w wytycznych Biura MS.

Nota o nieprawidłowości

Na podstawie art. 56 ustawy o Narodowym Planie Rozwoju w przypadku stwierdzenia przez **Instytucję Zarządzającą lub Pośredniczącą** nieprawidłowości, na skutek przeprowadzonej kontroli lub na podstawie informacji uzyskanych od innego organu kontrolującego, polegającej na wykorzystaniu przez beneficjenta przekazanych środków finansowych niezgodnie z ich przeznaczeniem lub umową o dofinansowanie projektu, Instytucja Zarządzająca lub Pośredniczącą informuje o tym niezwłocznie ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego (właściwego podsekretarza stanu nadzorującego Departament Koordynacji Funduszu Spójności – Ministerstwo Gospodarki i Pracy) oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych (Biuro Międzynarodowych Relacji Skarbowych oraz Departament Instytucji Płatniczej w Ministerstwie Finansów) zgodnie ze wzorem noty określonej w wytycznych Biura MS.

²⁵ Podmiot odpowiedzialny za informowanie informuje w raporcie bieżącym o podejrzeniu lub wystąpieniu nieprawidłowości, z którą nigdy wcześniej się nie spotkał w trakcie dotychczasowej działalności (czyli nie informował o nich w raportach o nieprawidłowościach). W przypadku kolejnych nieprawidłowości **tego samego typu** (zgodnie z załącznikiem nr 8 do wytycznych Biura MS), informowanie o nich będzie odbywać się poprzez raporty kwartalne.

²⁶ Podmiot odpowiedzialny za informowanie powinien określić (jeżeli jest to możliwe), czy nieprawidłowość ma lub może mieć swoje konsekwencje poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dotyczy to wyłącznie przypadków podmiotów mających swoje siedziby poza terytorium Polski lub realizowanych projektów transnarodowych.

Raport kwartalny

Jeżeli w wyniku przeprowadzonej analizy informacji o nieprawidłowości lub uzasadnionego podejrzenia o wystąpieniu nieprawidłowości kierownik jednostki (lub inny pracownik zgodnie z procedurą wewnętrzną) zdecyduje, iż nie istnieje konieczność wysłania raportu bieżącego lub noty o nieprawidłowości, taka informacja powinna zostać uwzględniona w najbliższym raporcie kwartalnym.

Pierwszy raport o nieprawidłowości w danej sprawie jest raportem z jej wykrycia. W każdym kolejnym raporcie kwartalnym powinny zostać zawarte informacje o podjętych działaniach prowadzących do usunięcia nieprawidłowości, w nawiązaniu do poprzednich raportów. Raport kwartalny stanowi bowiem pełną informację o nieprawidłowości od momentu jej wykrycia do końca okresu sprawozdawczego (koniec kwartału).

IZ w ciągu 45 dni od zakończenia kwartału przekazuje do Biura MS kwartalne raporty o nieprawidłowościach. Przepływ informacji w obydwu sektorach od POZR do IZ został opisany w ww. tabeli *Raporty/inne dokumenty wraz z terminami przekazywania*. Instytucje przekazują raporty zgodnie ze wzorem określonym w wytycznych Biura MS. W przypadku nieprawidłowości już wcześniej przekazywanych do Biura MS, raport kwartalny zawiera również informacje o działaniach podjętych od momentu wykrycia nieprawidłowości przez instytucję odpowiedzialną.

Jeżeli w danym kwartale nie ma nieprawidłowości, o których należy poinformować Biuro MS (czyli nie ma, ani nowych nieprawidłowości, ani nie ma nieprawidłowości „nie zakończonych”) informacja o braku raportów kwartalnych jest przesyłana od POZR/ Beneficjent FS przez kolejne szczeble zarządzania aż do Biura MS (w kopii do Instytucji Płatniczej) w terminach określonych dla raportów kwartalnych.

W sytuacji gdy IZ i/lub IP wysyłają pierwszy raport o nieprawidłowości lub umieszczają po raz pierwszy nieprawidłowość w kwartalnym zestawieniu informacji nie podlegających raportowaniu, a dotyczy on nieprawidłowości, która miała miejsce w IPZ lub POZR/ Beneficjent FS i co do której odpowiednio IPZ lub POZR/ Beneficjent FS nie zgłaszają zastrzeżeń, kolejne zestawienia kwartalne i miesięczne oraz raporty kwartalne w sprawie tej nieprawidłowości powinny być sporządzane przez właściwy IPZ lub POZR/ Beneficjent FS.

W każdej jednostce powinna zostać wyznaczona osoba, która będzie koordynowała przygotowanie raportów i zestawień oraz będzie posiadała informacje o wszystkich nieprawidłowościach w danej jednostce.

Zestawienia nieprawidłowości

W celu agregacji wykrytych nieprawidłowości oraz zapewnienia Biuru MS aktualnych informacji o wszystkich nieprawidłowościach w systemie Funduszu Spójności są stosowane dwa rodzaje zbiorczych zestawień nieprawidłowości:

- Miesięczne zestawienie nieprawidłowości – informujące o postępach działań prowadzących do usunięcia nieprawidłowości. Terminy przekazywania zestawień od POZR przez kolejne szczeble zarządzania zostały opisane w ww. tabeli *Raporty/inne dokumenty wraz z terminami przekazywania*. Zestawienia są przekazywane zgodnie ze wzorem określonym w wytycznych Biura MS.
- Kwartalne zestawienie nieprawidłowości **nie podlegających raportowaniu** – informujące o wszystkich nieprawidłowościach, odnośnie których nie istnieje wymóg informowania Komisji. Zestawienie jest przesyłane zgodnie ze wzorem określonym w wytycznych Biura MS razem z raportami kwartalnymi lub informacją o braku raportów kwartalnych.

7.5.2 Przekazywanie informacji o nieprawidłowościach do Komisji Europejskiej

Przekazywanie informacji o nieprawidłowościach przez GIKS (Biuro MS) do KE

Zasadniczo informacje o nieprawidłowościach niezbędne do sporządzenia właściwych raportów kierowanych w tej sprawie do Komisji Europejskiej pozyskiwane są przez Generalnego Inspektora

Kontroli Skarbowej (Biuro Międzynarodowych Relacji Skarbowych) z:

- urzędów kontroli skarbowej, w formie, zakresie i terminie ustalonym przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, w drodze wewnętrznych wytycznych (instrukcji);
- raportów o nieprawidłowościach bieżących i kwartalnych.

Uzyskiwane z systemu SIMIK lub od Instytucji Zarządzającej informacje, w każdej chwili mogą być uzupełnione przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, w trybie ustawy o kontroli skarbowej oraz rozporządzenia w sprawie Pełnomocnika Rządu do Spraw Zwalczania Nieprawidłowości Finansowych na Szkodę Rzeczypospolitej Polskiej lub budżetu Unii Europejskiej.

Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej odpowiada w szczególności za:

- informowanie Komisji Europejskiej o wykrytych nieprawidłowościach, będących przedmiotem wstępnego postępowania administracyjnego lub sądowego (względnie przekazywanie informacji o ich nie stwierdzeniu), w ciągu dwóch miesięcy od zakończenia każdego kwartału (raporty kwartalne);
- bezzwłoczne powiadamianie Komisji Europejskiej oraz, w razie potrzeby, pozostałych zainteresowanych państw członkowskich, o wszelkich nadużyciach, które zostały wykryte lub których istnienie się podejrzewa, gdy istnieje obawa, że mogą one spowodować skutki poza terytorium danego państwa lub gdy wskazują one na okoliczność, że zastosowano nowe praktyki popełniania nadużycia (raporty bieżące);
- informowanie Komisji Europejskiej o postępowaniach wszczętych w konsekwencji wcześniej zgłoszonych nadużyć i ich rezultatach; przedstawianie Komisji Europejskiej decyzji administracyjnych lub sądowych dotyczących zakończenia postępowań administracyjnych lub sądowych, albo ich głównych punktów; w ciągu dwóch miesięcy od zakończenia każdego kwartału (raporty kwartalne);
- przedkładanie Komisji Europejskiej raportów o kwotach niemożliwych do odzyskania, wraz z informacją o przyczynach nie odzyskania kwot (specjalny raport zgodnie z art.5 ust.2 rozporządzenia 1831/94).

Kopie kierowanych do Komisji Europejskiej informacji o stwierdzonych nieprawidłowościach, przekazywane są do Instytucji Płatniczej, Instytucji Zarządzającej oraz Biura Certyfikacji i Poświadczeń Środków z UE.

7.6 Odzyskiwanie kwot nieprawidłowo wydatkowanych

Za odzyskiwanie kwot niewłaściwie wydatkowanych jest odpowiedzialna Instytucja Płatnicza, która zleci wykonywanie zadań w tym zakresie Instytucjom Pośredniczącym w obu sektorach poprzez odpowiednie zapisy w umowach finansowania.

Uwzględniając tryb przekazywania środków w Funduszu Spójności pomiędzy kolejnymi instytucjami – od Instytucji Płatniczej do POZR – oparty o umowy (porozumienia) cywilnoprawne, istnieje konieczność precyzyjnego określenia w zapisach umów finansowania oraz umów o dofinansowanie obowiązków stron zapewniających m.in. możliwość skutecznej windykacji środków wydatkowanych nieprawidłowo. W celu przedstawienia istniejących możliwości zabezpieczania zwrotności wydatkowanych środków oraz rekomendowania preferowanych rozwiązań Międzyresortowa Grupa Robocza do spraw przeciwdziałania nieprawidłowościom w zakresie wykorzystania środków unijnych opracowała dokument o charakterze instrukcyjnym pt. „Prawne zabezpieczenia zwrotności nieprawidłowo wydatkowanych środków”, który powinien zostać wykorzystany przy opracowywaniu zapisów właściwych porozumień/ umów na podstawie, których będą przekazywane środki Funduszu Spójności.

7.6.1 Żądanie zwrotu kwoty niewłaściwie wydatkowanej

W związku ze stwierdzoną nieprawidłowością właściwa instytucja będąca stroną umowy zawartej z POZR (w sektorze transportu – Ministerstwo Infrastruktury, zaś w sektorze środowiska – NFOŚiGW) żąda od POZR zwrotu przekazanych mu środków, w odpowiedniej dla danej sprawy wysokości i terminie, wraz z wymaganymi odsetkami.

W przypadku, gdy beneficjent nie dokona zwrotu żądanej kwoty wraz z odsetkami, a będzie

możliwe jej odzyskanie, w całości lub w części, poprzez odpowiednie zmniejszenie refundacji kolejnych wydatków przedstawionych przez beneficjenta, Instytucja Płatnicza dokona takiej czynności, o czym beneficjent zostanie poinformowany.

Podstawą do żądania przez Ministerstwo Infrastruktury lub NFOŚiGW zwrotu kwot wypłaconych w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości lub dokonania kompensacji tych kwot z kolejnych wydatków POZR (w tym również, w danych przypadkach, nie dotyczących operacji, w której wystąpiła nieprawidłowość) są odpowiednie zobowiązania umowne, gwarantujące jej prawo do tego rodzaju działania, zawarte w odpowiednim porozumieniu. Właściwy IZP zapewnia, że porozumienia podpisywane z POZR zawierają właściwe postanowienia w tym zakresie, które powinny być zgodne z zaleceniami zawartymi w dokumencie „Prawne zabezpieczenia zwrotności nieprawidłowo wydatkowanych środków”

7.6.2 Postępowanie w przypadku nieskuteczności żądania zwrotu

Jeżeli POZR nie dokonuje zwrotu żądanej kwoty w wymaganym terminie lub nie zostaje ona w tym samym okresie odzyskana poprzez odpowiednie zmniejszenie refundacji kolejnych wydatków, MI lub NFOŚiGW podejmuje adekwatne czynności windykacyjne, zgodnie z zaleceniami zawartymi w dokumencie „Prawne zabezpieczenia zwrotności nieprawidłowo wydatkowanych środków z funduszy europejskich”²⁷, w tym wykorzystuje prawne zabezpieczenia zwrotności nieprawidłowo wydatkowanych środków wcześniej ustanowione w porozumieniu. Działania windykacyjne podejmuje we własnym zakresie, bądź powierzając ich prowadzenie osobie trzeciej. Jeżeli to również nie przynosi rezultatu, występuje do Sądu z powództwem cywilnym, chyba że uznaje to za nieuzasadnione, gdyż:

- wartość długu jest znikoma,
- posiada uzasadnioną pewność, że POZR zwróci żądane kwoty lub też, że w przyszłości będzie możliwe ich odzyskanie poprzez zmniejszenie refundacji kolejnych wydatków, przy jednoczesnej możliwości dokonania odpowiedniego zabezpieczenia na majątku dłużnika,
- zachodzą inne okoliczności uzasadniające czasowe odstąpienie od powództwa,
- zachodzą inne okoliczności uzasadniające ostateczne odstąpienie od powództwa.

W przypadku, jeżeli zostanie podjęta ostateczna decyzja o zaniechaniu windykacji kwoty należnej, Instytucja Zarządzająca poinformuje Biuro Międzynarodowych Relacji Skarbowych o nieodzyskanej kwocie oraz wskaże budżet (Unii Europejskiej bądź krajowy), który powinien zostać obciążony nieodzyskaną kwotą wraz z uzasadnieniem takiej decyzji. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej informuje niezwłocznie, w specjalnym raporcie, o którym mowa w art. 5.2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1831/1994, Komisję Europejską.

Postępowanie zmierzające do odzyskania kwot utraconych jest jednak kontynuowane, jeżeli zażąda tego Komisja Europejska.

7.6.3 Zwrot kwot odzyskanych do Komisji Europejskiej

Środki odzyskane w związku z anulowaniem całości lub części pomocy, wraz z uzyskanymi odsetkami, zwracane są przez Instytucję Płatniczą do Komisji Europejskiej, na zasadach określonych w art. 7 rozporządzenia Rady (WE) 1386/2002, tj. poprzez ich potrącenie z kolejnej deklaracji wydatków oraz uwzględnieniu we wniosku o płatność lub, jeżeli nie jest to możliwe, poprzez ich bezpośredni zwrot.

7.7 Korekty finansowe pomocy finansowanej z Funduszu Spójności

Tam, gdzie Komisja Europejska uzna, iż nieprawidłowość nie została skorygowana lub stwierdzi, iż całość lub część przedsięwzięcia nie uzasadnia – w części lub w całości – wysokości pomocy przyznanej na jej realizację, Komisja przeprowadzi odpowiednią analizę danego przypadku, zwracając się do kontroli skarbowej i do IP o dostarczenie w oznaczonym czasie stosownych uwag. Po dokonaniu takiej analizy, w przypadku jeśli nie podjęte zostaną odpowiednie środki zaradcze

²⁷ Dokument jest dostępny na stronie internetowej MGiP: www.funduszspojnosci.gov.pl

w przedmiotowej sprawie, Komisja biorąc pod uwagę rodzaj zaistniałej nieprawidłowości oraz zakres stwierdzonych zaniedbań w mechanizmie zarządzania i kontroli, może:

- obniżyć wysokość lub anulować jakiegokolwiek płatności zaliczkowe;
- anulować całość lub część pomocy przyznanej na realizację danego przedsięwzięcia.

Jeśli IP uzna, że wykryta nieprawidłowość jest rażącym naruszeniem postanowień UF może, przed podjęciem przez Komisję ostatecznej decyzji, dokonać zwrotu konkretnej kwoty na odpowiedni Rachunek w IP dla FS lub zablokować tymczasowo kartę wzorów podpisów właściwego RB dla FS, uniemożliwiając przekazywanie środków Funduszu Spójności na rachunek projektu. Nieprawidłowości wykryte w trakcie kontroli zgłaszane są również przez organy kontrolne.

W przypadku zawieszenia przez Komisję Europejską płatności okresowych lub decyzji Komisji o dokonaniu korekty finansowej, stosownie do art. H Załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) 1164/94 i przedstawieniu przez nią odpowiednich uwag i wniosków dotyczących przyczyn zawieszenia płatności oraz niezbędnych korekt finansowych, Instytucja Pośrednicząca:

- stosuje się do uwag i wniosków Komisji Europejskiej oraz dokonuje niezbędnych korekt; lub
- przedstawia Instytucji Zarządzającej (w kopii Instytucji Płatniczej) zastrzeżenia do podjętej przez Komisję Europejską decyzji. Po uzgodnieniu spójnego stanowiska strony polskiej IZ występuje do KE o zorganizowanie spotkanie, mającego na celu osiągnięcie porozumienia.

Stosownie do art. H Załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) 1164/94 Komisja Europejska może nałożyć korekty finansowe w wysokości od 2% do 100% przyznanego dofinansowania. Zasady i kryteria nakładania korekt finansowych w różnych wysokościach zostały określone w wytycznych Komisji Europejskiej, które są dostępne w języku angielskim na stronie internetowej: www.funduszsposnoosci.gov.pl.

8 System SIMIK

Jednym z podstawowych instrumentów monitoringu będzie System Informatyczny Monitoringu i Kontroli Finansowej Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności w Polsce (SIMIK). Zapewnia on zarządzanie finansowe, monitorowanie, kontrolę i ewaluację (poprzez dostarczanie/generowanie informacji niezbędnych dla potrzeb oceny projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności. Do jego celów należą m.in.:

- zapewnienie właściwego, skutecznego i przejrzystego zarządzania środkami Funduszu Spójności,
- zapewnienie efektywnego i zgodnego z zalecanymi procedurami dostarczenia Komisji Europejskiej wymaganej sprawozdawczości i informacji o postępach i efektach wdrażania Funduszu Spójności w Polsce,
- monitorowanie i zarządzanie każdym projektem od początkowego złożenia wniosku o dofinansowanie, poprzez kolejne etapy administrowania projektem, do dokonania oceny i kontroli finansowej.

Podstawy funkcjonowania systemu określone są przez:

- przepisy prawne Unii Europejskiej dotyczące wdrażania Funduszu Spójności zwłaszcza w zakresie elektronicznej transmisji danych do Komisji Europejskiej i elektronicznej archiwizacji danych dotyczących wspieranych projektów,
- przepisy prawa polskiego, które pośrednio lub bezpośrednio regulują funkcjonowanie poszczególnych elementów systemu polityki spójności w Polsce.

Bezpośrednimi użytkownikami systemu SIMIK w zakresie Funduszu Spójności będą Instytucja Płatnicza, Instytucja Zarządzająca, Instytucje Pośredniczące (MŚ / MI), Instytucja Pośrednicząca II szczebla w sektorze środowiska oraz Podmioty odpowiedzialne za realizację w sektorze transportu. Wszystkie te instytucje odpowiedzialne są za terminowe wprowadzenie do systemu odpowiednich danych. Zakres danych ewidencjonowanych w systemie powinien pozwalać przede wszystkim na

spełnienie wymogów określonych w art. 16 ust. 1 oraz załącznikach I i IV rozporządzenia 1386/2002. W systemie ewidencjonowane będą w szczególności:

- podstawowe dane dotyczące projektów zawarte we wniosku o dofinansowanie i Decyzji Komisji Europejskiej,
- dane dotyczące kontraktów,
- dane dotyczące procedury zamówień publicznych,
- harmonogramy rzeczowo-finansowe,
- listy wskaźników wraz z aktualizowanymi na bieżąco wartościami,
- dane dotyczące faktur,
- dane dotyczące przeprowadzonych kontroli i wykrytych nieprawidłowości,
- dane dotyczące podjętych działań informacyjnych i promocyjnych.

Użytkownicy systemu SIMIK, o ile to możliwe, wykonują swoje funkcje korzystając z danych i narzędzi dostępnych w systemie SIMIK.

POZR w sektorze środowiska, które nie mają bezpośredniego dostępu do systemu SIMIK przygotowują i przekazują dane do IPZ II szczebla celem wprowadzenia do systemu w odpowiednim formacie (XML) w ramach miesięcznego sprawozdania finansowego. Ministerstwo Finansów pełni funkcje administratora systemu, w szczególności prowadzi scentralizowany słownik definicji wskaźników monitorowania.

9 Monitorowanie

9.1 Ogólne zasady monitorowania

Monitorowanie – rozumiane jest jako proces systematycznego gromadzenia i analizowania wiarygodnych informacji finansowych i statystycznych dotyczących wdrażania projektów, którego celem jest zapewnienie zgodności ich realizacji z wcześniej zatwierdzonymi założeniami realizacji.

Monitorowanie jest realizowane na każdym poziomie wdrażania projektu, począwszy od POZR, IPZ, IZ, IP. Monitorowanie projektów z Funduszu Spójności odbywa się poprzez sprawozdania (raporty) na Komitet Monitorujący, miesięczne sprawozdania z realizacji projektu oraz inspekcje na miejscu realizacji przedsięwzięcia.

Monitorowanie postępu realizacji projektów winno być przeprowadzane w oparciu o wskaźniki postępu rzeczowego oraz finansowego, które odpowiadają charakterowi projektu oraz jego celom i są ewidencjonowane w systemie SIMIK. Wskaźniki powinny być przyjęte w taki sposób, aby na ich podstawie można było ustalić uzyskany postęp prac w stosunku do planowanego oraz celów początkowo zakładanych. Ministerstwo Finansów prowadzi scentralizowany słownik definicji wskaźników monitorowania dla systemu SIMIK.

W celu zapewnienia większej efektywności interwencji Funduszu Spójności szczególna uwaga jest zwracana na poprawność zarządzania. Z tego względu monitorowanie powinno również zapewnić możliwość ustalenia zmian w zarządzaniu projektami oraz problemów z tym związanych.

9.2 Komitet Monitorujący Funduszu Spójności

Komitet Monitorujący Funduszu Spójności (KMFS) jest ciałem monitorującym realizację poszczególnych projektów i decydującym o jego przebiegu. Regularne posiedzenia KM FS będą odbywać się co 6 miesięcy. Możliwe są także spotkania *ad hoc*, zwoływane przez Instytucję Zarządzającą lub Komisję Europejską.

Komitet Monitorujący strategię wykorzystania Funduszu Spójności (KM FS) został powołany w drodze Zarządzenia nr 19 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 sierpnia 2004r. wydanego na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy o Narodowym Planie Rozwoju. Posiedzeniom KM FS przewodniczy Podsekretarz Stanu w MGIP lub jego przedstawiciel. Szczegółowe zasady funkcjonowania Komitetu zostaną określone w „Regulaminie Komitetu Monitorującego Funduszu Spójności”, który zostanie umieszczony na stronie internetowej MGIP: www.funduszspojnosci.gov.pl. Zgodnie z ww. zarządzeniem w skład KM FS wchodzi przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej, Instytucji Płatniczej, Instytucji Pośredniczących

(MŚ/MI), Komisji Europejskiej. Na zaproszenie przewodniczącego w posiedzeniu mogą uczestniczyć eksperci, przedstawiciele beneficjentów oraz innych instytucji, grup społecznych i zawodowych. W charakterze obserwatora w pracach Komitetu Monitorującego mogą uczestniczyć przedstawiciele organizacji pozarządowych – procedura wyboru przedstawicieli jest dostępna na stronie www.funduszspojnosci.gov.pl.

Sekretariat Komitetu Monitorującego strategię wykorzystania Funduszu Spójności będzie umiejscowiony w Instytucji Zarządzającej w MGiP.

9.3 Sprawozdawczość

Przewidziane jest przekazywane następujących rodzajów raportów:

Rodzaj sprawozdania	Termin	Kto jest odpowiedzialny za przekazanie sprawozdania
Miesięczne sprawozdanie z realizacji projektu dla IP oraz IZ	Zgodnie z terminem określonym w Umowie Finansowania	POZR do IPZ (MŚ / MI) (sektor środowiska via NFOŚiGW) do IP (cc: IZ)
Raport półroczny z realizacji projektu (na Komitet Monitorujący strategię wykorzystania Funduszu Spójności)	Zgodnie z terminem ustalonym w regulaminie KM FS.	POZR do IPZ (MŚ / MI) (sektor środowiska via NFOŚiGW) do IZ, IP KM FS
Raport roczny dla Komisji Europejskiej	W ciągu 3 m-cy od zakończenia roku realizacji projektu dla KE.	Jak wyżej
Raport końcowy dla Komisji Europejskiej	W przeciągu 6 m-cy od zakończenia projektu musi być przedstawiony KE.	POZR do IPZ (MŚ / MI) (sektor środowiska via NFOŚiGW) do IZ (IP) do
Raporty <i>ad hoc</i>	Na żądanie Komisji Europejskiej, IZ, IP, IPZ (MŚ / MI)	wg potrzeb

Po uruchomieniu systemu SIMIK wymienione wyżej sprawozdania, z wyjątkiem przygotowywanych dla Komisji Europejskiej - raportu końcowego oraz sprawozdań *ad hoc* będą przygotowywane, przekazywane, zatwierdzane i ewidencjonowane przy użyciu systemu SIMIK.

Instytucje Pośredniczące (MŚ / MI) w comiesięcznych sprawozdaniach z realizacji projektu ma obowiązek informować IP i IZ o przeprowadzonych kontrolach i audytach, zawierające w szczególności wnioski i zalecenia sformułowane w wyniku kontroli.

Instytucja Pośrednicząca (MŚ / MI) jest odpowiedzialna za stałe monitorowanie realizacji projektu, który dotyczy zarówno technicznych jak i finansowych aspektów wdrażania projektów, postępu realizacji projektów, z uwzględnieniem ich zgodności z krajowymi i unijnymi regulacjami.

Przy zachowaniu postanowień UF zawieranej dla każdego projektu, zgodnie z terminami tam określonymi, Instytucja Pośrednicząca (MŚ / MI) zobowiązana jest do comiesięcznego składania do IP w formie pisemnej i elektronicznej, przygotowanej przy użyciu systemu SIMIK, miesięcznego sprawozdania z realizacji projektu. Dane zawarte w przedmiotowych sprawozdaniach są dla IP podstawą do występowania o środki do KE.

Sprawozdanie to składane jest również do IZ (na podstawie umów pomiędzy IZ a ww. Instytucjami Pośredniczącymi).

9.3.1 Sprawozdania *ad hoc*

Komisja Europejska, Instytucja Zarządzająca, Instytucja Płatnicza wg potrzeb może wystąpić do Instytucji Pośredniczącej (MŚ / MI) o udzielenie wszelkich niezbędnych informacji, dotyczących procesu wdrażania projektu. Pozostałe instytucje zaangażowane w system zarządzania zapewniają prawo uzyskiwania niezbędnych informacji w stosunku do instytucji nadzorowanych.

Zgodnie z art.16 rozporządzenia Komisji 1386/2002 państwo członkowskie jest zobowiązane do udostępniania Komisji Europejskiej na jej wyraźną prośbę dokumentacji księgowej w sprawie projektów. Dokumentacja, określona w załączniku IV do ww. rozporządzenia, będzie prowadzona i przechowywana na poziomie POZR, zaś część informacji będzie dostępna w systemie SIMIK. W związku z powyższym Instytucja Płatnicza będzie odpowiedzialna za przekazywanie w terminie 10 dni roboczych informacji przedstawionych we wniosku Komisji w zakresie zgodnym z art.16 wykorzystując w miarę możliwości system SIMIK lub uzyskując od POZR właściwe dane.

9.3.2 Raport końcowy

Raport końcowy składany jest do Komisji Europejskiej w terminie 6 miesięcy od daty zakończenia projektu. W przypadku nie złożenia raportu w terminie 18 miesięcy od daty zakończenia prac i wykonania płatności, określonej w Decyzji o przyznaniu pomocy, część pomocy odpowiadająca płatności końcowej zostanie anulowana. Raport końcowy w szczególności będzie zawierać:

- opis wykonanych prac, któremu towarzyszyć będą wskaźniki rzeczowe, wydatki według kategorii oraz działania podjęte na podstawie warunków specjalnych zawartych w Decyzji,
- informacja o przedsięwzięciach informacyjnych i promocyjnych,
- potwierdzenie, że wykonane prace są zgodne z Decyzją,
- wstępna ocena czy przewidywane rezultaty, które będą później podlegać ewaluacji zostaną osiągnięte. Ocena w szczególności będzie zawierać:
 - rzeczywistą datę rozpoczęcia projektu,
 - sposób zarządzania projektem po jego zakończeniu,
 - potwierdzenie, jeżeli jest to właściwe, prognoz finansowych, zwłaszcza w zakresie kosztów operacyjnych i spodziewanych przychodów,
 - potwierdzenie społeczno-ekonomicznych przewidywań, w szczególności spodziewanych kosztów i zysków,
 - wskazanie zastosowanych środków ochrony środowiska oraz związanych z tym kosztów, w tym zgodność z zasadą „zanieczyszczający płaci”.

Wzór raportu końcowego dla projektów w sektorze środowiska jest dostępny na stronie internetowej: www.nfosigw.gov.pl.

Szczegółowa procedura przygotowania raportu końcowego została określona w „Wytocznych do przygotowania raportu końcowego projektu Funduszu Spójności”

9.4 Monitoring w miejscu realizacji przedsięwzięcia

Jednym z instrumentów monitorowania są inspekcje na miejscu realizacji przedsięwzięcia, polegające na bezpośrednim obserwowaniu realizowanego przedsięwzięcia. Instytucje Pośredniczące (MŚ / MI) są odpowiedzialne za stały monitoring realizacji projektu, w tym za przeprowadzanie inspekcji na miejscu. Instytucja Pośrednicząca (MŚ / MI) zapewnia prawo do wykonywania inspekcji w odpowiednich umowach z instytucjami nadzorowanymi. Procedury monitorowania na miejscu są określone w wewnętrznych podręcznikach procedur instytucji uprawnionych.

10 Ocena *ex post* realizacji projektów

Ocena *ex post* (ewaluacja *ex post*) powinna obejmować wykorzystanie środków, efektywność i skuteczność pomocy oraz zakres jej oddziaływania. Powinna dotyczyć czynników, które wpłynęły na sukces lub fiasko realizacji przedsięwzięcia. Ocena obejmie również rzeczywisty wpływ realizacji tych przedsięwzięć w celu oszacowania stopnia realizacji pierwotnie zakładanych celów. Ocena ta odniesie się, między innymi, do wpływu ukończonych przedsięwzięć na realizację

polityki wspólnotowej w dziedzinie ochrony środowiska, rozszerzenie transeuropejskiej sieci połączeń komunikacyjnych czy też wspólnotowej polityki transportowej. Obejmie ona także wpływ zrealizowanych przedsięwzięć na stan środowiska naturalnego. Obecnie Komisja Europejska nie planuje przeprowadzania ewaluacji dla każdego projektu oddzielnie, lecz zakłada ocenę *ex-post* wybranych projektów w ramach ogólnej ewaluacji Funduszu Spójności.

11 Archiwizacja

Wszelka dokumentacja związana z realizacją projektu, począwszy od procesu programowania winna być przechowywana w każdej instytucji przez co najmniej 3 lata od daty końcowej płatności przekazanej przez Komisję Europejską.

12 Działania informacyjne i promujące

Zasady dotyczące działań informacyjnych i promujących zostały określone w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 621/2004 w sprawie prowadzenia przez państwa członkowskie i Komisję działań informacyjnych i promujących dotyczących przedsięwzięć Funduszu Spójności.

Działania informacyjne i promujące dotyczą wszystkich projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności i mają one na celu:

- zwiększenie świadomości opinii publicznej dotyczącej roli jaką odgrywa Wspólnota przy realizacji projektów współfinansowanych z Funduszu Spójności;
- upowszechnienie celów Funduszu Spójności oraz efektów przedsięwzięć współfinansowanych z Funduszu Spójności;
- poinformowanie potencjalnych beneficjentów Funduszu Spójności o możliwości dofinansowania określonych przedsięwzięć w ramach Funduszu Spójności;
- stworzenie jednolitego wizerunku podejmowanych działań.

W zakresie działań informujących i promujących Instytucja Zarządzająca wydała *Ogólne wytyczne dotyczące działań informacyjnych i promujących odnoszących się do przedsięwzięć współfinansowanych w ramach Funduszu Spójności*. Zostały one opracowane w celu przybliżenia wszystkim instytucjom zaangażowanym w zarządzanie, kontrolę i wdrażanie projektów współfinansowanych z Funduszu Spójności postanowień rozporządzenia Komisji (WE) nr 621/2004. Określają one cele, ogólne zasady działań informacyjnych i promujących oraz szczegółowe zadania instytucji odpowiedzialnych za działania sygnalizujące udział Funduszu Spójności w poszczególnych projektach.